F. NIGRI

ARS EPISTOL.

DAV. BREDA.

1494.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

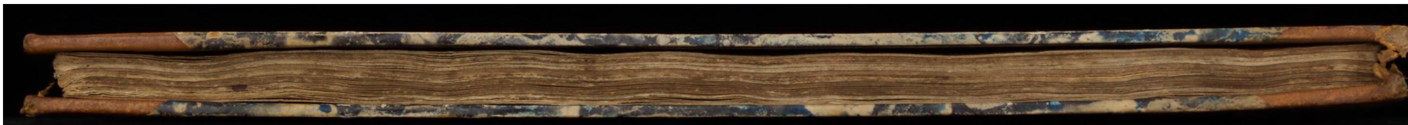
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

~~125.~~
171 G 30.
CA. 1292

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Ars epiſtolandi Fran
ciſci nigri veneti do
ctoris clariſſimi.

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

¶ Ars elegãtiſſima ſcribendi epl'as Franciſci ni
gri eiuſdẽ fãiliarib⁹ epl'is lucidiſſime declarata
maxime in gñibus viginti in fine ꝑ modum ta-
bule ſubſigñata Ad q̄ tñ ſingulis q̇b⁹ nunc vtimur
ſpẽs reducuntur.

Opuſculũ ſcribendi Epl'as
Franciſci nigri incipit feliciter

Franciſcus Niger Venet⁹ doctoꝛ clariſſimo viro Jacobo
geroldo Styro Knitelfeldenſi Patauini Gymnaſij Mode
ratoꝛi excellẽtiſſimo ac vtriuſqꝫ ꝟtutis cultoꝛi Felicitatem.

Numa Põpilius. q̇ poſt Romulũ ſcd̃s Rho
mani regni Monarchiã Regioſqꝫ faſces feli
ci ſedere ꝯſecutus ẽ. licet cũ in ſabinis eſſꝫ ſo
litudinem tm̃. vniuſqꝫ regie ſue. ceteris ſpꝛe
tis ꝯfabulatõnib⁹ delegiſſet. nec vnq̃ꝫ popu
lari ſe inſtituto miſcere voluiſſet. ad ſummũ tñ regni apicem
deuect⁹: q̇d vnicuiqꝫ gentis ſue oꝛdini neccariũ foret. ſumma
ſꝑ vigilantia exeq̇ curauit Vñ ꝛ Rhomani moꝛis ꝛ vetuſta
tis inſtauratoꝛ ẽ appellat⁹. ꝛ poſt moꝛtẽ diuino (vt creditꝛ) ſtẽ
mate donatus. Hoc tu ꝯſiderãs Jacobe gerolde vir clariſſi
me. lꝫ ſupioꝛib⁹ annis dũ ꝑuatam vitã ageres tue tm̃ vtili-
tati ꝑmũ inſudans: vt ſtoicũ viꝝ decebat. bonaꝝ oĩm artiuꝫ
ſtudio indulgeres. ne alienis in negocijs impeditũ eſſe. dele
ctaret. nec odioſus videreris alioꝝ cenſoꝛ fieri velle. Cum tñ
ad hõꝛatam iſtã moderatiõem tuã ꝑmũ aſcendiſti. in q̃ ñ tm̃
videbas tibi iuris vtriuſqꝫ moderamina ſuſcipiẽda eſſe. q̇ te
duce facilius ad e⁹ apicẽ poſſent viri ſtudioſi ꝑtingere. Sed
cũ etiã multi occurrerent q̇ h̃ in humili dicendi gñe q̇d fami
liare dicim⁹ tanq̃ꝫ arduũ q̇ddã munus aggreſſuri: difficiles
videbantꝛ poſſe ꝑficere. Tu ſane illoꝝ laboꝛẽ miſeratus q̇b⁹
maxime neccariũ foꝛe videbas. ſi ad iuris tã diuini q̃ꝫ humãi
anfractus ꝯtenderent. nõ ſolũ oꝛatoꝛiã illã ſublimẽqꝫ facun
diaꝫ haurire. ſꝫ hanc q̃ꝫ inferioꝛẽ ex c⁹ veſtigio ad illã facilioꝛ
ſit ꝯſcenſus Derogaſti: vt q̇ hoc in gymnaſio tuo publicas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

hūanitatis icōnes ꝓfiterer. humanū etiā hoc negociuꝫ tuo
amore ſuſcipem ꝙ ⁊ tibi ḡtificarer. ⁊ ad h̄ familiare ſcribēdi
genus aſpirātibꝫ meo labore ꝓdeſſem. Ego āt ꝙ tuis in me
plurimis maximiſq; bn̄ficijs tibi adeo deuinct⁹ ſum vt ſi vi
tā etiā ꝓ tua dignitate effundā vel minimā adhuc nō videar
meritoꝝ tuoꝝ ꝑtē aſſecutus: vt tue morē gererē voluntati.
ſtudioſiſq; iuuenibꝫ meo labore aliq̄d emolimenti afferrē fa
miliarē q̄ndā ſcribēdi artē reperire conat⁹ ſum. lōge ſiq̄dem
ab illa forēſi ⁊ graui ſemotā. quā cū in vnū corp⁹ redigiſſem
ad te vir integerrime bonis auibꝫ mittere decreui. ꝙ cum ſp
bonaꝝ artium ſtudioſus extiteris. qbꝫ nō minus ipe ſplen-
doris reddere ſtuduiſti: q̄ ille tibi. cumq; ſp doctos viros
adeo excolueris ac pientiſſime ꝯplexus ſis vt te vtriuſq; vir-
tutis parentē oīs merito academia iā appellare nō dubitet
mihi dign⁹ viſus es. cui opuſculū h̄ nr̄m̄ ꝯmendarek: vt il-
lud a maliuoloꝝ morſibꝫ tuereris. Ad te igiť venientē ſuſci
pe libellum. ⁊ inter reliq̄s codices tuos q̄s ⁊ plīmos ⁊ do-
ctiſſimos in celeberrimā bibliothecā tuā vndiq; collegiſti.
hūc q̄ꝫ nr̄m̄ tanq̄ꝫ illoꝝ ſeruulū collocato. Nō em̄ idignum
erit inter tot ſapiētiſſimos viros. q̄ꝝ monumēta ſplēdidiſſi
mo pluteo tuo ſeruantur. famulantem quoq; nr̄m accedere
codicillū: cui ſcio vtrāq; felicem ſeruitutē futurā Op⁹ āt ipꝫ
facile ꝯſeq̄mur. ſi pmo epl'aꝝ gn̄a declarabim⁹. ad q̄ ſingu
le: qbꝫ nūc potiſſimū vtimur ſpēs deducunk. Scdo ſi clau
ſulaꝝ ad tales epl'as facientiū. elegantiā breuiter expona⁹.
Poſtremo ſi vnicuiq; viroꝝ ordini accōmodatos titulos:
vnico tanq̄ꝫ axiomate abſoluemus. Sed iā bonis auibus
ſuſcepte ꝓuincie. nr̄iq; inſtituti ſumať exordium

¶ In laudem cōpoſitoris hexaſtichon.

Franciſcus Niger hic que carpſit numīe diuo
Palladis ex adito. ꝓſpice quiſquis ades.
Solus nā ipe quā promiſere priores
Artem ſcribendi. cum breuibus titulis
Grates cui digna ꝫ fac reddas cādide lector.
Tantis pro meritis. ex pietate datis

Franciſci Nigri Veneti doctoris. ꝑ nouitioꝝ adoleſcēti
um ad pedeſtrem orōez aſpirātium vtilitate Clariſſimo vi
ro Jacobo geroldo Styro Knitelfeldēſi: patauini gymna
ſij moderatori excellentiſſimo: ac vtriuſq; virtutis cultori.
iſcb nos dicendi modus pientiſſime ſacratus: inchoat

Prefatio

Scribendaꝝ epl'aꝝ initiū licet multi varijs cauſis
aſſcribāt. illud ego tn̄ verius exiſtimauerim. qd̄
in turpilianis fabulis vetuſtiſſimꝭ memorie tra-
ditū accipimus nō alia ſcꝫ de cauſa epl'am fuiſſe reptaꝫ. niſi
vt abſentes amicos hoc tm̄ remedio pn̄tes redderemus. eo
rūq; lrās intuentes. interuallo locoꝝ ac tempoꝝ interpola-
tā aliquātiſper amiciciā inſtauraremusſque cū potiſſimuꝫ
in diuturna cōſuetudine fundamenta iacere ſoleat ea ꝑter-
miſſa. nō parum quidem labefactari videtur Diuinā igit̄ n̄
immerito epl'am appellauerim. que diuino fungens officio
diuinum quoq; in nobis opus efficiat

Epiſtole definitio. genera ac ſpēs. cum ſuis regulis et exemplis Libellus Primus.

Epiſtola eſt oratio pedeſtris. q̄ abſentes ami-
cos preſentes facit. tam ad voluptateꝫ q̄ꝫ ad
vtilitateꝫ tuꝫ publicā. tuꝫ ꝑuatā. diuinitus
excogitata Epiſtolaꝝ autem genera ſunt vi-
ginti. ꝑmum ſcilicet cōmendaticiū. ſcd̄m pe
titoriū. tercium munificū. quartum demōſtratiuū. quīntū
euchariſtium. ſextum amatorium. ſeptimū lamentatoriuꝫ
octauum cōſolatorium. nonum expoſiuum. decimum gra
tulatorium. vndecimū exhortatorium. duodecimū diſſua
ſorium. terciumdecimum inuectiuum. quartumdecimum
expuagatiuum. quintūdecimū domeſticuꝫ. ſextumdecimū
cōmune. decimūſeptimū iocoſum. decimūoctauū cōmiſſi
uū. decimūnonū regiū. vigeſimū ⁊ vltimū mixtum

Cōmendaticiū genus Caput ꝑmū

Commendaticiū genꝰ eſt illd̄ qd̄ fit in alicꝰ certe ꝑſo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

ne cōmendationē. ad demōſtratiuā vel iudicialē cām accō-
modatum. Huius aūt generis ſpēs ſunt due Una ſcȝ epē
tica Altera vero diceanica

Cōmendaticia

Epentica Diceanica.

Ciuilis

¶ Epētica ep̄la ꝯmēdaticia ē illa q̄ ſcribit̄ in alicꝰ certe pſo-
ne cōmendatōem. ꝑ aliq̄ dignitate ꝯſequenda Cuiꝰ ep̄le ta
lis eſt regula

¶ Regula

¶ Si cōmendaticiā ep̄lam q̄ epētica dr̄ ſcribere voluerimꝰ
illā in ptes q̄ttuor diuidemꝰ In q̄ꝝ pma ab ea pſona beniuo
lentiā captabimꝰ ad quā ſcribimus. laudātes illā vl̄ a libe-
ralitate ſiue munificētia q̄ in oīs vtit̄. vn̄ nob̄ maxia exori-
atur fiducia ad ipam veiendi cū ſpe id facile obtinēdi qd̄ cu
pimꝰ. vl̄ etiā ab alia ꝟtute ꝛ maxie ab illa. cuiꝰ eſt is plenus
quē ꝯmēdare volumꝰ. dicētes eā pſonā ſp̄ fuiſſe aſſuetā tali
bus viris fauere. cū ipa ex eoꝝ nūero ſit In ſcda ꝟo beniuolē
tiā captabimꝰ ab ea pſona quā cōmendare itendimꝰ. ipam
maxie laudātes. dicētes q̄z ipaz ꝑ ꝟtutes ſuas oib; eē gratiſſi
mā ꝛ nob̄ pcipue. q̄ eiꝰ ꝯſuetudie diutiꝰ vſi fuerimꝰ. In ter
cia āt rem ipaz exponemꝰ quā ipetrare cupimꝰ. illā eē iuſtā
honeſtā ꝛ facilē arguentes. ꝛ ex q̄ maximū ſit honorē ꝯſecu
turus ille ad quē ſcribimus. ſi voluerit illi amico nrō faue-
re quē ꝯmēdamus In vltia ꝟo pte vl̄ aliqd̄ pmiū pollicebi
mur. vl̄ potiꝰ ꝑpetuā ſeruitutē nrām offeremꝰ ſi qd̄ petimꝰ
cōſequi poterimus. dicentes q̄ quicqd in ipm amicū factū
fuerit tanq̄ꝫ in nos ipos factū exiſtat.

¶ Propoſitio

Cōmēdet̄ ceſari Sempronius ꝑ eq̄ſtri dignitate conſeq̄nda

i Pars Exemplum

¶ Nō auderē iuictiſſime ceſar tā faīliarit̄ ad maieſtatez tuā
ſcribere ne temeritatis vicio notādus eſſem. niſi te oīm hu
maniſſimū oīmq̄ꝫ adeo benigniſſimū eſſe pſpicerem. vt eos
etiā q̄s nūq̄ꝫ videris. nō ceſſes indies tua tibi bn̄ficētia de-
uenire vn̄ ſit. vt ego q̄q̄ꝫ ad te veire nō dubitem. cū ſumma
ſpe id obtinēdi. qd̄ ab ſe te notiſſimū ipetrare cupio. ¶ ij
¶ Sempronio nāq̄ꝫ viro ſtrenuiſſimo multos annos vxor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

valde familiariter. q̄ ⁊ ſuo ſplēdore ⁊ vtriuſqꝫ ꝟtutis īſigni-
bus. oī ꝑplo modo adeo gratus eſt. vt quem illi p̄ferāt ha-
beāt ꝑfecto neminem iij ¶ Is em̄ cū annis exactis hac
impeditōe tua pānonia. multa q̄dem atqꝫ p̄clara de ſeſtate
gemata p̄ſtiterit. q̄bꝫ apd̄ oēs milites tuos maxiaꝫ ſibi glo-
riā cōꝑauit. emeritus nūc miles in patriā q̄etem reuerti cu-
piens. vellet meritam militie ſue laureā cōſeq̄. ꝑiū me exora-
uit. vt eū tue maieſtati cōmendarem iiij ¶ Ego igit᷑
qui eius petitionem iuſtam eſſe ⁊ honeſtam video. vt is ſcꝫ
digno laborum ſuorum premio cōdonetur. quo reliqui ma-
gis ad virtutem accendant᷑. tue illum inuictiſſime maieſta-
ti ſummope cōmendo. vt cum eum militari ſtemmate deco-
raueris. ⁊ meam intelligat cōmendationem non fuiſſe vul-
garem. ⁊ tibi immortalem gratiam ſit habiturus Vale.

¶ Diceanica ciuilis.

¶ Diceanica epiſtola cōmendaticia eſt illa que ſcribitur in
alicuius certe perſone cōmendationem pro aliquo negocio
expediendo Huius autem epiſtole ſpecies ſunt due. Una
ſcꝫ ciuilis. ⁊ altera criminalis.

¶ Diceanica ep̄la cōmendaticia q̄ ciuilis dr̄ ⁊ eſt illa. q̄ ſcribi-
tur in alicuius certe ꝑſone cōmendationem . ꝓ aliq̄ forenſi
cauſa expedienda. Cuius ep̄le talis eſt regula

¶ Regula.

¶ Si cōmendaticiā ep̄lam diceanicā. q̄ ciuil᷑ dr̄ ſcribere vo-
luerimus. illā ſil᷑r ī ꝑtes q̄ttuor diuidemus In q̄ꝝ ꝑma be-
niuolentiā captabimus ab ea ꝑſona ad quā ſcribimus. lau-
dātes ipām a ſumma iuſticia ⁊ eq̄tate. dicēteſqꝫ iū nob ma-
ximā ſpem fuiſſe exortam. qꝫ amici noſtri cām cōmendataꝫ
ſuſcipiet. In ſecūda ꝑo beniuolentiam captabimus ab ea
perſona. quā cōmendare volumus laudantes ipām ab omi
virtute quā ei poterimus tribuere ⁊ dicentes. qꝫ ꝓpt᷑ tales ꝟ-
tutes ſuas nō ſolū nob. ſed etiā omi ꝑplo ſit g̃tiſſimus. In t᷑-
cia aūt beniuolentiā captabimus ab ipā re. de q̄ ſcͥpturi ſu-
mus. laudātes ipām a iuſticia ⁊ eq̄tate. a facilitate ⁊ āplitu-
dine. ⁊ ab vtilitate dicētes maximū iudici futuꝝ honorē. ſi
eā ſuſceꝑit expediendā. In vltīa ꝟo ꝑte petemus quod im-
petrare intendimus. dicentes ꝑmo amicuꝫ noſtrum maxi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

mam ſpem habere. quod ꝓpter amorez noſtrum ſit ei ꝯmē
datus. deiñ rogabimus vt hec ſpes eū nō fallat. ꝓmittētes
aliqđ premiū. vt in p̄cedēti epl'a tactum eſt.

¶ Propoſitio

¶ Commendetur iudici Pomponius. pro forenſi negocio
ſuo expediendo

i Pars Exemplum

¶ Tāta eſt iuſticia ⁊ eq̄tas tua excellētiſſime iudex. q̄ nō mi
bi ſolū. ſed oībꝫ etiā ciuibꝫ iſtis notiſſima ē vt ſine alterius
p̄ocinio viri. poſſit q̄ſq3 ītrepidus ad te ꝯfugere. cū ſūma
ac certiſſima ſpe etiā ꝯ acerrimos aduerſarios ſuos victori
am obtinēdi. vñ pret' amorē ac beñuolētiā illā. q̄ int' nos vt
q3 nr̄z deuictus ē. nō mediocris etiā mihi fiducia ſuggeritur
qđ ſi aliquē tibi lr̄is meis ꝯmēdauero q̄ īiuſte ab aduerſa
rio opp̄mat'. eq̄ſſimū illi fauorē tuū p̄ſtab. ij ¶ Cū igit'
pōponio viro optīo ꝑ ml'tos annos vtar fāiliariſſime. q̄ ſin
gulari v̄tute ſua oībꝫ q3 ḡtiſſimus ē. cuius v̄tus nō obſcuro
nec vario ſ'mōe. ſ3 ⁊ clariſſima. ⁊ vna oīz uoce p̄dicat' iij.
¶ Cūq3 is mag̃ q̄dā negocia ⁊ āpla expedita hēat corā ex
cellētia tua ꝑagēda. ⁊ ex q̄bꝫ mḡnū poſſ3 ⁊ hōrē ⁊ decus cō
ſeq̄ me rogauit. ut eius tibi h' negocia vellem ꝑ lr̄ās ꝯmēda
re Cōfidēs ſe lr̄is iſtis apud te ḡtioſum fore iiij ¶ Ego
igit' qui talē vir̄ maxīe diligo. tum ꝑpt' eius v̄tutē. tum ma
ximā ꝓbitatē eius cās tibi ſūmopere ꝯmendo. rogoq3 vt oībꝫ
in rebꝫ eū ita tractes. vt intelligat amiciciā nr̄ām int' nos ali
quid valuiſſe. cui ipa ꝑpetua erit ſeruitute deuinctus Uale

¶ Diceanica criminalis

¶ Diceanica epl'a cōmendaticia q̄ criminal' dr̄. eſt illa q̄ ſcri
bit' in alicuius certe ꝑſone ꝯmendatōez ꝓ aliq̄ criminali cā
expedienda. cuius epiſtole talis eſt regula.

¶ Regula

¶ Si ꝯmēdaticiā epl'am diceanicā q̄ criminal' dr̄ ſcribere
voluerimus. illā ſil'r in ꝑtes q̄ttuor diuidemus. In q̄r̄ pri
ma nō amplius apte. ſed occulte beniuolētiā captabimus
per inſinuationem. laudātes p̄mo ꝑſonā illam ad quā ſcri
bimus. dicētesq3 illā penitus abhorrere ab alio vicio cuius
fuerit notatus ille: quē ꝯmendare volumus. deiñ dicētes.

nobis ſummoꝑe diſplicere qđ tali viro obijcit̃. aggrauan-
tes illũ quãtũ poterimꝰ ¶ In ſcđa ꝑo dicemus ꝙ licet ſu-
per hac re deliberauiſſemus. nihil penitus ſcribere tamen
conſiderãtes bonũ aliqđ vel vtilitatẽ publicã ſeu ꝓuatã. ꝗ
poſſꝫ ex tali viro ꝓcedere cũ excepto h̃ vicio cuiꝰ ĩſimulatꝰ
eſt. alias ſit bonꝰ ⁊ honeſtꝰ. conabimur ipm̃ paulati lauda-
re. ꝯcludẽtes ꝙ hõ: nõ res ſit inſpicieda. In tercia ãt cũ oĩbꝫ
viribꝫ nr̃is talẽ viꝝ ꝯmẽdabimus. exponẽtes q̃nta ſit inde
vtilitas ſecutura In vltia ꝑo offeremꝰ ipm̃ nõ amplius eſſe
talia factuꝝ. ſed potius ſꝑ ꝟtutibꝫ ⁊ bonis oꝑibꝫ vacaturũ
offerentes ſimiliter ⁊ oꝑam noſtrã ⁊ talis viri nunq̃ꝫ illi ad
quẽ ſcribimus. eſſe defuturam

¶ Propoſitio

¶ Cõmẽdet̃ ceſari milo. ꝙ q̃uis clodium interimit a capi-
tis tamen mulcta liberetur

i Pars Exemplum

¶ Noui Ceſar inuictiſſime. quãtum ſꝑ ab iueũte etate ab
om̃i penitus ſceleſto facinore fueris alienꝰ. ita vt nullũ vnq̃ꝫ
volueris flagicioſum viꝝ in hac tua ciuitate coaleſcere. ⁊
illũ p̃cipue. q̇ ab om̃i pietate ſemotꝰ. in ꝓprios conciues ſu-
os parricidiũ ꝯmittere auſus fuerit. ij ¶ Vñ ⁊ ego
quoq̃ꝫ non ſolũ homicidas a me penitꝰ alienos feci: ſed eos
tãto magis abhorrui. quãto crudeliores ſunt in ꝑturbãda
hoim ſocietate. q̃ ſemꝑ ab oĩbus mirifice tutãda ẽ. hinc effe-
ctũ erat vt nullo pacto vellẽ. etiã rogatꝰ. in miloĩs fauoreꝫ
ad tuã maieſtatẽ ſcribere niſi me ceterꝫ eiꝰ ꝟtutes coegiſſent
que tot ⁊ tãte ſunt. vt eas vix numerare audeam iij.

¶ Is em̃ excepto h̃ facinore qđ etiã inuitus patrauit. tanta
ſꝑ fide in rẽ pu. nr̃ãm vſus ẽ vt ſepiſſime ꝓ eius ſalute ſeruã-
da. nõ opes ſolũ: ſed ⁊ ꝓpriũ ſanguinẽ exponere nõ dubita-
rit iiij ¶ Qđ cũ mecũ ipe ꝯſidero. nõ mihi videt̃ h̃ ca-
ſuale facinus tãtaꝝ ꝟtutũ premia abolere debere. tuaꝫ piiſ-
maieſtatem exoro. vt nõ rem ſed hoiem ipm̃ inſpiciẽs tanto
viro dignet̃ veniã p̃bere q̇ ⁊ nunq̃ꝫ deinceps in tale facinus
eſt lapſurus. ⁊ ꝓ te. vt ſemꝑ antea fecit. aĩam ipam. ſi opus
fuerit eſt libẽtiſſime expoſiturus Vale

¶ Petitoriũ genus Caput ſecũdũ

PEtitoriū genus eſt illud qđ fit ꝑ alicuius certe rei īpe-
tratione q̄ vel in aliq̄ grā ꝯſequenda. ł in aliq̄ munere
obtinendo ꝯſtituta eſt. Huius igiť gn̄is ſpẽs ſunt due. vna
ſcʒ grẽ. altera vero rei ¶ Petitoria
Gratie Rei.

Petitoria epl'a grẽ eſt illa q̄ ad aliquem amicū ſcribiť ꝑ ali-
cuius rei incorporee impetratione. cuius epl'e talis eſt regl'a

¶ Regula

Si petitoriā epl'am grẽ ad amicū aliquem ſcribere volueri-
mus vel in doctrina ł in ꝯſilio ſeu in aliq̄ ꝓ̄cinio impetran-
do. in q̄nq3 ꝑtes talẽ epl'am diuidere debemus. In q̄ꝝ p̄ma
oportebit nos dātis facultatem declarare. ne forte ſe excuſa-
re poſſit qđ ſi q̄ret id faceret. In ſcđa vero petitionis nr̄ẽ ho-
neſtatem ⁊ iuſticiā oñdemus: ne forte ſi excuſans amicus il-
le ad quem ſcribimus. diceret ſe factuꝝ ſi equū eſſet. In ter-
cia āť rei petite modū ⁊ facilitatem apiemus vt eo libentius
eā ꝯſeq̄mur q̄ facilius fieri poterit. In q̄rta vero p̄miuʒ pol-
licebimur vł in aliq̄ p̄cio ꝯſtitutū: ſi mercenaria fuerit ꝑſona
vel potius in ſeruitute ꝑpetua offerenda vt bonū viꝝ decet.
Propō āť q̄ quinta ꝑs eſt. his ſupioribꝫ interijcieť vbi apti-
or eſſe videbitur ¶ Propoſitio

Petať a Cicerone ꝓ̄cinium. in cā Valerij quā coram iu-
dicibꝫ acturus eſt i Pars Exemplū

¶ Incredibił illa facundia tua Marce Tulli. q̄ in oīm ocu-
lis mirifice eluceſcit. ita vt nullū p̄ter te cenſeat ciuitas nr̄a
oratorem h̄re: q̄ in forenſibꝫ cauſis ſapia iuſticia ⁊ eq̄tate vta-
tur ⁊ in ceteris rebꝫ ꝑagendis. n̄ minus ſibi apud oẽs ſplen-
doris ⁊ gl'e adijciat. me nūc potiſſimū ad te venire ꝯpellit cū
ſumma fiducia id ꝯn̄di qđ animus meus exoptat ij

¶ Eſt nāq3 mihi cū aduerſario meo iuſtiſſima q̄dā ꝯtrouer-
ſia. qđ cū ab eo hereditate ſpoliatus ſum: peto vt in eā volen-
te ſic iuſticia reducar. ille āt neq̄ſſimo in me aīo ꝑturbatꝰ ſu-
is ſtudet cauillationibꝫ me ab illa remouere iij ¶ Tuā
igiť in hoc caſu ſapiam req̄ro q̄ in ſenatu corā iudicibꝫ orōe ex-
hitura. non ſolū me ab his aduerſarij calliditatibꝫ abſoluat
ſed etiā in optatā hereditatem inducat iiij Qđ ꝑfecto
tibi facile factuꝝ eſt ſi ad p̄ris mei teſtamentuʒ aduerteris. q̄

ꝑter oēs me vnicū ſibi heredē inſtituit. quis patrui mei cal/
liditate vrgēte videar ab hac penitꝰ hereditate alienꝰ v

¶ Qđ ſi feceris (vt ſpero ⁊ opto) poſt legitimā mercedeȝ tuā
q̄ tibi a me liberaliter exponet̃. me ſꝑ hēbis. cui tanq̄ꝫ minio
ſeruo poſſes in oībꝫ tuis votis ac deſiderijs iubere Uale

¶ Petitoria rei

Petitoria epl'a rei eſt illa q̄ ad aliquē amicū ſcribit̃ ꝓ alicuiꝰ
rei corporee īpetratōe. cꝰ epl'e talis eſt regula ¶ Regula

Si petitoriā epl'am rei ad amicum aliquem ſcribere volueri
mus ꝓ aliq̄ munere īpetrando. iſtaȝ ſil'r epl'am in ꝑtes q̄ncꝫ
diuidemus. In q̄ꝝ ꝑma bn̄uolentiā captabimus ab ea ꝑſo/
na ad quā ſcribimus laudātes ipſam ꝑꝰ a liberalitate. deī
de potiſſimū ab autoritate illius rei ꝯcedende quā petimus
In ſcđa vero demrābimus petitionis nrē honeſtateȝ vna cū
ſumma ipſius rei petite nccitate ſine q̄ vix facere poſſimus.
In tercia āt oñdemus tali viro facile eſſe nobis illud tribue/
re qđ petimus. ⁊ in h̄ loco aꝑiemus ipſius viri facultatē. nō
ſolū in tali re ſȝ etiam in maiore multo erogāda. In q̄rta pre
terea p̄mium aliqđ pollicebimur. vel in p̄cio ꝯſtitutū l' poti
us in aliq̄ ſeruitute q̄ aīm nr̄m gratum oñdat. Ipſam demū
ꝯpōem inter ꝑtes iſtas ꝓut nobis melius videbit̃ interpone
mus ſicut in ſuꝑiore p̄ceptum eſt ¶ Propō.

Petamus a Titio digeſtoꝝ opus. qđ nobis maxime affecta
mus i Pars Exemplū.

¶ Noui ſꝑ Titi eā eſſe ingenij tui ꝯditōem vt ad virtutē aſ/
pirantibꝫ viris nō opibꝫ ſolum: ſȝ etiaȝ ſanguine ipſo (ſi opꝰ
foret) benigniſſime ſubuenires. hacq̄ꝫ de cā non mediocre ti
bi apud oēs nomen ꝯparaſſe. nec minorem q̄ȝ a dijs grām ꝯ
ſtitutam. q̄ te tot tantiſq̄ꝫ opibꝫ ſtipauerunt: vt facile etiaȝ p̄
ter hanc bn̄ficentiam tuā. poſſis oībꝫ ſuppetias ferre ij.

¶ Hinc eſt q̄ꝫ ꝑ multos annos iuri ceſareo oꝑam p̄ſtem. ac n̄
poſſim ꝓpter libroꝝ inopiam ad eius apicem ꝑuenire. ſtatue
rim ad tuā opem ꝯfugere. ſine q̄ aut nihil penitus h̄ in gym
naſio ꝯſequi potero. aut tandē inceptam ꝓuinciā deſerere co
gar iij ¶ Cum igit̃ tibi bonis viris ⁊ ad virtutem an
helantibꝫ tam facile ſit opem ſubminiſtrare q̄ꝫ velle ⁊ poſſe.
cum p̄ſertim etiā multos tue fidei ꝯmendatos e limo (vt ita

dixerim) ad celũ vſqꝫ ſuſtuleris   iiij   ¶ Tuã pindc bñ
ficentiã exoratã velim vt mihi digeſtũ vnũ digneť elargiri.
quo inceptũ ſtudiũ ꝑficere poſſim. ⁊ tibi nõ mediocrẽ glori
am acq̃rere   v   ¶ Qđ ſi feceris (vt ſpero ⁊ opto) tãti in
me bñficij tui memoriã nulla vnq̃ꝫ delebit obliuio. ſed tibi
poti⁹ ſi debitas grãs agere vł referre nõ potero. ſum tamen
immortales habiturus. Vale

¶ Munificũ gen⁹ Caput terciũ

MUnificũ gen⁹ eſt illđ qđ fit ꝑ alic⁹ certe rei erogati-
one. q̃ vł in aliq̃ grã elargiẽda vł in aliq̃ munere cõ-
donãdo ꝯſtituta ẽ. H⁹ igiť gñis ſpẽs ſilr ſunt due. Una ſcꝫ
grẽ Altera vero rei.   ¶ Munifica.

Gratie   Rei

¶ Munifica epła grẽ. eſt illa q̃ ad aliquẽ amicũ ſcribiť ꝑ al-
licuius rei incorporee erogatione Cui⁹ epłe tał eſt regula.

¶ Regula

¶ Si munificã epłam grẽ ad amicũ aliquẽ ſcribere volue-
rimus. vł ĩ doctrĩa. vł ꝯſilio ſeu ĩ aliq̃ pꝛõcinio erogãdo illã
in tres ꝑtes diuidem⁹ In quaꝝ ꝑma captabim⁹ beniuolen
tiã ab ea ꝑſona, ad quã ſcribim⁹, demõſtrãtes qꝫ ꝓpter amo
rẽ ⁊ beniuolẽtiã. q̃ in eã ſum⁹ affecti. deliberauimus talem
grãm ei ꝯferre. q̃lẽ ipe ꝑ lrãs ſuas petiuerit. vł qualem nos
ſcim⁹ ipi eẽ nccãriã. In ſcđa ꝑo exponem⁹ munus nrm̃ qđ
ipi amico volum⁹ erogare. ipm q̃nto honeſti⁹ poterim⁹ lau
dãtes. ad h̃ vt ipi gratũ ſit ⁊ ab ipa re videamur beniuolẽti
am nob ꝯſtituere In tcia ãt ⁊ vltĩa offerem⁹ eidẽ amico ope
rã nrãm. ĩ ceteris reb⁹ q̃ꝫ libẽtiſſime accõmodataꝫ dũmodo
poſſum⁹ ei rẽ gratã facere. declarãtes h̃ eſſe amici officium:
vt in reb⁹ oĩb⁹ debeat alteri amico operã ſuã ꝑbere.

¶ Propoſitio

¶ Polliceať Cicero patrociniũ ſuũ Valerio. in cauſa forẽ
ſi quã coram iudicib⁹ acturus eſt

i Pars   Exemplum

¶ Accepi tuas lrãs Valeri chariſſime. ex q̃b⁹ ĩtellexi q̃nto
deſiderio effeceris: vt tibi in ꝯtrouerſia tua pꝛõciniũ meuꝫ
preſtare velĩ. qđ ꝑfcõ me facere cogit ñ ſolũ cãe tue iuſticia
et eq̃tas (q̃ oĩm viroꝝ bonoꝝ fauorẽ merito ꝯſeq̃ debet) ſed

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

etiã amoꝛ ille ⁊ beniuolẽtia ſingularis. q̃ ſp ab ineũte etate
in oẽs tuos. i teq; ꝑcipue affect⁹ ſum ij ¶ Tibi piñ
nõ ſolũ pꝛõciniũ meũ i hac tua cã polliceoꝛ. veꝝ etiã oẽz of
fero fauoꝛẽ. quẽ amiciſſim⁹ q̃ſq; alteri dz amico cõicare. ita
vt nullũ penit⁹ laboꝛẽ recuſatur⁹ ſum. dũ tibi ĝtificari poſ
ſim. qđ adeo libẽter exeq̇ conaboꝛ. vt ſi res mea ꝓpꝛia ageret
ſed h̄ meli⁹ fieri. q̃ȝ ſcribi aut dici volo iij ¶ In ceteꝝ ãt
rebꝫ q̃ ꝑ tua grã effici poterĩt. offero me tibi i oĩbꝫ adeo deuo
tũ. vt ſcias me nihil ĝti⁹ exeq̇ poſſe q̃ȝ qđ tue ſenſero gratuz
eẽ volũtati. cui oẽm opam meã i oĩbꝫ optatis tuis q̃ȝ libẽtiſ
ſime patã offero Uale ¶ Munifica rei

¶ Munifica epl'a rei ẽ illa q̃ ad aliquẽ amicũ ſcribit̃ ꝑ alic⁹
rei coꝛpee erogatõe. cui⁹ epl'e tal' ẽ regula ¶ Regula.

¶ Si munificã epl'am rei ad amicũ aliquẽ ſcribere volueri
m⁹ ꝑ aliq̇ munere erogãdo. iſtã ſil'r epl'az i ptes tres didem⁹
In q̃ꝝ ꝑma captabim⁹ ſil'r beniuolẽtiã a pſona ad quã ſcri
bim⁹. declarãtes qꝫ ꝓpt' amoꝛẽ ⁊ beniuolẽtiã q̃ i ipam ſim⁹
affecti. deliberauerim⁹ ei tale mun⁹ facere. q̃le ipe a nob̄ per
lrãs petiuerĩt. q2 maxie ſcimus ipm tale donũ nõ ſolũ ei gra
tiſſimũ futuꝝ. ſ3 etiã maxie accõmodatũ. In ſcđa ꝑo cona
bimur oĩbꝫ viribꝫ nrĩs ipm munus nrm̃ ꝯmẽdare. cũ oi tm̃
modeſtia ⁊ ſapia. ne videamur ipm laudãtes de nob̄ iactãt
loq̇. ⁊ ſil'r in h̄ loco conabimus oñdere. qꝫ h̄ tm̃ fecerimus
ea de cã. q2 ſumus valde incliati ad oĩa faciẽda. q̃ ſcimus ta
li amico nrõ eẽ vtilia ⁊ ĝta In t'cia ꝑo ⁊ vltĩa offeremus ſil'r
in ceteris rebꝫ oẽm opam nrãm amico accõmodatã. dũmõ
ſciamus illi ĝtificari. ⁊ aliq̇d emolumẽti afferre.

¶ Propoſitio.

¶ Mittat titius digeſtoꝝ opus arcadio. qꝫ ipe ab eo ꝑ lrãs
expoſceret i Pars Exemplum

¶ Lrẽ tue q̃s ꝓximis diebꝫ accepi. me adeo oblectarũt arca
di chariſſime. vt int' ceteras moleſtias meas. h̄ mihi maxia
ꝑfecto ꝯſolatio fuerit. Cũ ꝑcipue nihil aliđ affecto. q̃ȝ vt ti
bi me ĝtificari ſentiã ⁊ maxie cũ video iã diu te lrĩs ⁊ bona
rũ artiũ ſtudio adeo deditũ eſſe. vt quẽ tibi ꝑferã habeã ꝑfe
cto neminẽ. qđ mihi tãto ĝtius ẽ q̃nto maioꝛ ẽ amoꝛ ⁊ beni
uolẽtia. q̃ i te afficioꝛ q̃ te etiã idies exoptat in maioꝛẽ viruz

euadere. iij ¶ Quapropt̄ cū a me ꝑ lr̄as eaſdē petieris dige
ſtoꝝ opꝰ vt eo facilíꝰ poſſis icēptū ſtudiū ꝑficere. q̄ maior ti
bi dabit̄ ꝯmoditas ſtudēdi. deliberaui eq̄dez deſiderio tuo
ſatiſfacere. Vñ expedito ſubito h̄ nūcio. cui ad te lr̄as iſtas
dedi. miſi libētiſſime tibi opꝰ. qđ tātope cupiebas. vt eo in
tuis ſtudijs adeo fāiliarit̄ vti poſſis. qđ ⁊ tibi vtilitatē maxi
mā ⁊ mihi nō miorē leticiā adiūgat. nā ꝓfcō q̄nto magis te
diligo. tāto maiore afficior cupiditate. te aliq̄n in huiuſce-
mōi artiū nr̄aꝝ paleſtra victorē vidēdi. iiij ¶ Si qđ eſt
p̄terea. qđ tibi gratū efficere poſſim ⁊ ꝑiucūdū tuū ē p̄cipe
meū āt exhilari frōte mādata tua exeq̄. cui etiā oēm opaꝫ me
am offero. in oīb; optatis tuis q̄ꝫ libētiſſime accōmodatam
Vale. ¶ Demōſtratīm genꝰ Caput q̄rtum.

Demōſtratīm genꝰ ē illđ qđ fit in alicꝰ certe ꝑſone laudeꝫ
vł vituꝑiū. Huius igit̄ gn̄is ſpēs ſunt due Una ſcilicꝫ
laudis. Altera vituperij ¶ Demōſtratiua.

Laudis Vituperij.

¶ Demōſtratiua epł'a laudis ē illa q̄ ad aliū amicū ſcribit̄.
pro alicuius ꝑſone ꝯmēdatōe. cuiꝰ epł'e tał' eſt regula

¶ Regula

¶ Si demōſtratiuā epł'am laudis ad aliquē amicū ſcribe-
re voluerimꝰ. vł' ī eiꝰ laudē ad quē ſcribimꝰ. vł' altiꝰ ꝑſone d̄
qua mentōem facere volumꝰ. illā ī ꝑtes tres dīdemꝰ In q̄ꝝ
prima declarabimꝰ qꝛ lꝫ vires nr̄e nō ſint ſufficiētes ad lau-
dandū tm̄ viꝝ. qꝛ eiꝰ ꝯditōes ſuperāt oēm modū ſcribendi.
tn̄ vt faciamꝰ officiū nr̄m nō poſſumꝰ nō aliq̄d ſcribere. ⁊ in
hoc loco accipiemꝰ illā excuſatōeꝫ. circa talē audaciā ſcribē
di q̄ nob̄ videbit̄ eē ꝯueniētior In ſcđa ꝑo īcipiemus ipām
ꝑſonā laudare ab aliq̄ v̄tute vł' diſciplīa q̄ laudabilior ſit ī
tali viro quē laudamꝰ. ⁊ etiā vł'ib; clauſuł' vtemur. dicēdo
eius ꝯditōes tales ⁊ tātas eē. qꝛ non facile poſſimꝰ tali ſtilo
ſcribēdi illas ꝯplecti In t̄cia āt ⁊ vltīa dicemꝰ nos voluiſſe
hec pauca dicere q̄ q̄ſi nulla ſīt. reſpcū illoꝝ q̄ dici pōt. ſilr̄ꝫ
declarabimus oīa h̄ dixiſſe. nō aſſentatōis. ſꝫ v̄itatis cā in
citatos. ⁊ vt aliq̄ntulū g̃tū aīꝫ oñderimꝰ. erga talē viꝝ quē
cōmendauimꝰ. offerēdo ſilr̄ oēm opam nr̄ām ipi amico pe-
nitꝰ in oīb; ſuis optatis ꝑatā ¶ Propoſitio

¶ Laudet̃ Callimachus vates apud illuſtriſſimum ducez
ac ſenatum venetum

i Pars Exemplum

¶ Licet on⁹ lõge meis virib⁹ impar hodie ſuſcepim. Sere
niſſime pͥnceps voſq́ꝫ nobiliſſimi patricij. ut ꝑ lr̃as meas vo
bis Callimachi vr̃i laudes exponerẽ. q̃ tot ꝛ tãte ſr̃t. vt pfe
cto neſciã a q̇b⁹ potiſſimũ initiũ ſuſcepturus ſim q̃ ve facile
oẽm dicẽdi ſcribẽdiq́ꝫ facultatẽ ſuperãt. Eſt tñ̃ officiũ meũ
qui eiuſdẽ militie diſciplia teneoꝛ. hũc ſtrẽnuiſſimũ ſapien-
tiſſimũq́ꝫ militẽ ſumm; laudib⁹ extollere. q̇ etiã ĩbecille hu-
ic eplẽ mee facile poterit ꝯueniens argumentũ p̃ſtare ij

Eſt pfcõ tale tãtũq́ꝫ Callimachi mei ĩgeniũ. tal' doctrĩa ac
reꝝ pene oẽm expiẽtia. vt pares admodũ ſibi paucos nr̃a vi
derit etas q̇ tã ĩ public; q̃ꝫ pͥuat; lcõnib⁹ ſuis tãte ẽ huic gym
naſio vr̃o vtilitati tãto ſplẽdoꝛi ꝛ oꝛnamẽto vt facile eo iſti
tuẽte cetera italie gymnaſia. q̃ hũanã diſciplinã pfiteant̃. ꝛ
ſupet ꝛ excellat iij Sꝫ nollẽ diu ĩ tãti viri laudib⁹ ex-
ponẽdis ĩmoꝛãdo. eplẽ modũ neſci⁹ excedere. piñ ĩ aliõ tps
reliq̃ ñ ſcribẽda. ſꝫ poti⁹ dicẽda reſeruabo. q̇ ꝛ fidei ꝛ ꝟitati ĩ
ſeruiã ꝛ vob̃ tãtũ viꝝ meli⁹ intelligendũ noſcendũq́ꝫ preſtẽ.
cui etiã vt ceteris laude dignis facere ſoletis. ꝛ grãꝫ ꝛ fauoꝛẽ
veſtꝝ benigniſſime tribuatis. Valete

¶ Demõſtratiua vituperij

¶ Demõſtratiua epiſtola vituperij ẽ illa que ad aliquẽ ami
cũ ſcribit̃. p alic⁹ certe pſone vitupatõe. Cuius eplẽ tal' eſt
regula

¶ Regula

¶ Si demr̃ãtiuã epl'am vituperij ad aliquẽ amicũ ſcribere
voluerim⁹. in alic⁹ certe pſone vitupatõem. illã ſil'r in tres p
tes diuidemus. In quaꝝ pͥma beniuolentiam captabim⁹
a pſona nrã demõſtrãtes. ꝙ nõ velimus ſcribere ꝯtra talem
perſonã eo ꝙ natural'r nõ delectemur alijs detrahere. ſꝫ aſ-
ſigbim⁹ aliquã rõnabilem cãm. ꝓpt̃ quã ſimus ĩcitati ad ta
lia ſcribenda In ſcd'a ꝟo vitupabimus ipaꝫ pſonã ꝯtra quã
ſcribere itẽdimus cũ oĩ modeſtia ꝛ hõeſtate. vt ñ videamur
hoc facere ꝓpt̃ odiũ vl' malignitatem. ſed potius ꝓpt̃ ꝟitatez
tutandã. ul' qꝛ ipa in ſupbiam eleuatur. ꝛ neminez vult apõ
ſe pati. potius digna eſt tali vituperatione. vt deinceps

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

deſiſtat ab ip̄a ſupbia. In t̄cia aūt ⁊ vltīa excuſatōem capie mus cū ea pſona ad quā ſcribimus. ſi fortaſſe cū tali ſcripta aures ſuas offenderimus. dicētes nos iō hec ad eā ſcripſiſſe q̄ꝛ itelligimus eius ītegritatē. ⁊ iō volumus ſup his oībus eā iudicē ↄſtituere. offerēdo nos ip̄os ⁊ oīa nrā ip̄i amico ac cōmodate. ¶ Propoſitio.

¶ Vituperet̄ Catilina apđ Ciceronē. q̄ꝛ ip̄e in patriā con-iurauerit i Pars Exemplum

¶ Nō eſt cōſuetudis mee Cicero chariſſime. vt alijs detra hēdo (qđ pleriqꝫ facere ↄſueuerūt) mihi famā glᷓamqꝫ ↄpaé ſtudeā. ⁊ his p̄cipue q̄ꝝ ſceleſtia facinora mihi minus nocé pn̄t īmo ⁊ ſepius ab īimicis meis laceſſitus. ad vltimū vſ-qꝫ ppeſſus ſum. Sꝫ cū videā ſceleſtiſſimū Catilinaꝫ. q̄ ſibi oēs ciues nrōs ppetua quadā ſeruitute deuictos exiſtimat nō ſolū in p̄uatū bonū. ſꝫ etꝫ in publicū ſceleſtiſſime ↄiuraſ-ſe. nō poſſum me p̄ītus ↄtinere. q̄n eius tibi ſcelera apiam ne fortaſſe diu occulta magis nocerēt ij ¶ Scias p inde Cicero chariſſime p̄ter reliq̄ huiuſce nebuloīs vicia. q̄ omnibꝫ pfcō notiſſima ſtꝫ. h̄ q̄qꝫ deterrimū adiungi. qđ die noctuqꝫ ſceleſtiſſimus iſte carnifex oēs nefarios viros am-bit. vt eos in bonoꝝ viroꝝ pniciē īducat. h̄ em̄ oībꝫ ciuibꝫ nrīs adeo manifeſtū ē. vt ſole clarius eluceſcat. cū p̄ſerti etꝫ publicis minis multos affecerit. q̄ eū tanq̄ꝫ venenoſum ſer pentē effugiūt. p inde eradicādū eēt h̄ malū mi Cicero. ne g̃ uius inualeſcēs offēderet iij ¶ Nō ſcripſi h̄ pfecto. vt aliq̄ in eū odio vł maliuolētie mee ſatiſfacerē (quā penitus ſp abhorrui) ſed vt te his rebꝫ tanq̄ꝫ ſeueꝝ iudicē ↄſtituēs. inducerē tādē ad peſtē iſtā ex nrā ciuitate tollendā. tibi in oī bus etiā opam meā offerēs q̄ꝫ libētiſſime patā. Vale

¶ Eucharīſticū genus Caput q̄ntum

Eucharīſticū genus ē illud qđ ſcribit̄ ad aliquē ami-cū in grāꝝ actōibꝫ referēdis. p aliq̄ bn̄ficio ſuſcepto et huius gn̄is ſpēs due ſtꝫ. Una ſcꝫ p munere. Alterā vero pro beneficio ¶ Euchariſtia

Pro munere Pro beneficio.

¶ Euchariſtica epłā p munere ē illa. q̄ ad aliquē amicū ſcri bitur in grāꝝ actionibꝫ p aliq̄ re corporea elargita. Cuius

eplе talis eſt regula ¶ Regula.

¶ Si euchariſtiã eplam p munere ad aliquẽ amicũ ſcribe-
re voluerim⁹. vt ꝛ grãs meritas agam⁹ Illã in ptes tres pn
cipalr diuidem⁹. In quaꝝ pma beniuolentiã captabim⁹ a
re ipa. quã ab amico ſuſceperimus. dicẽtes ipam eẽ tãti pre
cij. qꝫ nõ facile poſſim⁹ ei debitas grãs agere. In ſcda ṽo be
niuolẽtiam ſilr ꝯſtituem⁹ a pſona nrã. declarantes qꝫ vires
nrẽ nõ ſint ſufficiẽtes ad correſpõdendũ humanitati ei⁹ viri
ad quem ſcribere itendimus. cũ ipa ſuperet oẽm modũ dicẽ
di ſiue ſcribẽdi. In tercia ãt ꝛ vltia. tales grãs referem⁹. q̃-
les poterũt vires nrẽ. offerẽtes ſilr oẽm opam nrãm tali ami
co in omibus ſuis votis paratã ¶ Propoſitio.

Grãs agat titio Arcadi⁹ p digeſtoꝝ ope ſibi ab eo clargito.

i Pars Exemplum

¶ Cũ tui in me mũeris mgnificentiã ꝛ liberalitatẽ cõſidero
titi chariſſime. video quãte ſint a me tibi grẽ nõ ſolũ agẽde.
veꝝ etiã referende. ſed nõ pñt exigui ingenioli mei vires hoc
op⁹ pficẽ qd nõ ſolũ ipas exſupat. ſed etiã facile oẽm dicẽdi
ſcribẽdi vl materiã vicit. vñ qd mihi potiſſimũ faciundũ ſit
penit⁹ ignoro. ſi em a tali grãꝝ actõe diſcedã. ingtitudi mi-
bi maxie aſſcribendũ erit. ſi ṽo grãs egere tẽtauero nec men
tem ṽba ſequent. nõ miori vicio fortaſſe tribuendũ qd nõ
poſſit animus me⁹ ſui gtitudinẽ p ſe ferre ij ¶ Cum
igit id aſſeq̃ nequeã. qd cupio. ne ab officio meo penit⁹ diſ-
ceſſiſſe videar. illud ſaltẽ ad animi mei gratitudiem demõ-
ſtrandã. ingenue pfitebor me ñ hẽre quo pacto p tãto in me
beneficio tuo. tibi meritas grãs agã iij ¶ Dabo tñ
opam. vt ſi q̃ in re tibi pdeſſe poſſim. nũqꝫ laboribꝫ vl vigi
lijs pcã. ſꝫ poti⁹ tãto libẽtius oẽm tibi ſeruitutẽ meã deuo-
veã. quanto in me fueris beneficior Vale

¶ Euchariſtica p beneficio.

¶ Euchariſtica epla p bñficio eſt illa q̃ ad aliquẽ amicum
ſcribit. in grãꝝ actõibꝫ. p aliq̃ re incorporea clargita. Cui⁹
eplе tal eſt regula ¶ Regula.

¶ Si euchariſtiã eplam p bñficio ad aliquẽ amicũ ſcribe-
re voluerim⁹. vt ei meritas grãs agamus. vl p ꝯſilio aut do
ctrina. ſeu pꝛõcinio dato. illã ſilr in ptes tres didemus. In

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

quaꝝ ħma beniuolentiã captabim⁹ a nobiſipis demrãntes ꝙ neſciam⁹. a q̇bꝫ ꝟbis potiſſimũ debeam⁹ icipe. vt ꝑ tãto ſuſcepto bñficio grãs agamus. q꞉ igenij nrĩ vires non ſint ſufficiẽtes ad id ꝑagendũ In ſcd̕a ꝟo beniuolentiã ↄſtitue-mus ab ipã re. laudãtes eẽ. q̃ntũ poterimus. ꝛ dicẽtes ipaꝫ nob̕ maxie fuiſſe nccãriã. ꝛ id̕ accidiſſe ĝtiſſimã In tcia aũt grãs agem⁹. q̃les poterimus. demõſtrãtes aĩm nrm̃ valde eſſe inclinatum ad oẽm gratitudiem demõſtrandã. ꝛ in ħ io co ſilr̕ offeremus oẽm oꝑam nrãm huic tali amico ꝗꝫ liben tiſſime accõmodatã ❡ Propoſitio

❡ Gratias agat Ciceroni Ualerius ꝑ patrocinio impenſo in eius cauſa coram iudicibus

i Pars Exemplum.

❡ Incertũ eſt mihi ꝑfecto Cicero. a q̇bꝫ potiſſimũ ꝟbis ti-bi grãs agã. ꝑ tãto in me bñficio tuo. q̇ nõ ſolũ cãm meam benigniſſime tutandã ſuſcepiſti. ſed etiã illã facilima q̇dẽ atꝗꝫ citiſſima victoria expediuiſti. cũ em̃ ħ tuũ in me meritũ cõſidero. deficiũt ſane vires. q̄ ſe vidẽt a tãta bñficentia tua ſuꝑari ij ❡ Sicut em̃ mihi nccãriũ erat ħ officiũ tu um. qd̕ me a multis q̇dẽ curis liberauit. ita ꝛ ĝtiſſimũ acci dit ꝛ ꝑiucundũ. vñ efficit̕. vt maxie cupiam. pares tibi grãs referre. ſed cũ hoc noſtri nõ ſit opis. cuius ꝑegrinũ eſt igeni um. illud tñ ad animi ĝtitudiem aperiendã abſoluã iij

❡ Qd̕ cum immortale ſit futuꝝ in me ħ bñficiũ tuũ. imor-tales q̇ꝗꝫ tibi grãs me cogat habere. nã ꝑfecto nõ ſolũ refer re. ſed nec agere q̇dem audeo ſatis dignas. dedãꝗꝫ tibi ꝑte-rea oẽm facultatem meã. oẽm oꝑam. meꝗꝫ ipm totũ cui⁹ ſer uitutem volo tibi ꝑꝑetuo eſſe dicatã Uale

❡ Amatoriũ genus Caput ſextum

Amatoriũ gen⁹ eſt illd̕. qd̕ fit in amoris nrĩ demõſtratõe ad aliquẽ amicũ. quẽ amare cogimur. ꝛ hui⁹ gñis ſpẽs ſunt due Una ſcꝫ honeſta. altera vero turpis

Amatoria

Honeſta Turpis

❡ Amatoria ep̄la. q̄ honeſta d̕r. eſt illa q̄ ad aliquẽ amicum ſcribit̕. ꝑ amoris nrĩ declaratõe. q̇ honeſte in ipm fuerimus affecti Cuius ep̄le talis eſt regula ❡ Regula.

¶ Si amatoriã ep̄l'am.q̄ honeſta nuncupat̄.ad aliquã ꝑſo
nã ſcribere voluerimus.illã p̄ncipal'r in tres ptes diuidam⁹
In q̄ꝝ p̄ma beniuolentiã captabimus ab ea pſona ad quã
ſcribim⁹.laudãtes v̄tutes vl' ꝓbitatē ſuã.ꝓpter quã dicem⁹
om̄s eſſe inclinatos.ad illũ nõ ſolum amandũ.ſed etiã ob-
ſeruandũ. In ſecũda vero declarabimus.q etiam nos ꝓꝑ
talem iſtius viri v̄tutem.ꝛ optias ꝯditões ſim⁹ incitati ad
ip̄m diligendũ. In tercia aũt q̄nto aptius poterimus expo
nemus amorē ꝛ beniuolentiã nr̄ãm erga talem viꝝ.ꝛ ſil'r in
hoc loco ei offeremus oēm aĩm nr̄m̄.in om̄ib; ſuis votis q̄ꝫ
libentiſſime patum Rogabimuſq; vt ip̄e etiã velit eſſe talis
animi erga nos ſtatuerimus penitus amiciciam iſtam ꝑpe
tuam fore quã etiã volumus.aſſidua cõſuetudine.ꝛ meri
torum alternatione confirmari

¶ Propoſitio.

¶ Exponat Curio amorē ſuũ erga Ciceronē.quē ſũmope
i Pars Exemplũ (diligit

¶ Tot ꝛ tãte ſũt v̄tutes tue Marce tulli.q̄ paſſi; clariſſima
oĩm voce p̄dicant̄ vt oĩm iudicio.tãq; fulgētiſſimũ ſid⁹.int̄
nr̄e ĩbecillitatis tenebras.mirabil'r eluceſcas Nã vt cetera
omittã.q̄ in oĩm ocul' ꝓſpꝫ te mirabilē efficiũt.null⁹ eſt q̄
neſciat.quãta eloq̄ntia q̄nta q; dicēdi facũdia valeas.ita vt
pares eo modũ tibi paucos nr̄is tp̄ib; ꝯſecutus ſis Taceo
ſũmã ꝑ grauitatē.illã q; ĩcredibilē aĩmi tui ſapiam.q̄ tibi imoꝛ
talitatē iã debitã ꝯparauit Taceo ph̄iam vtrãq;.q̄ nomē tuũ
adeo celebre reddidit.vt nullus ſit.q̄ Ciceronē vtuſq; v̄tu-
tis floribꝫ vallatũ:nõ amet nõ veneret̄:nõ obſeruet ij

¶ Jñ effectũ eſt.vt ego q̄q; q̄ ab ab ineũte etate v̄tute ſp̄ iui
gilaui.ſim maxie ad te amãdũ ĩcitatus ꝛ lz tãti viri aĩciciã
hr̄e adhuc mĩme ꝓmeritus ſũ cupio tñ h̄ mihi a diis ĩmoꝛ
talibꝫ potiſſimũ p̄ſtari.vt quē oēs amãt colũt admirãt̄ illi-
us ego talē beniuolētiã acq̄rã q̄lem ſi mihi euenire ſenſero:
habeo ꝓfcō n̄ mediocres ip̄is ſuper' grãs. iij ¶ Tibi
igit̄ p̄mũ cordis huius ardorē offero:quē; tu in om̄ibꝫ op-
tat' tuis ſenties ꝓfcō patiſſimũ:offero amiciciã:q̄ nr̄ã faci-
ente ꝯſuetudine ſit ꝑpetuis tp̄ibꝫ ꝯſeruãda:ac mutuoꝝ bñ-
ficioꝝ alternatõe confirmanda quã ſi tu (vt ſpero) benigno

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

corde ſuſcepis. dabo ſane opaꝫ vt mīme ingtā tibi ſentias:
Vale. ¶ Amatoria turpis

¶ Amatoria epl'a. q̄ turpis appellat'. ē illa q̄ ad aliquā ami-
cā vl' pulchrā ſcribit' ab amatore ſuo. p amoris ſui declarati
one Cuius epl'e tal' ē regula ¶ Regula

¶ Si amatoriā epl'am q̄ turpis dr ad aliquā puellā ſcribe-
re voluerimus. illā potiſſimū i ptes q̄ttuor diuidemus. In q̄
rū pma beniuolētiā captabimus ab ea pſona. ad quā ſcribi-
mus. laudātes ipaꝫ tplici laude. pmo. ſ. a v̄tute l' morali vl'
lr̄ali. ſi lr̄is fuerit ībuta. ſcdo a gn̄e ſi fuerit gn̄oſa. l'a fortūa
et diuitijs. ſi ex hūili gn̄e nata fuerit. tcio a pulchritudie. que
maiorē hꝫ cōmdatōeꝫ ⁊ efficaciā i amore In ſcda v̄o beniuolē
tiā captabimus a pſoā nrā. demrātes prio ſine aliq̄ arrogā
tia cōditōeꝫ nr̄aꝫ ppt quā et̄ ipa puella icitet' ad amorē nr̄m
deinī ei. q̄ꝫtū hoēſte poterimus declarātes amorē et beniuolē
tiā. q̄ i ipaꝫ afficiamur. In tcia āt rogabimus ipaꝫ vt peni-
tus velit acq̄eſcere pcib' nr̄is. ⁊ nos ſil'r amare quēadmodū
amamus. laudātes hūc amorē. ⁊ dicētes. ipam eē rē potius
diuinā q̄ꝫ hūanā. ſil'qꝫ adducētes aliqd exēplū aliaꝝ puella
rū. q̄ i amore poſite. felicē vitā ſt̄ ↄſecute. In q̄rta v̄o ⁊ vlti
ma. adducemus ipaꝫ puellā i tiōreꝫ alicuius dāni. ſi no' ue
rit talē amorē ſeq̄: ⁊ ſil' ↄfirmabimus p exēpla aliq̄ꝝ feiaꝝ.
que nolētes amorē adherere crudelit' vitā finierūt. deducen
tes ipam amicā nrām i talē tiorē. ⁊ ↄcluſiue iducētes ipam
ad amorē. ne aliqd mali ei ↄtigat. cui etiā offeremus omēꝫ
opam nrām. cū omi honeſtate ei paratā ¶ Propoſitio.

¶ Scribat ad tyſben pryamus. pro amoris ſui declaratōe
vt illam in amorem inducat

i Pars Exemplum

¶ Nō ſine cā effcm̄ ē ſuauiſſima tyſbe. vt oēs i te pplī nrī cō-
iūctos oculos habeāt te amēt. te mirent'. te obſeruēt. Cuꝫ
eīm ex vna pte ↄſiderāt duplicē illā v̄tutē tuā. q̄ te ſp adeo il-
luſtrauit. vt nullus ſit qui pſtantiorem doctrinā pfiteatur.
nec ſuauiores morū inſtitutōes pre ſe ferat. Tum diuitias
ſecūdamqꝫ ſemp ac facilem fortunā admirant'. que tibi ⁊ ge
neris nobilitatem. ⁊ nobilitatis ornamēta ſubiecit. Ex al-
tera ſubito pte occurrit ſingularis illa ⁊ diuia potius q̄ꝫ hu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

mana formoſitas. q̄ te merito nõ in hoc ſeculo natã. ſꝫ de ce-
lo ꝓlapſam teſtat̃. Cõſpiciunt em̄ faciẽ tuã illã ſereniſſimã.
que etiã nubiloſum poſſet illuſtrare celũ. Cõſpiciũt ſidere
os illos oculos tuos. q̄ oẽm penitus intuẽdo pñt amouere
dolorẽ. ac luctuoſos aĩos in ſummũ gaudiũ traducere. Cõ
ſpiciũt deniqꝫ cãdida colla. parios lapillos facile ſuperãtia
Mirant̃ caſtigatã frontẽ. purpureũ iuuẽte lumẽ. flauos cri
nes oĩaqꝫ penitus mẽbra decora: que cõſpiciẽdo nõ pñt nõ
laudare. laudãdo nõ amare. amãdo deniqꝫ nõ obſeruare
ij ¶ Hinc ergo inter ceteros equales meos ſatis fortu-
natus adoleſcẽs. ⁊ fortaſſe etiã fortunatiſſimus futurus ſi
amorẽ tuũ ꝯſequi meritus fuero. cũ tales cõditiones tuas
animo cõplector. nõ ſolũ ad te amandã. colẽdam. ⁊ obſer-
uandã impellor. ſꝫ ꝑ te etiã emori cogor. nec vigilãs nec dor
miẽs q̄eſcere poſſum. ita vt cum ex vna pte me ſocij felicẽ ap
pellant. q2 cũ ſatis honeſta ꝟtute nõ mediocris q̄qꝫ acceſſit
⁊ fortuna. Ego tñ potius me infelicẽ exiſtimẽ. cũ tibi place
re nõ poſſum. in qua ſolũ oẽs ſpes meas cõſtitutas eſſe vo-
lui. iij ¶ Uerte igit̃ aliquãtulũ benigniſſimos in me
oculos tuos ꝟgo pudiciſſima. ⁊ hũc tibi ſeruulũ ab incũte
etate dicatũ pietiſſima ſuſcipias. nõ em̄ humana res ſꝫ di-
uina potius ẽ amor. ne tibi pax videat̃ amori parcere. cui ñ
ſolũ humani ꝑncipes ſed ⁊ diuĩa q̄qꝫ colla ſubiecere iiij
¶ Et caue ne fortaſſe amorẽ deſpiciẽs tui mala cã ſis. mem̄
to daphnes. memẽto ſiringis. quax altera phebi altera ꝟo
panis amorẽ ſpnens crudelit̃ vitã finiuere. tu aũt tales fugi
ens. penelopẽ imitare. q̄ amoris ſui cõſtantiã viro ſeruans
feliciſſimos dies vixit mihi qꝫ adhereas quem tibi ſentias ĩ
oĩbꝫ q̄ꝫ libẽtiſſime paratũ. q̄ ad honorẽ ⁊ pudiciciã tuã face
re videant̃. dũ fuerit hec mihi vita ſupſtes. Uale

¶ Lamẽtatoriũ genus Caput ſeptimũ

Lamẽtatorium genus eſt illud qđ fit ꝑ alicuius mali
nri demõſtratõe. apud aliquem amicũ apđ quẽ lam̄
tãtes ſperamus recipe cõſolationẽ. Et huius gñis ſpẽs ſtꝫ
tres Una ſcꝫ ꝑ iniuria. Altera ꝑ re ꝑdita. tcia ꝟo ꝑ exilio

¶ Lamentatoria:

Pro iniuria ꝑ re ꝑdita pro exilio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

¶Lamentatoria ep̄la ꝑ iīuria suſcepta. eſt illa q̄ ad aliquē amicū ſcribit̃. apd̄ quē lamētamur de ꝯtumelia nob̄ illata vt ipe ſit iudex. l' forte r̄mediū iueiat̃. Cuius ep̄le talis eſt regula

¶Regula

¶Si lamentatoriā ep̄lam ꝑ iīuria ſuſcepta ad aliquē amicū ſcribere voluerimus. a q̄ r̄mediū ſꝑamus. illā in tr̄s ꝑtes diuidemus In q̄ꝝ ꝑma beniuolentiā captabimus ab ea ꝑſona. ad quā ſcribimus. ꝯmeorātes amiciciā ⁊ beniuolentiā nr̄ām ꝓpt̄ quā ſimus icitati de reb9 nr̄is tā ꝓſpis q̄ꝫ aduerſis ipm facere certiorem. ſperātes. q̄ ſcd̄m veri amici officium. ipe exiſtimabit fortunā nr̄ām ſibi eſſe cōem. In ſecūda ꝑo beniuolentiā nobis cōſtituemus a ꝑſona aduerſarij deducēdo ipam quātum poſſumus in odium illius ad quem ſcribimus. ⁊ narrādo ꝑmo quāta ⁊ q̄t bn̄ficia in ꝑmū intulerimus. ⁊ tamē recitādo ipius ingratitudinē erga nos. ſimulq̄ꝫ explicādo illā iniuriā quā a tali inimico fuerimus affecti In tercia aūt aut petemus auxilium vel cōſilium ſup tali re ab ea perſona ad quā ſcribim9. aut ipam cōſtituemus iudicem ſup ingratitudine inimici noſtri. querendo ab ea reſponſionem cōſolatoriam. vt talem iniuriam equo animo ferre poſſimus. ſimulq̄ꝫ offeremus illi oēm opam nr̄ām q̄ꝫ libentiſſime paratam

¶Propoſitio.

¶Lamentetur appius apud Ceſarem. q a Cicerone fuerit iniuria affectus

i Pars

Exemplum

¶Amor ⁊ beniuolentia ſingularis. qua in me afficeris Ceſar amātiſſime. hoc potiſſimū tp̄e. ad te vt ſcribā me ipellit. pro aliqua cōſolatōe captāda in his potiſſimū reb9. quib9 aduerſam mihi ſentio eſſe fortunā. nam amici officium eſſe ſcio. vt tā in ꝓſpis q̄ꝫ aduerſis. ſꝑ cōem iudicet eē caſuꝫ Cū igit̃ dieb9 iſtis a cicerone gui fueri ꝯtumelia affectus. ſtatui rem oēz ad te ſcribere. vt p lrās tuas hūc dolorē aliq̄ꝫtulū leuare poſſis

ij ¶Scis ceſar chariſſime. q̄ntū ſꝑ ſupiorib9 tp̄ib9 elaborauerim. vt huic nebuloni nō ſolū honorez ſed etiā vtilitatem afferrem. cū ꝑcipue me faciente. ad ꝑturā ꝑmum. deiñ cū ſummo ſuoꝝ ornamento. ad ꝯſulatū euectus fuerit Sꝫ neq̄ꝫ honoꝝ iſtoꝝ memor igratus hō nec bo

ni viri officiũ ſectatus. cũ mihi eſſet cauſa forenſis in ꝯtro
uerſia corã ſenatu ppl'oq̃ʒ rhomano vt iniq̃tateʒ ſuã oĩbꝫ a//
periret ñ ſolũ mihi opam ſuã negauit (quẽ ſolʒ oĩbꝫ etꝭ igno
tis elargiri) ſʒ acrit' in me inuectus eſt, ꝓ aduerſario meo di//
cens ita vt deducta re ĩ ꝑſuaſionem, a cã peitus deciderim.
Hec ego paſſus ſuʒ mi Ceſar. tãq̃ʒ laboꝝ meoꝝ p̃mia q̃s
ꝓ ĩgratiſſimo viro iſto dieq̃ʒ noctuq̃ʒ ſuſcepi iij Sed
qꝛ adhuc ĩeſt aĩmus. ab iſta ſnĩa iniq̃ ꝛ iniuſta appellare. h
iõ ad te ſcꝑſi. vt p̃ ter lrãꝝ tuaꝝ ꝯſolatõeʒ quã expecto. ip̃m
etiã ciceroneʒ moneas. vt ſi mihi opaʒ ſuã p̃ſtare ñ intendit
(q̃ʒuis id facere debitus ſit) mihi tñ nolit eſſe impedimento
qđ facile faciet ſi tibi id placere ſenſerit. cui me totũ trado ꝛ
dedo. Vale ¶ Lamentatoria ꝓ re ꝑdita

¶ Lamentatoria epl'a ꝓ re ꝑdita eſt illa q̃ ad aliqueʒ amicũ
ſcribit'. apđ queʒ lam̃tari volumus l'đ amiſſiõe ſube. vl' de
amiſſiõe alicuius ꝑſone q̃ mortua ſit. vl' de ꝑditõe honoris
aut dignitatis. cuius epl'e tal' eſt regula. ¶ Regula.

¶ Si lam̃tatoriã epl'aʒ ꝓ re amiſſa ad aliqueʒ amicũ ſcri//
bere voluerimꝰ cui narrare ĩtendimus vl' amiſſionem ſube
aut dignitatꝭ nr̃e. ad h vt ab eo aliqđ auxiliũ recipiamus l'
ꝑditõeʒ alicuius ꝑſone q̃ fuerit extincta. vt ꝑ lrãs amici ꝯſo
latõeʒ recipiamus. ip̃aʒ epl'aʒ ſil'r in ꝑtes tres diuidemus.
In q̃ꝝ p̃ma beniuolentiã captabimus ab ea ꝑſona ad quaʒ
ſcribimus: declarãtes. qꝑ ꝓpter amoreʒ ꝛ beniuolentiã eius
ĩn nos. velimus ei narrare caſum fortune nr̃e. vt poſſimus
ab ea vl' auxiliũ. vl' ꝯſolatõem recipe. In ſcđa exponemus
aduerſitatem nrãm q̃ nob acciderit. deducendo q̃ntũ poſſu
mus rem ip̃am in ꝯmiſeratõem. In t'cia ꝑo ꝛ vltima. pete//
mus vl' auxiliũ. vl' ꝯſolatõeʒ ĩ rebꝫ nr̃is. dicentes nos ml'tũ
ſperare in ip̃o amico. ꝛ rogãtes qꝑ t'l'is ſpes nõ decipiat nos
ſil'q̃ʒ offerentes eidem amico om̃em opam nrãm libenter ac
cõmodatam ¶ Propoſitio

¶ Lamentetur Cicero apud Seruium ſulpitiũ de morte
tullie filie ſue

i Pars Exemplum

¶ Vellẽ ſerui charifſime. vt ĩ acerbo ac g̃ui caſu q̃ me diebꝰ
iſtis afflixit. tu etiã int' ceteros amicos mihi affuiſſes ſum

em̄ certiſſimus. ꝙ nō ſolū eq̄ doluiſſes. ſed etiam in leuādo
dolore meo nō modicū ꝓfuiſſes Qd̄ q2 locoꝝ ac tp̄m inter-
uallo impediēte. effici nō potuit. dabo tn̄ opam. vt ſaltez ꝑ
lrās illd̄ tibi ſignificare poſſim. qd̄ me dieb9 iſtis male ha-
bet. in eo amore atqꝫ beniuolētia nrā ꝯfidens. q̄ a teneris an-
nis vna cū etate creuit. ꝙ ſortem iſtā meā (vt bonū amicum
decet) tibi iudicabis eſſe cōem ij ¶ Scis ſerui amā-
tiſſime. in hac reipublice oppreſſione q̄t ⁊ quātis calamita-
tib9 fuerimus affecti. ita vt ꝑ btōs illos exiſtimare ſoliti ſu-
mus. q̄ ſine aliq̄ magno malo. vitā cuz morte ꝯmutauere.
ſed tn̄ in oib9 his miſerijs. vnā tm̄ ꝯſolatōem capiebā. q̄ mi-
hi relicta erat. filie ſcꝫ mee dulciſſime ꝯfabulatōem. q̄ facile
om̄s a me curas penitus amouebat. ſed nūc ego magis ī la-
chrymis ⁊ luctu tabeſco. q̄ crudelior in me fuit īuida mors
que tali me oblectatōe ꝓuauit. mortua eſt ſpes mea. ꝯſola-
tio mea. vita mea. in q̄ om̄s alios merores facile deponebā
nec ſcio quā debeā in hoc miſerādo caſu cōſolatōem recipe
niſi ad te ꝯfugiā. q̄ oīm doloꝝ meoꝝ leuamē exiſtis. iij.
¶ Hec igr̄ ad te ſcribo ñ tātū vt mecū doleas (qd̄ bonū ami-
cū decet) ſed vt ꝑ lrās ſtudeas hūc dolorē meū (ſi nō penit9
tollere) aliquātulū ſaltem leuare. cū p̄cipue hoc a te ſolū ex-
pectez. q̄ etiā ceteras calamitates meas tua ſoles prudētia
remouere. cui ego me totū trado ⁊ dedo Vale

¶ Lamentatoria ꝓ exilio.

¶ Lamentatoria epl'a ꝓ exilio eſt illa q̄ ad aliquem amicū
ſcribit: apd̄ quem lamentari volumus de exilio nrō Cuius
epl'e tal' eſt regula ¶ Regula.

¶ Si lamentatoriā epl'am ꝓ exilio ad aliquem amicū ſcri-
bere voluerimus. a q̄ ſperamus ꝯſeq̄ aut auxiliū in reſtitu-
tione nrā. aut ꝯſiliū. vl' ꝯſolatōem. ipam epl'am ſil'r in ꝑtes
tres diuidemus. In quaꝝ p̄ma eodem mō beniuolentiā ca-
ptabimus ab ea ꝑſona ad quā ſcribimus demōſtrantes ꝙ
maxi9 ꝯfidamus ī amore ac beniuolentia ſua. ꝙ oēm iſtaz
fortunā exiſtiabit ſibi eſſe cōem. In ſcda v̄o p̄mū demōſtra-
bimus bñficia q̄ ītulerimus in patriā. vl' boītatem nrām ſi-
ne arrogātia vt ītelligat amicus. nō nrā culpa veniſſe in exi-
liū. oñdemus deīn cuius culpa factū ſit. vt tale exilium pa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

tiamur. deducēdo rem oēm in aliq̄s aduerſarios. q̄s ī odiū conabimur adducē. demrātes eoꝝ ingr̄titudīem ⁊ iniq̄tatē demū ōndemus nos ī iuſticia ⁊ eq̄tate ꝯfidere. q̄ aliq̄n etiā in patriā reſtituemur. fracta neq̄cia aduerſarioꝝ nr̄oꝝ. In t̄cia āt ⁊ vltia. petem⁹ illō auxiliū. vl' ꝯſiliū. aut ꝯſolatōnem quā petere intēdimus ꝯmēdātes noſmetipos ipi amico ad quē ſcribim⁹ cui etiā nos ⁊ oīa bona nr̄a q̄ꝫ libētiſſime offeremus

¶ Propoſitio.

¶ Lamentetur Cicero apud Lentulū de exilio ſuo. quod ꝓpter odium Clodij patitur

i Pars Exemplum.

¶ In oīb⁹ calamitatib⁹ meis ſp̄ ſolit⁹ ſuꝫ mi Lētule ad amicos meos ꝯfugere. q̄ꝝ vl' opa vl' ꝯſolatōe ſubleuat⁹. poſſim aliq̄ntulū reſpirare. q̄ cū teñ amicū mihi ſolū exiſtimē ſed etiā amiciſſimū. q̄ ſp̄ vtrāq̄ꝫ fortunā meā tibi iudicaſti eē cōem. ſtatui per has ad te lr̄ās. q̄d mihi dieb⁹ iſtis euenerit ſcribere. vt ꝯſilio ⁊ opa tua adiut⁹. ⁊ ꝯſolatōem ⁊ remediū etiā in tātis mal' inueniā ij Scis Lētule chariſſime. quātū ſp̄ ꝓ reipublice dignitate ſeruāda elaborauerim. ita vt nō opes ſolū libēter expoſueri. ſꝫ ⁊ ſanguiem ipm. dū ei poſſem aliq̄d vtilitatis afferre. nec minus etiā ab ea ſuꝫ adiutus. eleuat⁹. ꝯſeruat⁹ Sꝫ maliuoloꝝ neq̄cia (q̄ nullū p̄t bonū ſuſtiere) me adeo ipetiuit. vt q̄cq̄d in rēpublicā ꝯtulerim. illō totū vnico die ꝑdideri Inſurrexit in me Clodi⁹ vir iniq̄ſſim⁹. q̄ lꝫ mlta a me q̄ndā bn̄ficia ſuſcepit. ingr̄titudine tñ cec⁹ meritoꝝ oblit⁹. vt me penitus peſſundarꝫ: pl'ima eſt figmēta mathinat⁹ q̄ apō ꝓpl'm ꝑ cōtione deducēs. illiſq̄ꝫ deductis nefarijs q̄buſdā teſtib⁹ fidē faciēs me miſeꝝ atq̄ꝫ īnocentē ciuē ex patria pepulit. q̄ō me tāto dolore affecit. vt peitus vitā mihi acerbā putē Et ꝑfecto dolori ſuccūbere cogerer. niſi h̄ vna ſpes me ſolaret̄ q̄ꝛ ſpero q̄n̄q̄ꝫ futuꝝ vt īfrīgat̄ maloꝝ iniq̄tas ⁊ ego a tātis tādē mal' emergere poſſim.

iij Qō vt facili⁹ ⁊ citius eueiat. peto a te ꝯſiliū auxiliū et opē. tu eñ potes mihi adeo opitulari: vt mihi nihil ſit p̄terea req̄rendū. cui ego oīa mea bona. donū familiaꝫ. meq̄ꝫ imprimis ipm cōmendo. trado ⁊ dedo. Vale.

¶ Cōſolatoriū genus Caput octauū.

Consolatoriū genus est illō qđ fit ꝑ alic⁹ mali solamine qđ cū amico ꝑ lrās vł ꝑ nūciū intellexrimus. cupim⁹ ipum cōsolari ⁊ huius gn̄is spēs sunt tres. Una scꝫ ꝓ iniuria. Altera ꝓ re ꝑdita. Tercia vero ꝓ exilio

Consolatoria

Pro iniuria — Pro re perdita — Pro exilio

¶ Cōsolatoria epl'a ꝓ īiuria suscepta ē illa. q̄ ad aliquē amicū scribit. quē ꝯsolari volum⁹ ꝓ īiuria. quā ab aliq̄ pass⁹ sit deducētes ipm ī vindicte vł remedīj spē. ⁊ huius epistole talis est regula

¶ Regula

¶ Si ꝯsolatoriā epl'am ꝓ īiuria suscepta. ad aliquē amicū scribere voluerim⁹ quē ꝯsolari intēdim⁹ ꝓ ea iiuria q̄ fuerit ab aliq̄ affect⁹. ipam in ꝑtes tres diuidem⁹ In q̄ꝝ ꝑma q̄ solꝫ a nob epitasis appellari. declarabim⁹ quātū nob molestū fuerit intellexisse iniuriā illā. q̄ iste amic⁹ nr̄ fuerit grauat⁹ ⁊ sil' declarabim⁹ amorē ⁊ beniuolētiā q̄ in illū afficiamur. ꝓpter quā sim⁹ coacti ad oēm fortunā cōem existiandā. In scda vero q̄ a nob catastrophe dr. demrābim⁹ ꝙ ꝓpt h̄ nō sit dolendū cū p̄cipue ipe fuerit offensus ab hoīe nulli⁹ p̄cij. ⁊ in hoc loco beniuolentiā captabim⁹ a ꝑsona aduersarij. deducendo ipm in odiū ⁊ demrādo iniq̄tatē ei⁹. ⁊ dicendo ꝙ huiuscemodi viroꝝ iniurie nō sint existimāde q̄ꝛ de facili postea superant. silr̄ demōstrabimus in h̄ loco quātū sit sperādum: ꝙ fracta isti⁹ aduersarij neq̄cia. tandē ipe amic⁹ ad quē scribimus sit ꝑstinā dignitatē ꝯsecuturus In tercia āt ⁊ vltima conabimur ipm amicū ꝯsolari. ꝑmittētes ei opā nrā nūq̄ꝫ defuturā. dū ipe possit se in oēm dignitatē suā vindicare.

¶ Propositio

¶ Cōsoletur appium Cesar. ꝓ iiuria q̄ fuit in senatu affect⁹ a Cicerone

i Pars — Exemplum.

¶ Accepi tuas lrās Appi charissime q̄ mihi ꝑfecto tātā mesticiā attulere. quātā req̄rebat amor singularis. ⁊ beniuolentia illa q̄ ab ineūte etate in te affect⁹ sum ex ijs eīm intellexi. q̄ꝫ nequiter fueris a Cicerone īpetit⁹. ita vt in cā tua forensi que tibi erat cū aduersario corā senatu agēda. ꝯtra oēm iusticiā ⁊ eq̄tatē victoriā amiseris. qđ cū ꝑmū sentirē. nō poterā hoc mihi ꝑsuadere. q̄ꝛ sꝑ intellexeraꝫ. te multa bn̄ficia in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Ciceronē ꝯtulisse. ex qͥbꝫ ipſe tibi oīm iudicio debitor erat.
vñ nō cadebat in aliqͣ opīonem vt te offendere poſſet Sed
poſtqꝫ eius iniqͥtatem ex tuis lr̄is ꝑcepi. nō potui: nō ſum
mopere dolere. tua p̄ſertim cā. cuius ego exiſtimo oēm fortu⸗
nā eſſe cōem ij ¶ Cū āt ꝯſidero eius ꝗ te offēdit ma⸗
lignitatē q̄ illi potiꝰ qꝫ tibi. tādem ⁊ dedecori ⁊ damno futu
ra eſt. nō mediocrem in hoc dolore capio ꝯſolatōem ille em̄
cū ꝓmū tāta in te cognitus fuerit vſus ingr̄titudīe in oīꝫ cō
ſpectu ꝓploꝝ erit fabula nota. tu āt ꝑ tua eqͥtate ⁊ iuſticia.
(que diu oppreſſa eſſe nō p̄t) cū victoria gl'oſum triūphū ac
quires iij ¶ Quem vt citiꝰ ꝯſeqͥ poſſis. dabo ꝓmuꝫ
oꝑam vt in tuū (ſi potero) fauorē illū deducā. ſin minꝰ fiet m̄
tibi opibꝫ. ſtudio. fauere. mēte deniqꝫ vnqꝫ deero. vt poſſis
optatum tuū qꝫ feliciſſime cōſequi cui me etiā ipſm totū tra
do cōmendo ⁊ dedo. Vale.

¶ Cōſolatoria ꝓ re ꝑdita

¶ Cōſolatoria epl'a ꝓ re ꝑdita ē illa q̄ ad aliquē amicū ſcri⸗
bit᷑. quē ꝯſolari volumꝰ. aut ꝓ amiſſione ſubſtātie. aut ꝓ a
miſſione alicuius ꝑſone. que mortua ſit. vel ꝓ ꝑditione di⸗
gnitatis Cuius epl'e tal' eſt regula ¶ Regula

¶ Si ꝯſolatoriā epl'aꝫ ꝓ re ꝑdita ad aliquē amicū ſcribere
volueriꝰ. q̄ l' ſubam ſuā amiſerit. vl' aliquā ꝑſonā ꝑdiderit.
q̄ mortua ſit. aut forte dignitatē ſuā ꝓpt' maliuoloꝝ īuidiam
amiſerit. illā ſil'r ī tres ꝑtes didemꝰ In qͣꝝ ꝓma (q̄ ſil'r epitaſ᷑
appellat᷑) declarabimꝰ qͣntū dolorē ꝑpeſſi fuerimus cū talez
fortunā vl' caſum ipſius amici intellexerimus. quē nr̄m ꝓpri
um exiſtiauimus. ꝓpt' amorē ⁊ beniuolentiā q̄ in ipſm affici
mur ⁊ in h̄ loco conabimur ipſm dolorē augere qͣntū poſſi⸗
mꝰ In ſcd̄a ꝑo (q̄ ſil'r cataſtrophe ē appellata) ꝯuertemꝰ oēꝫ
orōem nr̄ām ad ꝯſolationē: oſtendendo duas. tres aut pl'es
rōnes. ꝓpter q̄s ꝓbemus nō eſſe dolendū: ⁊ ſic ꝯcludemus
ipſm amicū debere oēm meſticiā relinqͥre: ⁊ cōſolatōnem ex
hac re capere In tercia aūt ⁊ vltīa conabimur deducere a⸗
micū ad quem ſcribimus ī aliquā ſpem qꝫ ſcꝫ oīa iſta mala
ſint futura meliora ſimulqꝫ illi offerremus oēm oꝑam nr̄ām
qꝫ libentiſſime paratam. dum poſſimus ei eſſe cōſolationī
et vtilitati ¶ Propoſitio

¶ Cōſoletur Seruius Sulpitius Ciceronem. qui in luctu cōſtitutus eſt. ꝓpter obitū tullie filie ſue

i Pars Exemplum.

¶ Ingemui ꝑtinꝰ Marce tulli. ⁊ dolore affectꝰ lachrymas cōtinere nequi. cū ꝑmū ex lr̄is tuis triſtē de obitu filie tue nūciū accepi. cogit em̄ me amicicia nr̄ã. mutuaqꝫ beniuolentia q̄ a tenellꝭ ānis cū etate creſcēs. iā me edocuit amicorū caſus cōes exiſtiare Iā em̄ cogitatōe ꝯcipe mihi videor. cuiuſmodi gladiꝰ ꝑ̄na viſcera torq̄at. q̄bꝫ cogitatōnibꝫ ĩmature amiſſe filie deſideriū cor laceret atqꝫ vexet vn̄ efficiatꝛ. vt nilꝭ tibi reliquū ſit. niſi vt lachrym̄ ⁊ luctu tabeſcas ĳ Sz qꝛ nō ſp̄ merendū ē ac dolore ſuccūbendū. ꝑinde atqꝫ nulla relicta ſit rō. q̄ moleſtiā ac merorē iſtū leuare poſſit. n̄ ſuz alienū arbitratꝰ. ſi q̄d ad te ſcribere tētem. qn̄ corā loq̄ndi n̄ datur copia. vt te ĩ tā acerbo luctu ꝟſantē. ⁊ ꝑ dolore minꝰ viā rcāz ꝑſpiciētē. ⁊ exhortari aliq̄ntulū queā ⁊ eo vn̄ aberratū eſt: reducā Quid q̄ſo ē. qđ tātope doleas. ⁊ merore afficiarꝭ filia tua mortua ē: qꝛ mortalꝭ erat. ea lege ĩ initio ꝓcreata et genita. nata nāqꝫ nata. nata q̄z extīcta ē nō ĝ mirꝝ tibi videri dꝫ. ſi qđ ſelꝭ natū effloruit. rurſuz id ipz defloruerit ⁊ intꝭ mortuū ſit Dolorē itaqꝫ tuū mitiga. ⁊ bonis rōnibꝫ inixus alienā. oñde te virꝝ. explica prudētiā tuā ꝟtute nūc opꝰ ē Sic intelligāt ĳ. q̄ te nō viderīt. te talē eē quē nos. q̄ te nouimꝰ ꝑdicamus Vidimus em̄ aliq̄n ſcđaz te pulcherrīe tuliſſe fortunā. fac q̄z ĩtelligamus. aduerſam te q̄qꝫ eq̄ ferre poſſe: ne ex oībꝫ ꝟtutibꝫ h̄ vna tibi deeſſe videatꝛ Hec ad te ſcꝑſi marce tulli. nō ꝙ ĳs te egere exiſtiarē (noui em̄ modeſtiā tuā) ſz feci cū officĳ mei grā. tum ꝓ vt quāti te faciā facile intelligere poſſes. cui etiā oēm opam meā offero. in oībꝫ votis tuis q̄ꝫ libētiſſime ꝑatā. dū tibi ⁊ tuis ꝓdeſſe poſſim Vale

¶ Conſolatoria pro exilio.

¶ Cōſolatoria epl̄a ꝓ exilio eſt illa. q̄ ad aliquē amicū ſcribitꝛ quē ꝯſolari volumus ꝓ exilio ſuo ĩ q̄ ꝯſtitutus ſit. ꝓptꝛ ĩimicoꝝ maliuolētiā Cuius eplꝭe talꝭ eſt regula ¶ Regula

¶ Si ꝯſolatoriā eplꝭaz ꝓ exilio ad aliquē amicū ſcribere voluerimus quē ꝯſolari ĩtēdimus ꝓ exilio ſuo. in q̄ ꝯſtitutus ſit ꝓptꝛ iniq̄tatē ⁊ odio ĩimicoꝝ ſuoꝝ. illā ſilr̄ ĩ tres ꝑtes diui-

demus In q̄ꝝ ꝑma q̄ ſiliť epitaꝛ appellaꝛ. declarabimꝰ quā cū dolorē recepimꝰ. cū ꝑmū intellexerimꝰ talē fortunā ipiꝰ amici ad quē ſcribimus. quā ſiliť dicemꝰ extiſtiare nob̄ eē cōmunē ꝓpť amorē ⁊ beniuolētiā. qua ī ipm amicū ſumꝰ affcti In ſcd̄a ꝑo captabiꝰ ꝑmū beniuolētiā ab ea ꝑſona ad quam ſcribimꝰ. laudātes ipam ab oī ꝓbitate ⁊ ꝟtute. deiñ captabimus beniuolentiā a ꝑſona aduerſarioꝝ. deducēdo ipos in odiū ⁊ declarādo q̄liť iſte amicꝰ nr̄ nō ꝓpť ſuā culpā. ſ; tm̄ ꝓpter inimicoꝝ inuidiā ſit a ſua patria depulſus In tercia āt ipm amicū deducemꝰ in ſpē. ꝙ ſit aliq̄n in patriā reſtituēdꝰ et ad h̄ pollicebimur ei. opam nr̄am minime defuturā. ſ; cū oībus viribꝫ nr̄is elaboraturos. vt poſſimus ei ꝓdeſſe ⁊ vtilitatem afferre

¶ Propoſitio.

¶ Cōſolaꝛ Ciceronē Lentulus ꝓ exilio ſuo qđ ꝓpter Clodij odiū ⁊ maliuolentiam patitur.

i Pars

Exemplum.

¶ Nō poſſem' tibi ꝑ lr̄as exponē Cicero: q̄ntū dolorꝭ q̄ntūve meſticie ſuſcepi. cū ꝑmū ex tuis lr̄is itellexi. te ꝓpť odium ⁊ maliuolētiā iniq̄ſſimi Clodij ex dulciſſiā patꝛa pulſuꝫ fuiſſe. nō ei ſolū inteſtio crucior dolore ex h̄ acerbiſſimo caſu tuo. ſ; vix me a lachrymꝭ ꝯtineo. q̄tiēs ī eā cogitatōe; venio. vt te illa potiſſimū patꝛa extorrē ſentiā. ꝓ q̄ etiā ꝓꝓū ſanguīe; ſepiſſiē exponere n̄ dubitaſti. qđ me is amor facere cogit. q̄ ī te maxīe affcūs ſu; ij Et pſcō vix poſſem merorē iſtū ſedare. niſi ꝑꝰ inocētiā tuā excogitarē. q̄ oībꝫ ſꝑ hūanus. oībꝫ beignꝰ. nullū vn̄q̄ laborē recuſaſti. quē tā ad publicā q̄ ꝑuatā vtilitatē ſpectare ſētires. ſ; potiꝰ ꝓ virili tua ſꝑ iſudās vt oībꝫ ꝓdeſſes. nihil vn̄q̄ n̄ laudabile ꝑegiſti Et tn̄ maliuoli nebuloīs iuidia. ad hāc calaītatē ſolū deueneꝛ; ⁊ n̄ tua culpa. q̄ cū inť oēs ſceleſtos viros ſceleſtiſſimꝰ exiſtimeť. q̄uis h̄ nūc in te factioſe ꝯſecutꝰ fuerit. n̄ tn̄ diu ſcelꝰ ſuū poterit tueri iij Euigila igiť aliq̄ntulū ab iſto tuo merore: ⁊ ſpera h̄ aliq̄n fore meliora. q̄ futꝛa eē breui q̄dē tēporis ſpacio ꝯgnoſces. vt īfracto īpetu leuiſſimi hoīs. tua; priſtinā dignitatē ꝯſeq̄ris. qđ vt facilius obtineas. ego tibi oē; opa; meā ſtudiū. fauorē. mentē deniq; oē; polliceor. vt qđ tibi honori ⁊ vſui eē ꝯgnoſcā. ꝓ telepeq̄ ꝯtendā Vale.

¶ Expoſitiuum genus Caput nonū

Expoſitiuū genus eſt illud qđ fit quotieſcūq; ad ali
quē amicū nrm̄ ſcribētes. aliq̄d exponere volumus. qđ ipꝫ
lateat. ⁊ huius gn̄is ſpēs ſunt tres. Una ſcꝫ teſtimonij Al-
tera hiſtorie. Tercia vero noticie.

Expoſitiua.

Teſtimonij   Hiſtorie   Noticie

¶ Expoſitiua ep̄la teſtimonij ē illa q̄ ad aliquē amicū ſcribi
tur. apđ quē. vl' in loco publico: vl' p̄uato. volum⁹ ſup̱ aliq̄
negocio teſtimoniū exponere. cuius ep̄le tal' eſt regula.

¶ Regula

¶ Si expoſitiuā ep̄lam teſtimonij ad aliquē amicū ſcribe-
re voluerim⁹ aut p̱ teſtionio publico aut p̄uato. ſup̱ aliq̄ cā
reddēdo. illā in tres p̱tes potiſſimū diuidem⁹. In q̄ꝝ p̄ma
beniuolentiā captabim⁹ a p̱ſona nrā. declarātes. q̄ tā ꝑpter
fauorē inſticie ⁊ eq̄tatis. quem nolumus aliq̄ pacto oppri-
mi. ꝑpter ignorātiā veritatis. q̄ꝫ etiā ꝑpter amorē ⁊ beniuo
lentiā q̄ afficimur in ip̄m amicū ad quē ſcribimus. aut p̱ q̄
ſcribimus. volumus declarare veꝝ teſtioniū ſup̱ ea re. ſup̱
qua fuerim⁹ req̄ſiti. In ſcđa ꝟo breuit' dilucide ⁊ accōmo-
date. explicabim⁹ ip̄m teſtioniū nrm̄ nihil aberrādo. ſi poſ
ſumus a ꝟitate. ⁊ tm̄ in ip̄a ꝟitate dicēda vbi erūt loca mag'
faciētia ad fauorē amici nri. tūc in ill' maxie p̱ſiſtem⁹. ⁊ pl⁹
q̄ꝫ in alijs. ad h̄ vt amico ꝓdeſſe poſſim⁹ In tcia āt ⁊ vltima
dicemus ea ꝟa eē q̄ ſcp̄ſerimus. ſil'q; in h̄ loco offerem⁹ oēm
opaꝫ nrām. vl' p̱ſone publice vl' p̄uate q̄ h̄ a nob' teſtimoniū
petiuerit. dūmō poſſimus ip̄i rē g̃tā ⁊ vtilem facere.

¶ Propoſitio.

¶ Exponat Cicero teſtimoniū apud cenſores cōtra Clodi
um q̄ die violatoꝝ ſacroꝝ in vrbe fuerit

i Pars   Exemplum.

¶ Req̄ſitus a vob' iudices. q̄d ſup̱ ea cōtrouerſia ſentiā q̄ in
ter digniſſimū matronaꝝ ordinē ⁊ Appium Clodium ꝟſat'
de violatis bone dee ſacris. an ne ip̄e eo die in ciuitate fue-
rit quo ſacra dicūtur eſſe violata. an potius abfuerit Licet
hec mea ſemper conditio fuerit. vt neminem vnq̄ꝫ offendere
voluerim. ne tamen eq̄tas ip̄a atq; iuſticia (quā ſemp̱ ama-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

tiũ.z.p qua etiã emori poſſum) veritatis abſcõſione ledar. oĩa vob veriſſima fatebor.q̃ ad huiuſcemodi cãe dilucida- tionẽ attinere videntur ij ¶ Petitis a me iudices vob ſignificẽ. fuerit ne nudius tercius in vrbe Clodius q̃ potiſ ſimũ die bone dee ſacra violata eſſe ferunt. ego vt verum fatear Clodiũ vidi mane totũ apud duũ viros agere. demũ ab octaua hora apud Pompeiũ cenaſſe Poſtea vero p totũ q̃ſi diẽ circa ceſaris edes vagantẽ inſpexi. poſtremo ad horã no ctis terciã. curſu rapido ſe domũ ꝯferentẽ. qua vero ex cã. illd nõ auſim affirmare iij ¶ Hec ſunt q̃ a me ſcire cupie- batis.z q̃ ego vob veraci ſermone ꝓtuleri. nã poti⁹ vellem mortẽ oppetere. quã veritatẽ iuſticiãq́ȝ ledere. ſiq̃d p̃terea eſt. qd a me vobis cognoſcetis gratiſſimũ futuruȝ. iubete. ecce me ad oĩa vota vrã q́ȝ libentiſſime patũ Valete

¶ Expoſitiua hiſtorie.

¶ Expoſitiua ep̄la hiſtorie ẽ illa. q̃ ad aliquẽ amicũ ſcribit. p admonitõe alic⁹ rei geſte. de q̃ volumus ip̄m certiorẽ red dere. Cuius ep̄le talis eſt regula ¶ Regula.

¶ Si expoſitiuã ep̄lam hiſtorie ad aliquẽ amicuȝ ſcribere voluerim⁹. quẽ volumus certiorẽ reddere de aliq̃ re geſta z noua. illã ſil'r in tres ꝑtes didem⁹ In q̃rum p̄ma beniuolẽtiã ca ptabimus a ꝑſona nrã. declarãtes q̃ntũ ſimus inclinati ad ſcribendũ ipi amico de reb⁹ nouis. q̃ vl' in rep. vl' ꝑuata acci dũt cũ maxĩe itelligamus ip̄m eẽ ꝑcupidũ harum rerum intelli- gendarum. z p̄cipue cũ hoc ſit boni ciuis officiũ. vt velit ſepi⁹ admoneri de reb⁹ ill'q̃ in republica vl' in ciuitate accidunt. In ſcda vero breuiter dilucideq́ȝ narrabim⁹ ip̄am. de q̃ volu mus ip̄m amicũ reddere certiorẽ. aut res illa ſit publica. de pace ul' bello. aut de reb⁹ in ſenatu geſtis. aut ſit ꝑuata de ne gocijs ad alterum nr̄m ꝑtinẽtib⁹. vl' de ſalute z euẽtu rerum nrãrum pro vt nobis videbit eſſe ſcribendũ circa nouitatẽ z viciſſi tudinẽ rerum ac tp̄m. In tercia aũt dicemus hec fuiſſe q̃ ad ip ſum amicũ ſcribẽda eſſe videbãtur. z in hoc loco offerem⁹ ei dem amico nõ p̄termittere laborem aliquem in ſcribendo. de reliquis rebus que poſt hac euenient dũmodo poſſem⁹ ipi rem gratam facere. Cui etiam offeremus op̄am noſtraȝ in omnibus accõmodatam.

¶ Exponat Antonius bruto: bellū indictū parthis. cui p̄-
fectus ſit deſignatus Cicero

i Pars Exemplum

¶ Scio Brute chariſſime. q̄ꝫ cupidus ſis rē iſtas ĩtelligē-
di. q̄ hac in rep. nrā gerūt̄. cꝰ cū optimū mēbꝝ te eſſe ꝯgno-
ſcas ñ potes ab ipa diu abeē. qđ ſi fortaſſe etiā tibi abeē ꝯtī-
gat: nō p̄t coꝛ tuū aliq̄ pacto ꝯq̄eſcere: niſi ꝑ amicoꝝ tuoruꝫ
lrās cerebro certioꝛ fias de eius ſtatu. qđ cū ego ſic eſſe ītelli-
gā. ut tibi ḡtificarer cui in p̄cipua q̄dā dilectōe ꝯiūctus ſuꝫ
deliberaui id ad te ſcribere. qđ potiſſimū dieb; iſtis euenit

ii ¶ Dū em̄ in ſenatu pulcherrie ſtaremus. reddite
ſunt ex Antiochia lr̄e. q̄b; ſignificabat̄. parthos in agꝝ cili-
cū incurſionē feciſſe. oīaq; indies peius deuaſtare qđ cuꝫ
intellexiſſet ſenatus ſubito decreuit vt ſinguli ſnīas roga-
rent̄ Eſſet ne bellū parthis indicendū. an potius cū eis pa-
cē ineundū. qꝛ ñ ſine mḡno rep. diſpendio videbat̄ illꝰ poſſe
obſiſti. ſup q̄ re cū multe varieq; eēnt patꝝ ſnie tādem deli-
beratū eſt. vt parthis bellū indiceret̄. ciq; rei (qꝛ nemo vide-
bat̄. nec grauioꝛ. nec fide maioꝛ. q̄ tātā poſſet ꝓuinciā ſuſti-
nere) Marcus Cicero p̄fectus eſt Iā ei exercitus arma cō-
meatus decretus. vñ expectamus intra paucos dies eu pa-
torem ipm ex vrbe ad expeditōem ſuā ꝓfectuꝝ Tu interim
deos exoꝛa vt his faueāt inceptis. q̄ reſp. nrā nō ſolū ſeruet̄.
ſed etiā mirifice augeat̄ iii ¶ Hec ſunt q̄ dieb; iſtis h̄
in ſenatu geſta ſunt. de q̄b; te putaui certiorē faciendū ſi q̄d
p̄terea acciderit qđ ſit notatōe dignū. faciā de te oīb; ſepiſſi-
me certiorem. cui etiā oēm opam meā offero. in omib; tuis
optatis q̄ꝫ libentiſſime ꝑatam Uale.

¶ Expoſitiua noticie.

¶ Expoſitiua ep̄la noticie ē illa. q̄ ad aliquē amicū ſcribit̄.
quē certiorē reddere volumꝰ de ꝯditōe alicꝰ ꝑſone quā ipſe
ſcire deſiderat. cuius ep̄le talis eſt regula

¶ Regula

¶ Si expoſitiuā ep̄laꝫ noticie ad aliquē amicū ſcribere vo-
luerimus. cui cupimus declarare ꝯditōēq; alicuius ꝑſone
quā ipe ſcie d̄ſiderat. illā ſilr̄ i t̄s ꝑtes diuidemus In q̄ꝝ p̄ma
beniuolētiā captabimus ab ea ꝑſoā ad quā ſcribimus decla-

rãtes ꝙ ex q̃ ex lr̃is eius ĩtellexerimus. ip̃m ſcire deſideraret
cõditõem tal' viri. fuerimus valde diligẽtes ĩ ea ꝑq̇rẽda. et
ꝙ tãdẽ ĩtellexerimus oĩa q̃cũqꝫ circa negociũ iſtð ĩtelligen-
da erãt In ſcða ꝑo breuit̃ ⁊ dilucide declarabimus ea q̃ ſcri
bere intẽdimus. apiẽtes ꝑticularit' oẽm ꝯditõez illius viri
vl' etiã illius rei. cuius ip̃e amicus ad quẽ ſcribimus notici
am h̃re voluerit. ꝙ ſi forte de nob ip̃is alicui noticiã dare vo
luerimus. p̃termiſſa ꝓma ꝑte. capiemus beniuolẽtiã a nobꝫ
ip̃is nos excuſãdo. ſi aliq̃d de nobis dixerimus. qð tñ dice
mus facere nõ ex arrogãtia. ſꝫ ſolũ vt ꝑſonã ignotã illi apia
mus. q̃ eã ſcire deſiderat. ⁊ tũc q̃nto modeſtius poterimus
cõditõez nr̃ãm narrabimus. vt ab amico noſcamur In t̃cia
aũt dicemus h̃ fuiſſe q̃ ð tali viro l' t'li re intelligere potueri
mus. ⁊ ꝙ ſi alia ꝓ ip̃o amico facere poſſimus. parati ſumꝰ
ad oĩa eius optata cui etiã offeremus oꝑam nr̃ãm in om̃ibꝫ
libentiſſime paratam ¶ Propoſitio
¶ Exponat Cicero ceſari ꝯditõem appollonij rhodij oratoris.
cuius ip̃e noticiã habere cupit
i Pars Exemplum
¶ Nihil' ẽ tã arduũ tãqꝫ difficile mi ceſar. q̃n illð libentiſſiã
frõte ſubirẽ. vt tibi rẽ g̃tã facerẽ. qꝛ ſic me cogit amoꝛ ſingl'a
ris ⁊ eximius. q̃ ĩ te affcũs ſvꝫ. ſicqꝫ me cogũt maxia p̃clariſ
ſimaqꝫ bñficia tua. q̃bꝫ ⁊ ãtea ſꝑ me emulaſti. ⁊ in dies emu
lare nõ deſinis Petis a me vt oĩ diligẽtia exploratã. appollo
nij rhodij ꝯditõem ad te ſcribã. feci id ſedulo. teqꝫ de his. q̃
ſcire cupis. certioꝛẽ reddo ij Eſt em̃ is appollonius quẽ
tu ſcire deſideras. vir oĩm iudicio ſingl'aris. q̃ ñ tm̃ in orãto
ria facultate (quã ip̃e maĩfeſtiſſime ꝓfitet̃) ſꝫ etꝫ in phia non
mediocre ſibi nomẽ ꝯꝑauit. ex rhodo nãqꝫ eũ ꝓximꝫ diebus
iſtis iu h̃ atheniẽſe gymnaſiũ ꝯmig̃uit (qꝛ neminẽ repperit.
q̃ rhetorica inſtituta diligẽter enodarẽt) a phia ad iſtã pede
ſtrẽ oꝛõem ſe ꝯuertit. in q̃ tãtã ꝓfcõ ſtudẽtibꝫ vtilitatẽ adie-
cit. vt videre facile videar. iteꝝ palladẽ ex cerebro iouis na-
tã. in hãc vꝛbẽ deſcẽdiſſe iij Plura de h̃ homine ad te
ſcribere poſſem ſꝫ ex alijs etiã pl'a intelligere poteris. h̃ vnũ
addo. qð ſi talem oratoꝛẽ in vꝛbẽ vocaueꝛꝫ. nõ ꝓuate ſolum
ſed publice etiã vtilitati nõ paꝝ ꝯſules Si q̃d eſt p̃terea qð

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

tibi obſequi cupis. iubeas. ecce me ad omnia penitus vota
tua libentiſſime paratum Uale

¶ Gratulatoriū genus Caput decimū

Gratulatoriū genus ē illd. qd fit quotieſcūq ad ali-
quē amicū nrm̄ ſcribētes. volumus illi gtulari. p ali
quo ſuo bono cōſecuto. ⁊ huius gn̄is ſpēs ſunt due. vna p
fortuna. altera vero pro ſalute

Gratulatoria

Pro fortuna — Pro ſalute

¶ Gratulatoria epl'a p fortuna eſt illa. q ad aliquē amicum
ſcribit cui volumus gtulari. p aliq̄ dignitate vl' pſperitate
cōſecuta. cuius epl'e tal' eſt regula ¶ Regula

¶ Si gratulatoriā epl'a3 p fortuna ad aliquē amicū ſcribē
voluerimus. cui volumus ꝯgratulari. vl' p aliq̄ dignitate
cōſecuta. vl' p aliq̄ gaudio ſeu leticia: quā ipe pſpa fortuna
fuerit aſſecutus. illā i tres ptes diuidemus. In qua⁊ pma
beniuolentiā captabimus ab ea pſona. ad quā ſcribimus:
ipam ſummope laudātes. ⁊ oñdentes q meritis ⁊ vtute ſua
fuerit cōſecuta talē dignitatē vel pſpitatem In ſcd̄a vo de-
mōſtrabimus quātū hoc nob fuerit gratū. beniuolentiam
captātes a pſona nrā ⁊ declarātes ppter amorē ⁊ beniuolen
tiā. q in talem pſonā afficimur. nos fortunā iſtam ppriā ex
iſtiare In tercia aūt deū rogabimus. vt h dignitas ſiue feli
citas ſit illi ppetue laudi ac vtilitati futura ſimulq in h lo
co offeremus illi oēm opam nrām q libētiſſime accōmoda
tam. dūmodo poſſimus. circa hāc dignitatē ſuam. ei aliqd
vtilitatis afferre ¶ Propoſitio

¶ Cōgratuletur Curioni Cicero. p tribunitia poteſtate ā
quam merito conſecutus eſt

i Pars — Exemplum

¶ Neſcio mihi potius. an tibi gtuler Cicero. p tribunitia
iſta ptāte tua. quā nup vtutib tuis pclariſſimiſq mo⁊ in
ſtitutis ꝯpaſti. tibi eni nō mediocrē video gl'iam acceſſiſſe
cui tm̄ honoris gdum. iuuenili pſertim hac i etate tua aſcē
dere licuit. vt nō minus oim de te opionem ſupaueris q ex
ueris. nec id qdē immerito. tātam nāq tibi apd oēs exiſtia
tionem cōcitaſti. vt laus tua nō obſcuro nec vario ſermone

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

ſed ⁊ clariſſima. ⁊ vna oīm voce ꝑdicet̃ Mibi āt nō paꝝ de
coris ⁊ ornamēti adiūxiſti. cui tali ſtēmate decoratū liceat
amicū hr̃e. ꝙ ⁊ ſuo ſplēdore hāc nō ſolū amiciciā illuſtrare
poſſit. veꝝ ei maxio ſit futurus emolumēto ij ¶ Tibi
igit̃ tueq; ꝟtuti ḡtuloꝛ. ꝑ hac dignitate tua. tā optia ꝙ; bn̄
merita. quā lꝫ nūꝙ; ambicioſe q̄ſiueris. vtriuſq; tn̄ ꝟtutis
tue ſplendore ſp̄ ꝓmereri ſtuduiſti. mihi ꝟo gaudeo cui tm̄
laudis acceſſerit nec id quidē iniuria. oīa em̄ ſunt amicorū
(vt aiūt) cōia. quoꝝ etiā animi adeo dicunt̃ eſſe ꝯiuncti. vt
vnus idemq; ſpūs duo corꝑa regat. ac idem ſit in duob; ſē
ſus eademq; volūtas iij ¶ Dij quoq; te fauſtū feli-
cemq; cōſeruent. quoꝝ arbitrio oīa gubernātur ac ad meli-
ora ſemꝑ digniora q; (vt meritus es) ei ꝓueħāt vt ⁊ tibi ⁊ tu-
is gl'am immortalem acq̇ras. ⁊ reipu. tādem bonus ac ho-
neſtus ciuis euadas. quā cū diu feliciſſime gubernaueris i
eius tandem ſinu fauſtiſſime quieſcas

¶ Gratulatoria ꝓ ſalute

¶ Gratulatoria epl'a ꝓ ſalute eſt illa. ꝙ ad aliquez amicum
ſcribit̃. cui volumus ḡtulari. aut ꝓ ſalute. poſt egritudiem
cōſecuta. aut q2 ex aliquo loco ſaluus redierit. Cuius epl'e
tal' eſt regula ¶ Regula.

¶ Si ḡtulotiā epl'am ꝓ ſalute ad aliquem amicū ſcribere
voluerimus. illā ſil'r in ꝑtes tres diidemus In q̄ꝝ p̄ma bei
uolentiā captabimus a ꝑſona nrā. declarātes. quantū ꝓ̇us
de amici egritudīe doluerimus. vl' de eius ſalute dubij fue
rimus ſi a nob' fuerit ſeꝑatus In ſc̄da ꝟo declarabimus q̄n
to gaudio affecti fuerimus. cū de eius ſalute vl' incolumi re
uerſione intellexerimus. ⁊ tūc ei de tali ſalute ꝯgratulabi-
mur. deū rogātes ꝙ hāc ꝓ̇us īcolumitatē ſuā diu ſeruet. de
inde ipm̄ deiceps ab aīmi malo tueat̃ In t̄cia āt offerimus
eidem amico om̄ez opaz nrām. vt i alijs fieri ꝯſueuit

¶ Propoſitio

¶ Cō gratulet̃ Euſtachiꝰ andronico. ꝓ ſalutis ſue ꝓ̇ſtine in
ſtauratōe i Pars Exemplū

¶ Quāto dolore affcūs fuerim dieb; iſtis. euſtachi chariſſi
me. cū p̄mū ex amicoꝝ meoꝝ l'ris itellexiſſez. te in grauem
quempiam morbū incidiſſe. per l'rās quidem tibi ſignifica

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

re nõ poſſem. exiſtimaui ꝑfecto hãc mihi egritudinẽ tuã. eẽ
cõem ꝓ eo amore ac beniuolẽtia. q̃ in te ſummoꝑe affectus
ſum iij ¶ Sed quãto maioꝛ fuit exacta meſticia. tan
to maioꝛ nũc leticia ſucceſſit poſtq̃ꝫ intellexerim. te iã dei op
timi bonitate iuuãte in ꝓſtinã ſalutẽ fuiſſe reſtitutũ. Gratu
loꝛ igiť tibi ꝓus. ꝓ iſta incolumitate tua inſtaurata. deumq̃ꝫ
exoro. vt diu te ſaluũ ſeruet atq̃ꝫ ſuꝑſtitẽ. vt nos oẽs amici
tui cupim⁹ ꝛ ꝑoptamus. q̃ tuo amore adeo deuincti ſumus
vt nũq̃ꝫ poſſumus ab eo auelli iiij ¶ Nos q̃qꝫ ſcias
diuina fauẽte pietate. ſaluos oẽs eẽ atqꝫ incolumes. ꝛ omi
bus votis tuis q̃ꝫ libẽtiſſime ꝑatos. dũ tibi poſſimus eſſe ꝛ
honori ꝛ vtilitati q̃ꝫ maxime Uale.

¶ Exhortatiuũ genus Caput vndecimuꝫ

Exhortatiuũ genus ẽ illd. qđ fit quotienſcũqꝫ ꝑſonã
aliquã ad aliq̃d ꝑagẽdũ volumus cohortari. ꝛ huiuſ
gñis ſpẽs ſtꝫ due Una. ſ. ad leticiã Altera ꝟo ad dolorẽ

Exhortatoria

Ad dolorem Ad leticiam

¶ Exhortatiua epl'a ad leticiã eſt illa q̃ ſcribiť ad amicum
quem exhortari volumus ad aliq̃d ꝑagendũ. qđ illi in gau
diũ honorem. ꝛ vtilitateꝫ futuꝝ ſit Cuius epl'e talis eſt re-
gula ¶ Regula

¶ Si exhortatoriã epl'am ad leticiã ad aliquem amicũ ſcri
bere voluerimus. quem exhortari volumus. vl' ad ꝟtutes
capeſſendas. vl' ad gaudiũ ꝓ aliq̃ re ſuſcipiendũ. ſiue ad ali
quid aliud ꝑagendũ qđ in eius vtilitatem redũdet. illã in ꝑ
tes q̃nqꝫ diuidemus In q̃ꝝ ꝓma beniuoleutiam captabi-
mus ab ipa re. declarãtes. quãtum ipi amico. ad queꝫ ſcri
bimus. ſit futura vtil' res ipa. ad quã ipm exhortari ſtude-
mus In ſcđa ꝟo beniuolentiã ſimil'r capiamus a re ipa. lau
dãtes ipam ab honeſtate ꝛ iuſticia ꝛ demõſtrãtes ipam eq̃ſ
ſimã eſſet: ꝛ q̃cũqꝫ ꝓbatiſſimo viro dignã ad hoc vt ipe ami
cus facilius inciteť ad id faciendũ: ad qđ ipm cohortamur
ſi ſenſerit aliq̃d iñ ſibi honoris ꝓfutuꝝ In tercia ãt demon-
ſtrabimus rem ipam eſſe poſſibilem ꝛ facilem ꝑagendũ: qꝛ
natural'r quãto res eſt facilioꝛ tãto libentius a nob ſuſcipiť
cũ natura nrã a laboꝛe ꝓcliuis ſit ad libidinem ꝛ volupta-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

tem. In q̄rta ꝑo oñdemus huiuſce rei neccitatē. dicentes ꝙ neccārio amicū ipm̄ oporteat tale q̇d pagere. ne forte in aliꝗ qđ dānū vl' dedec⁹ incideret In vltia deniqꝫ ꝓponemus. q̇d volum⁹ ipm̄ amicū facere. dātes ei modū rē ipam pagendi et h̄ ꝓpō appellat̄. q̄ tñ int̄ ceteras ꝑtes ē ponēda. vbi magis ad ꝓpoſitū facere videat̄ ¶ Propoſitio.

¶ Exhortet̄ Fabius papyriū ꝑtextatū. ingenuū adoleſcentem ad ꝟtutes capeſſendas.

i Pars Exemplum.

¶ Nihil vnq̄ꝫ fuit papyri chariſſime qđ tā publicis q̄ꝫ ꝓuatis reb⁹ maiori vnq̄ꝫ emolumēto fuiſſe legam⁹. q̄ꝫ ea potiſſimū ꝟtus q̄ nō ſolū ꝓuatas domos. verū ⁊ publica q̇qꝫ ipia regere. gubnare atqꝫ ip̄rimis augere ſolita ē. hinc ⁊ athenienſes doctiſſimos viros rem ſuā publicā merito iter ceteras ꝑſtantiſſimā reddidiſſe ꝯperim⁹ Nec minus q̇dem clariſſimoꝝ viroꝝ prudētia: ſapiētiſſimoqꝫ ꝯſilio rhomanā ſcim⁹ rēpu. ꝯſeruatā atqꝫ mirifice ampliatā ij ¶ Preterio eiuſdē ꝟtutis ſplēdorē: q̇lq̇ſqꝫ potiſſimū ei failiar̄ nō minimū q̇dem honeſtat⁹ ē. eſt em̄ tāta ꝟtutis grā. tāta gl'ia ⁊ autoritas. vt facile ex ignobili quenq̄ꝫ nobilē. ex mortali imortalē reddere poſſit iij ¶ Ad hāc igit̄ ꝟtutis laudez ꝓ ſingalari in te beniuolētia mea. his meis l'ris te icitare diſꝑoſui. nō ꝙ ad illā te tua ſpōte ſatis icitatū eē diffidā. ſed vt amorē in te meū apud te teſtificatū relinquā iiij Nec ꝑfecto tibi ad ꝟtutē capeſſendā difficil' adit⁹ ptꝫ. hāc ei tibi facillie ꝯpa b. ſi h̄ ſtatuer̄. q̄ꝝ laudū gl'am adamar̄. q̇bus artib⁹ he laudes ꝯpant̄. i ijs potiſſimū eē elaborādū v

¶ Nec vides q̄nto tibi hac maxie tēpeſtate neccāria ſint. cū cadēti reipu. t'li ſit op⁹ defenſore. q̇ oi ꝟtute vallat⁹. eā i ꝓſtinū ſtatū veterēqꝫ libtatē merito ſit vindicaturus Vale.

¶ Exhortatiua ad dolorem

¶ Exhortatiua ep'la ad dolorē ē illa. q̄ ſcribit̄ ad aliquez amicū quē exhortari volum⁹ ad lachrymas ⁊ merorē ꝓ aliq̄ fortuna aduerſa. vl' publica vl' ꝓuata. ⁊ h⁹ ep'le tal' eſt reg'la

¶ Regula

¶ Si exhortatiuā ep'lam ad dolorē ad aliquē amicū ſcribere voluerim⁹. quē ad lachrymas vl' luctū icitare volum⁹ ꝓ

aliq̄ caſu aduerſo. q̄ nob' l' amicis p̄uate acciderit. vl' publice
etiā euenerit. illā ī ptes q̄ttuor diuide⁹. In q̄ꝝ p̄ma beniuolēti
am captabi⁹ ab ipa re. demrāntes q̄ntū ſit iuſtū ꝛ honeſtū.
aut p amicoꝝ aduerſitatib⁹. aut p publicis icōmoditatib⁹
dolere. cū p̄cipue huiuſcemōi calaītates deam⁹ cōes exiſtia
re In ſcd'a p̄o narrabim⁹ caſuz ipꝫ. ꝑpt' quē volum⁹ ipꝫ ami
cū ad dolorē ꝯmouere In t'cia āt cū v'b accōmodatis exhor
tabimur ipꝫ ad dolorē p tali re ſuſcipiēdū In q̄rta p̄o ꝛ vlti
ma demrābim⁹ q̄ntū ſit nccāriū in huiuſcemōi calaītatib⁹
dolere. vt p⁹ dolorē ſuccedat cogitatio ꝛ cura ꝯſulēdi ipſ' re
b⁹ afflictis ꝑmittētes etiā nos opaz nrām ī oīb⁹ fore patā. dū
modo poſſimus in aliq̄ ꝓdeſſe. ¶ Propoſitio.

¶ Exhortet' plancū Cicero. ad dolorē capiendū p reipub.
rhomane oppreſſione i Pars Exemplum

¶ Cū iure tā diuio q̄z hūano cogēte p⁹ pietiſſimū ī deos ob
ſeq̄ ſi. q̄cq̄d in nob' ē. illd' totū patrie reiq̄z publice debeat'. p
c⁹ n̄ ſolū ꝓſpitatib⁹ letari. incōmoditatibuſq̄z lugere dēm⁹.
ſꝫ p q̄ etiā ſanguinē effundere (ſi op⁹ ē) debiti ſum⁹. n̄ ſū ab
officio boni ciuis alienū arbitrat⁹ ſi expoſitis calaītatibus
nris. te ad nobiſcū lachrymādū incitauero ij ¶ Scias
plance chariſſime p̄ſtinā illā dignitatē. autoritatē nrām q̄
mirifice h' ī ſenatu pollebam⁹ ceſaris nūc iniq̄tate penit⁹ eē
ſublatā. q̄ monarchiā imperij ꝯſecut⁹. nō ſolū p'rēs ab vrbe
ꝑpulit. ſꝫ nec alicui viro bono liberꝫ āpli⁹ nomē reliq̄t iij

¶ Quis igit' ē tā ferre⁹ ciuis. q̄ ſe a lachrymis ꝯtinere poſſit
amiſſa nāq̄z dignitate nrā. q̄d reliquū nob' ē niſi vt in luctu
et ſqualore taceam⁹ flem⁹. ploram⁹. vlulam⁹ tota die teq̄z
lachrymaꝝ iſtaꝝ etiā volumus ſociū h'rē iiij ¶ Accē
em̄ ē vt gemitus augeāt'. lachryme excreſcāt. ploratus cre
brior fiat. h' em̄ fortaſſis aīoꝝ q̄ dā irritamēta fuerint. q̄ diu
īniuriā iſtā pati nequibunt. q̄ ſi quis ad hāc laudabilem p
uinciā aīm adiecerit. nō recuſo laborem. ſed potius ad om
ne capitis periculum ſubeundum. oēm operā meā. vitam
deniq̄z ipam libentiſſime patā voueo Uale

¶ Diſſuaſiuū genus Caput duodecimū.

DIſſuaſiuum genus eſt illud q̄d fit quotienſcūq̄z ad
aliquem amicum ſcribimus. quez ſi viderimus inclinatū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

ad aliq̄d ꝑagendū ab eo volumus deducere. ⁊ huius gn̄is ſpēs ſilr ſunt due. Una ſcȝ a leticia. Altera ꝟo a dolore

Diſſuaſiua.

A leticia　　　　A dolore.

¶ Diſſuaſiua epl̄a a leticia eſt illa q̄ ſcribit̄ ad aliquē amicū quē ſi viderimus incliatū ad aliq̄d rep̄heſibile gaudiū ipȝ ab eo conabimur retrahere. ⁊ huius epl̄e tal̄ eſt regula

¶ Regula.

¶ Si diſſuaſiuā epl̄am a leticia ad aliquē amicum ſcribere voluerimus cui diſſuadere itēdimus. ne ī aliquā indebitaȝ leticiā ꝓrūpat. l̄ ad aliq̄d faciendū ꝓperet. q̄d ipe ſibi bonuȝ futuꝝ exiſtiet. illā ſilr ī ꝑtes q̄nq̃ dividemus In q̄ꝝ ꝑma oñ demus rei ipius inutilitatē: ſi fecerit eā. ⁊ oībꝫ medijs de mrāre conabimur ipaȝ omino eē dānoſaȝ In ſcd̄a ꝟo apie mus rē ipaȝ eē penitus iiuſtā ⁊ inhoēſtā ⁊ mīme viro bono cōdecentē. ita vt ꝑ h̄ media ipȝ amicū nr̄m inducamus ad hoc vt rē ipaȝ exiſtimet nullo pacto eē faciendā In tcia āt ꝓ ponemus. q̄ pacto ſit ab ipo amico ꝑagendū. vt a tl̄i re faciē da deſiſtat. ⁊ ſiml̄ rei ipius modū apiemus q̄ dēat in ipa re ꝓcedere. In q̄rta ꝟo demrābimus q̄ntū ſit ipi amico facile a tali re faciēda deſiſtere. ita vt ꝑ hāc facilitatē citius indu cat̄ ad ꝑſuaſionē In q̄nta ꝟo ⁊ vltima declarabimus nccita teȝ ipaȝ. ꝑpt̄ quā ſit coactus a tl̄i leticia deſiſtere. ſiml̄q̃ ipi amico offeremus oīeȝ oꝑaȝ nrām. ſi voluerit ꝑſuaſionibꝫ nr̄is morem gerere　　　¶ Propoſitio.

¶ Diſſuadeat Curioni Cicero in leticiā ꝓrumpe. quia ce ſar monarchiā obtinuerit imperij.

i　Pars　　　Exemplum.

¶ Inueterata fuit. digniſſiāq̃ philoſophāt̄ opinio Curio chariſſiē. nihil viro bono iutiliꝰ eſſe. nihil ve dānoſius q̄ꝫ de ſue reipub. oppreſſiōe gaudere. ꝑ cuius ꝯſuatōne. q̄nto q̄s maioreȝ laudeȝ l̄ gl̄aȝ ꝯſeq̄t̄. tāto maiori nota dignus ef ficit̄ q̄ in eā aliq̄d attētare ſtuduerit　ij　Adde p̄tea q̄ nil̄ vnq̄ꝫ viro digno inhoneſtius nil̄ ve turpius exiſtiāri p̄t. q̄ꝫ in reipublice ſue caſibus leticiā p̄ ſe ferre ꝑ q̄ ſi q̄s etiā pul cherrimū ſāguineȝ expoſuerit. n̄ modicā ſibi gl̄āȝ ⁊ laudem cōꝑabit　iij　¶ Cū igitur intelligātē ꝑ ceſaris victo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

ria tm̄ gaudiū̆ ſuſcepiſſe. vt vix te ab ei⁹ publica oſtētatione
cōtinere poſſis. dolui certe. te in tm̄ dilapſum fuiſſe facinus
vt etiā in mal' tue patrie gaudere poſſis. ꝓiñ te hortoꝛ vt ab
iſta leticia vana ⁊ turpi deſiſtere vel' iiij ¶ Facile em̄
tibi ē oēm leticiā illā in lachꝛymas ꝯtere. cū ꝑcipue ſoptim⁹
ſꝑ ciuis fueris exiſtiatus cuius officiū ē. illā pulcherrimaꝫ
mortē ducere q̄ ꝓ patria ſuſcipit' v ¶ Adde etiā q in
tātis totqꝫ reipublice ꝑturbatōibꝫ. tibi ncc̄ē eſt. nō ſoluꝫ ab
hac aĩmi hilaritate diſcedere. ſed ⁊ ꝑpetuas lachꝛymas pe-
riclitāti patrie ꝯdonare. vides em̄ q̄nta etiā tibi ſint mala ĩ
hac publica calamitate patiēda. niſi corde ⁊ aĩo ingemiſcēs
cadētibꝫ rebꝫ mature ꝯſulueris. qđ vt facias. te rogo. ⁊ ad
id ꝑagendū oēm tibi oꝑam meā ꝑatā deuoueo Uale.

¶ Diſſuaſiua a dolore

¶ Diſſuaſiua epl'a a dolore eſt illa q̄ ad aliquē amicū ſcribit'
quē ſi viderim⁹ incliatū ad aliquē repꝛhēſibilē dolorē vl' mi
nime laudabilē. ipm ab eo deducere conabimur Et h⁹ epl'e
tal' eſt regula

¶ Regula

¶ Si diſſuaſiuā epl'am a dolore ad aliqueꝫ amicū ſcribere
voluerim⁹. cui diſſuadere intēdim⁹. ne ꝓpt' aliquā cām in
merorē deducat'. quē ipe forte incōſiderate ſuſcipit. illā ſil'r
in ꝑtes q̄nqꝫ diuidemus In q̄ꝝ ꝓma declarabim⁹ q̄ntū ſit in
utile vl' dānoſum ipi amico nrō in tali caſu doloreꝫ oñdere.
cū ꝑcipue h̄ nō ſit viri ſapiētis officiū. vt in rebꝫ aduerſ' do
lere debeat. In ſcđa ꝯo demōſtrabimus ipi amico nō eſſe
honeſtū vl' laudabile. ſi ꝓpter ipam rē doleat. ⁊ h̄ ſi volueri-
mus aliquā rōem adducemus. ꝓpt' quā ꝓbemus turpe eē
ipi amico nrō. ſi in dolore diutius moret' In tercia āt cona-
bimur oībꝫ medijs q̄bꝫ nobis poſſibile fuerit. ipm amicū a
tali dolore deducere. ⁊ in gaudiū potius ⁊ ꝯſolatōem indu
cere. In q̄rta ꝯo demrābimus h̄ facile eſſe. ſi voluerit ami-
cus ad leticiā ſe ꝯtere. ⁊ ab ipo dolore diſcedere In q̄nta ꝯo
et vltia oñdemus quātū ſit ipi amico. ad quē ſcribimus. ne
ceſſariū. vt a tl'i meſticia penitus diſcedat. adducēdo aliquā
rōem q̄ videat' ad ꝓpoſitū facere nā epl'a iſta eſt q̄ſi ſilis epi
ſtole ꝯſolatorie. de q̄ ſupius mentōem fecimus ⁊ ſil' etiaꝫ in
hoc loco (ſi nob̄ videbit') offeremus ipi amico oēm operam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

nrām. dū poſſimus ip̄m a tali meſticia vł dolore remouere
et in aliqđ gaudiū deducere ¶ Propoſitio

¶ Diſſuadeat Marco antonio Brutus: in luctu tabeſcere
propter Julij ceſaris interitum.

i Pars Exemplum

¶ Hoc eſt officiū optimi cuiuſq ciuis marce antoni chariſ
ſime. vt nō ſolū rēpub. ſuā ⁊ bonū cōe diligat. ſ illđ etia ꝓ
virili ſua q̄rere ⁊ q̄ſitū mirifice ꝯſeruare conet̄. ꝓ q̄ tutando
etiā ſi opus fuerit q̄ libētiſſiē ſanguinē ip̄ effūdere cupiat.
qđ q̄ facere neglexerit. vł acriter puniri dēat. ⁊ a ſenatu alie
nus cēſeri ij Nō eni̅ laudabile ē. immo turpiſſimū ⁊
deteſtādū facinus ꝓ p̄uato bono. publicum ⁊ cōe ſp̄nere ac
ſpernēdo deſtruere. immo ⁊ q̄ h̄ facere p̄ſūpſerit. penas lue
re decet ⁊ nullū morte ſua amicꝫ luctū r̄linq̄re iij Cū igr̄
pp̄t ceſarꝫ interitōe. videā te in merore ⁊ luctu ꝯſtitutū. n̄
poſſū n̄ ſummop̄e mirari. cū p̄ſertim te ſp̄ bonū ꝓbatiſſimū
q ciuē ꝯgnoueri. q̄ n̄ ſolū de rep. tua ſp̄ bn̄ mereri ſtudui-
ſti. ſ oēs in eā crudeliſſime delinq̄ntes. tāto p̄ſecutus es o-
dio vt tāq̄ in m̄rē tuā ſeuiētes fuiſſent. eos ſic tibi inimicos
exiſtimaueris. recipe igit̄ p̄orē animū tuū in patriā. ⁊ ꝓ ne-
q̄ſſimi tyrāni nece noli tātop̄e ꝯmoueri. q̄ nullā virꝫ bonꝫ li
bertatē relinq̄ns pulcherrimā reip. faciē in turpiſſimā ꝯuer
terat iiij Facile nāq ē tibi viro prudētiſſimo a dolore ⁊
luctu ad leticiā potius ⁊ ꝯſolatōe animū deducere. cū p̄ci-
pue videas. tali occupatore extincto. p̄ſtinā iā ſibi libtate
ip̄am recupaſſe v Cogita p̄tea. q̄ntū tibi h̄ p̄ſertim tp̄e
neccāriū ſit. vt relicto merore ſereniſſimā patrie tue faciē oſtē
das. que tuis ſubſidijs fulta. poſſit aliq̄n ex tātis calamita
tibus reſpirare. qđ vt facilius facere poſſis. dabimus ope
rā oēs nos amici tui. vt in reb omib nrā officia ſint tibi q̄
libentiſſime parata Vale.

¶ Inuectiuū genus. Caput terciūdecimū

Inuectiuū genus ē illđ qđ fit q̄tienſcūq p̄ſonā aliquā
vł amicā vel inimicā rep̄hendere volumus. ꝓ aliq̄ crimine
ſceleris vł ignorantie. ⁊ huius gn̄is ſpēs ſunt due Vna ſc
criminis. Altera vero cōtentionis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Criminis Contentionis

¶ Inuectiua epl'a crimīs. ē illa. q̄ ad aliquā pſonaʒ ſcribit̄ aut amicā aut inimicā. quā ꝑ aliq̄ ſcelere vl' flagitio. ſiue remiſſe ſiue excandeſcēter volumus accuſare. cui⁹ epl'e tal' eſt regula

¶ Regula

¶ Si īuectiuā epl'am crīmis ad aliquā pſonā ſcribere voluerim⁹ ꝓmo ſcire debem⁹. ꝙ ſi pſona ip̄a ad quā ſcribim⁹ eſt nob̄ amica remiſſa īuectōe vtendū erit. ⁊ ꝓus ꝟbis aſpis accuſandū. deiñ ī bona ꝟba deſinendū. Si ꝟo inimica fuerit pſona. tūc ī tres potiſſimū ptes ip̄am epl'am didem⁹. In q̄rū ꝓma beiuolētiā captabim⁹ a pſona nrā. declarātes. ꝙ ad talē inuectōem nō volūtarie ſʒ coacte ſum⁹ īpulſi. ⁊ ꝙ ſepenūero a tali inimico laceſſiti. ad vltimū vſqꝫ ꝑpeſſi ſum⁹. ſʒ nūc āplius pati ñ poſſumus. cū ꝑcipue ipi⁹ pſone vicia in alic⁹ dānū ꝟterent̄. ſi nō eēnt accuſata ⁊ caſtigata. In ſcđa vero rē ip̄am rep̄hēdendā adducem⁹ ſil'qꝫ rōes oēs q̄ ip̄i inuectōe videbūt̄ accōmodare. In t'cia ſi amica erit nobis pſona ad benignū aliquē ſermonē ꝯuertemur ip̄am monentes vt a tali facinore deſiſtat. qđ ſi fecerit oēm ei opam nrāʒ offeremus. qꝫ libētiſſime patā. ſi ꝟo inimica erit pſona beniuolentiā iteꝝ a nrā pſona ꝯſtituem⁹. dicētes nos āpli⁹ nolle in ip̄m inimicū inuehi. ne potius ꝑpt' odiū id feciſſe videamus. qꝫ ꝓpter ꝟitatē. ſed ꝙ in aliud tp̄s cetera volum⁹ dicenda reſeruare

¶ Propoſitio.

¶ Inuehit̄ Cicero in luciū catilinā. q̄ ī patriā rēpu. ꝯiurare parat i Pars

Exemplum.

¶ Nihil ē luci catilina. qđ me magis hac tēpeſtate ſolicitet et ītolerabili pene dolore ꝯficiat. qꝫ qđ ⁊ multoꝝ ſermoib⁹ et l'ris ītellexi. te ſcʒ in patriā tuā. ꝑ cuius deberes libtate libent̄ vitā effūdere. ꝯiuratōem pare. qđ ꝑfcō int̄ cetera vicia ſceleſtaqꝫ facinora tāto deteſtabilius ē. q̄ntū bonū cōe ꝓuato meli⁹ nobiliuſqꝫ cēſet̄. vñ niſi me amor ſummus. q̄ ī te afficior. mutuaqꝫ beniuolētia nrā īpelleret. potius mihi tacendū. qꝫ ad te ſcribēdū exiſtiarē. volui tñ hec pauca ad te mittere vt q̄onā potiſſimū hac in re ſenſeri. apđ te teſtatum reliquerē ij Quis furor: q̄ īſania: q̄ ve potius demētia te ad tm̄ ſcelus ꝑagendū ꝯmouere pt: Tu patrie filius vel

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

cius mẽbꝛa. ſceleſtas audeb ĩ mẽꝫ. vł potius corpus tuum
ĩanus ĩferre. lugẽteſqꝫ pueros. lachꝛymãtes mſonas lu//
ctuoſos cives. lugubrẽ ſenatũ. deſtructã rẽpublicã. deoꝛqꝫ
ꝓphanata poteris cernere tẽpla: ⁊ q̇b ꝗſo ocuł iſta ꝯſpici//
es Sꝫ regiã ĩq̇es dignitatẽ q̃ro. dñatũ ꝯcupiſco Et q̃ ꝑ deũ
immortalẽ ṗt eſſe dignitas. tłi merito noĩe decorãda. quis
dñatus hõeſtus. q̃ reip. lachꝛymꝭ. bonoꝛqꝫ civiũ deꝑłatõ
he parent Jlle q̇deꝫ iudicio meo eſt hõꝛ exiſtimandus. illa
merito dignitas appellãda. q̃ ĩ remp. collatꝭ meritꝭ acq̇ritur
Nihil eſt ei qd maioꝛꝭ frcũs głeqꝫ eſſe poſſit. nec q̇cq̃ꝫ ex oĩ//
b rebꝫ hũanꝭ eſt ṗclarius atqꝫ ṗſtãtius. q̃ꝫ de rep. bñ mere
ri. Tu ãt reip. oppſſiõe ĩmoꝛtaleꝫ tibi laudẽ ꝑare ſperas:
fallerꝭ (mihi crede) catilina. ac lõge decipis Vide ne dũ tibi
immoꝛtalitateꝫ q̃ris. vitã amittas. atqꝫ exiguã hãc exiſtia//
tioneꝫ quã tibi olĩ ꝯcitaſti. fediſſimo noĩe deturpes ac deho
neſtes iij Repelle igit a te iclementiſſimã ł potius nefa
riã menteꝫ iſtã. ac reip. ĩcũbas. q̃ te tuoſqꝫ dignꝭ ac ṗcioſ q̇
dem poſſit mũeribꝫ dignitatibuſqꝫ exoꝛnare. vt oĩbꝫ g̃tus
oĩbuſqꝫ iucũdus ex̃ñs. ĩ dulciſſime tãdeꝫ pat̃e ſinu ſuſcep//
tus. diu fauſtus felixqꝫ vivere poſſis. qd ſi facere volueris
(vt ſpero) ⁊ opto omĩeꝫ tibi operã meã offero in omnibꝫ tuis
optatis q̃ꝫ libentiſſime paratã Vale

Inuectiua contentionis

Inuectiua epła ꝯtentõis eſt illa q̃ ad aliquã ꝑſonã ſcribi
tur. cuius ignoꝛãtiã reṗhendere volumus ſuꝑ aliq̇ loco hu
mano ſuꝑ q̇ eſt nob cũ ea ꝯtentio Cuius epłe tał eſt regula

Regula

Si inuectiuã epłam ꝯtentõis ad aliquã ꝑſonã ſcribere
voluerimus. cũ q̃ nob ſit ꝯtrouerſia ſuꝑ aliq̇ loco ſtudioſo
vł hũano ⁊ ipſius in ea re ignoꝛãtiã reṗhendere vł accuſare
curauerimus illã in tres ꝑtes ſilr̃ diuidemus Et q̃ꝫuꝭ poſſi//
mus ipſaꝫ epłaꝫ dirigere ad eã ꝑſonã ad quã ſcribimus meli
us tñ eſt ꝙ ipſam mittamus ad aliqueꝫ tciũ aqd queꝫ tãq̃ꝫ
iudicem res iſta agat Sꝫ vtcũqꝫ ſit: in ṗma ꝑte epłe oñde//
mus ſicut in ſuꝑioꝛi fcm̃ eſt ꝙ ñ ſit officiũ vł ꝯſuetudo nr̃ã
in tales ꝯtrouerſias venire cuꝫ potius ſꝑ pacem ⁊ quietem
amauerimus ⁊ ꝙ ſepenumero ꝓuocati: ad vltimum vſqꝫ

ſimus ꝑpeſſi Tñ dicemus. ipꝛeſentiaꝝ tãtã eẽ aduerſarij no
ſtri iſolẽtiã. q̃ p̃cipue tẽdit ad honoꝛẽ nr̃m̃ denigrandũ. qꝺ
nullo pacto ãplius tacere poſſimuſ. ſʒ potiuſ oĩno velimus
rẽ iſtã agere apꝺ ipaʒ ꝑſonã ac quã ſcribimus. vt ꝓpt̃ boita
tẽ ⁊ p̃ſtãtiã ſuã velit ſuꝑ ea re iudiciũ ferre. Jn ſcꝺa. ꝟo nar-
rabimus breuit̃ ⁊ dilucide rẽ ipaʒ. ſuꝑ q̃ eſt int̃ nos exoꝛta
cõtrouerſia. ſil'qꝫ recitabimus rõnes nr̃ãs. ipas ꝯfirmãdo ⁊
per oppoſitũ rões aduerſarij ꝯfutabimus. Jn tercia ãt dice
mus. multa etiã alia nob̃ dicẽda eſſe. q̃ tñ dicere nolumus.
ne videamur potius odio q̃ꝫ veritate eius ignoꝛãtiã accuſa
re. rogabimuſqꝫ amicũ noſtꝝ. vt ſuꝑ his rebꝫ imperitiã ad-
uerſarij nr̃i iudicet. ſimulqꝫ illi ꝯmendabimus nos ⁊ ei of-
feremus omnem oꝑam noſtrã in oĩbꝫ ꝑatam

Propoſitõ

Jnuebat̃ in Batillum Gelius. qui impſonale ꝟbum di-
cit numeris ⁊ perſonis carere

i Pars Exemplũ.

Nihil vnq̃ꝫ a me magis alienũ eẽ volui. obſeruãdiſſime
doctoꝛ. q̃ꝫ alienis detractõibꝫ delectari (q̃ ꝑfecto iniquũ ſꝑ
et maliuolũ homĩs aĩm p̃ ſe ferũt) ſʒ potius ab inimicis me
is ⁊ emul' ſepiſſime laceſſitus ad vltimũ vſqꝫ ꝑpeſſus ſum.
ne inḋnatiſſimus ⁊ impudẽtiſſimus eoꝝ maledcis r̃ñdere
conatus. aliq̇d ĩ me ſil'e eẽ oñderẽ qꝺ me ad r̃ñdendũ allice
ret Sʒ cũ diebꝫ iſtis varias ĩ me batillus ꝯtumelias ꝯiecta
re nõ ceſſet. q̃ nõ ſolũ ad lrãture ꝯtrouerſiã. ſʒ ad honoꝛis q̇-
qꝫ mei offenſionẽ ꝑtinent. ſtatui nõ ãp!ius ſilere. ſʒ apꝺ te
iudicẽ peritiſſimũ. huiuſcemodi ꝯtrouerſiã agere ij

Clamitat ignoꝛãtiſſimus iſte nebulo ꝟbũ impſonale nu
meris ⁊ pſonis carere. cũ ipſonale a pſonaꝝ carẽtia p̃cipue
dicat̃. nec ſibi aliq̃ pacto pſuadere p̃t impſoãli ꝟbo nũeros
et pſonas accidere. qꝺ lʒ multis poſſem rõibꝫ ⁊ autoꝛitati-
bus approbare. vnã tñ potiſſimũ adducã. q̃ int̃ ceteras faci
lioꝛ exiſtimat̃ Certũ em̃ eſt ꝟbo pſonas ⁊ nũeros accidere.
accñtia ãt nõ cõia ſed ꝓpꝛia ſunt vniuſcuiuſqꝫ ꝑtis oꝛõnis
ita q̄ oĩbꝫ ſpẽbꝫ ſub ſuo gñe cõtentis cõuenire debent. vt
pꝛiſciano placuit. ğ nũerus ⁊ pſona etiã ꝟbo impſonali acci
dent. vel impersonale verbum non erit. ſed cum imper-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

ſonale ꝟbi ſpẽs ſit. relinquet̃ ipm etiã nũeros ꝛ pſonas hr̃e.
Nec obſtat eius denoĩatio. ꝙ ſcꝫ a pſonaꝝ carẽtia impſona
le dicat̃. nã ſicut mute dñr lr̃e. nõ qꝛ oĩno voce careãt. ſed ad
ſiĺitudiẽꝫ ceteraꝝ lr̃aꝝ ſint tñ mute. cũ vocẽ mimã hẽant.
Ita ꝛ impſonale dꝛ nõ qđ ſine pſoĩs ſit. ſꝫ qđ ad ſiĺitudiem
pſonal̃. illas diſtictas hñtis. ſit tñ ſine pſoĩs. cũ eas ꝯfu-
ſas habeat iiij ¶ Pl̃es qdem ꝛ alias poſſem huiuſce
ignorãtiſſimi hoĩs ĩeptias ſcribere. q̃s debita opa ꝑtermit
tere ſtatui. ne illas carpẽdo odioſe potius. q̃ꝫ veridice id fa-
cere viderer. Tu igit̃ ſup hic rebꝫ ſnĩam feres. q latitatis no
ſtre lumẽ extiſtis. ꝛ me tibi ꝯmendatũ hẽb. cui ego o ẽꝫ opaꝫ
meã offero. in omĩbꝫ votis tuis q̃ꝫ libẽtiſſiẽ accõmodatam.
Vale. ¶ Expurgatiuũ genus Caput q̃rtũdecimũ
E Xpurgatiuũ genus eſt illud qđ fit q̃tienſcũꝗ aliq̃d
nob obiectũ expurg̃are volumus. vl̃ cũ circa rẽ ali-
quã que nobis poſſet opponi. excuſatõem nr̃ãꝫ exponere co
namur. ꝛ huius gñis ſpẽs ſil̃r ſunt due. Vna ſcꝫ crimis. et
altera vero cõtentionis.

Expurgatiua

Crimis Cõtentõis

¶ Expurgatiua epl̃a crimĩs ẽ illa. q̃ ad aliquã pſonã ſcribit̃
amicã vl̃ inimicã. a q̃ fuerimus aut remiſſe aut excãdeſcent
pro aliq̃ ſcelere vl̃ flagitio accuſati. cuius q̃ dẽ epl̃e tal̃ eſt re
gula ¶ Regula.
¶ Si expurgatiuã epl̃am crimĩs ad aliquã pſonã ſcribere
voluerimus. ꝓmo ſcire dẽmus ꝙ iſta epl̃a dupl̃r fieri poteſt
vno ſcꝫ mõ remiſſe. ꝛ altero excãdeſcẽter. Remiſſe ſcribit̃ h̃
epl̃a. qñ apud amicũ nos volumus excuſare ꝑ aliq̃ crimĩe.
cuius etiã ipẽ nos remiſſe inſimulauerit. ꝛ tũc h̃ epl̃a poti-
us excuſatoria dꝛ Excãdeſcenter ãt hec epl̃a ſcribit̃ qñ aut
apud inimicũ nos defendere volumus ab aliquo crimine
obiecto. aut apud aliquã terciã pſonã. qđ vſitatius eſt. Sꝫ
quocũꝗ mõ fiat ipa epl̃a. eã in tres potiſſimũ ptes diuide-
re ſolemus. In q̃ꝝ ꝓma ꝑ aliquã rõnabilem cãm. aut verã
aut ſaltem veriſil̃em nos excuſamus ab eo crimĩe. qđ fuerit
obiectũ dicẽtes aut hoc nõ eſſe veꝝ. qđ ab ĩpa pſona ſcribit̃
aut ꝑ imprudentiã vl̃ ignorãtiã ꝛ nõ malicioſe id feciſſe. qđ

nob vicō aſſcribit. In ſcd̄a ꝑo aut r̄miſſe aut excādeſcēt. ſcd̄z
epiſtole miſſe naturā. ip̄az ꝑſonā ad quā ſcribim⁹. vl̄ tali vl̄
alio vicio ip̄am crimiabimur. dicētes ꝙ boni viri officiū ē:
anteq̄ȝ alios repꝛhendat. ſeip̄m inſpicere. ne cecus cecū illu
dat. In tercia āt ꝛ vltia. ſi remiſſa fuerit ep̄l'a. ꝓmittemus
amico nr̄o. in tale crimē āplius nō eſſe lapſuros. ſil'ꝗȝ cohoꝛ
tabimur eū. ne ꝛ ip̄e in talem culpā incidat. cui⁹ eū accuſa
uerim⁹ qꝛ eodē illū crimīe ꝯdemnabim⁹. cui etiā offeremus
oēm opam nr̄ām. in oīb⁹ ſuis optatis merito ꝑatā. Sed ſi
excādeſcens fuerit ep̄l'a. cohoꝛtabimur ꝑſonā illā ad quam
ſcribim⁹ vt deīceps detractōe deſiſtat. qꝛ ſi q̄ vult dicere ꝑre
ꝑerit. q̄ nō vult foꝛtaſſe audiet. Al'ſi ad terciā ꝑſonā ſcribat
ep̄l'a. poſſumus ſil'r inimicū admonere. vt a maledicendo
ſe abſtineat. deīn excuſabim⁹ nos ſi ꝯtra viri boni officium
inimico detraxerimus. dicētes ꝙ hoc ex iniq̄tate nō feceri-
mus. ſed potius vt ſuis maledictis finē aliq̄n̄ imponerem⁹.

Propoſitio.

Expurget ſe L. Catilina a cōiuratōis crimīe cuius fue-
rat a Cicerone inſimulatus

i Pars Exemplum

Ea ſꝑ fuit cōditio mea pr̄es ꝯſcripti. vt maliuolos peni-
tus hoīes. alieneq̄ȝ fame ſeuiſſimos obtrectatoꝛes abhoꝛre
rem nihilq̄ȝ magis viro bono deteſtabile exiſtiarem. q̄ȝ moꝛ
daci q̄dā liuoꝛe aliena carꝑe ac lacerare. hacq̄ȝ tā diu in ſnīa
permāſi. ꝙ a pleriſq̄ȝ ſepe nūero laceſſit⁹ ad vltimū vſq̄ȝ per
peſſus ſuȝ. Sȝ cū dieb⁹ iſtis ab īuidiſſimo huiuſcemodi ta
bula. oīmq̄ȝ bonoꝝ inimiciſſimo. aſſiduis obtrectatōib⁹ ꝓ
uocatus ſim. diſſimulaui quo ad potui. ne ſi maledictis oī
bus rn̄derem. in idem ꝓcacitatis viciū inciderem. qd̄ impu
dentiſſimus iſte ſcurra nō erubeſcit cum tn̄ adhuc quottidi
anis me cōuitijs ſuis lacerare nō deſiſtat. bona cū vr̄ā venia
patres ꝯſcripti. in vocē tandem erumꝑe ſtatui. atq̄ȝ vno (vt
aiūt) laboꝛe. duas erūnas ſoluere. ꝛ maledictis ſcȝ carnifi-
cis huius rn̄dere. ꝛ eius vobis ſceleſtiſſimā ꝯditōem apire
quo manifeſtius ſcire poſſitis. quātum ſit eius calidiſſimꝭ
dictis fidei adhibendū. Exclamat bonoꝝ oīȝ inuidiſſimus
iſte calumniatoꝛ. catilinā bonū optimūq̄ȝ ciuem in patriā

cōiuraſſe. que quondā nō opibꝫ ſolum. ſed ⁊ ſanguine ꝓpͦ
a ſuis ſemꝑ ꝓgenitoribꝫ ſeruata eſt. Exclamat inq̄lin⁹ ɔtra
patriciū. rem ſcʒ publicā ſuā. ſuā inquā. cuius ab vrbe cō-
dita ad hec vſq3 tempora mēbrum ſemꝑ extitit deſtruere co
nari. tāq3 alter alteri inter ſe corꝑis artus rebelles eēnt Hu
ic ne ſceleri patres ɔſcripti credendum cenſetis: q̄ tāq3 cōꝑta
foret hec coniuratio. in cōiuratorem inuehit̄. q̄ queſo con-
iectura: quibꝫ ſignis: quo ve monente id ꝑcipe potuit: niſi
fortaſſe ſuoꝝ cōſcientia ſceleꝝ. quod in ſe videt delyrus ſe-
nex in aliis ſuſpicet̄. qui nullū vnq3 bonū ciuem amare po
tuit. ſed oībꝫ ſemꝑ infenſus. die noctuq3 inſidias ꝑare cōtē-
dit. quo ſe omībꝫ viliſſimus arpinas ꝑferre poſſit ij

¶ Videte q̄ſo patres ɔſcripti. quātū ſit huic peſſimo viro
fidei adhibendū. vt aliquātiſper ad eius ſceleſta facinora
me ɔuertā. Nuper em̄ cum albis pedibꝫ hāc ſe in vrbē cōtu-
liſſet. ac inani q̄dam eloquentia ſua fretus ⁊ pauꝑrimorū
in ſe aīos ɔuertiſſet ſuis adeo eos illecebris ſpoliauit. vt ni
hil ipis amplius relictū fuerit. Hinc ex inopia ſubito ī ma-
ximas diuitias doloſe excreuit. hīc dom⁹ hinc agri poſſeſſi
ones. ſerui cliētes. q̄ oīa tā cito ſibi ꝑare nō potuiſſet. niſi in
ſidiis (q̄bꝫ abūdat) pauꝑrime plebis bona ſurripuiſſet. Ex
hac igit̄ īfeliciſſimā opulētia tāta ſuꝑbia excreuit. vt patri-
cio q3 ordī infēſus. nō illi ſolū moleſt⁹ eē. veꝝ etiā eū ꝓ viri
bus deſtruere conet̄ iij

¶ Attigerē ꝑfecto reliq̄ ne-
fanda huiuſce nebulonis facinora. ⁊ plurima q̄dē. niſi be-
nigniſſimas aures vrās tali ɔmemoratōe offendere dubi-
tarē vidi em̄ q̄uius auditoꝝ animos offendere. q̄ aliena fla
gitia apte dixere q̄3 eos q̄ cōmiſere. ꝓin̄ ea dedita oꝑa ſubti
cebo. vrm̄ tn̄ ē. res iſtas equo animo ɔgnoſcere. ac ciuez ve
ſtrꝝ ab huiuſce rabule inſidiis liberare

Expurgatiua cōtentionis

¶ Expurgatiua cōtentionis eſt illa. q̄ ad aliquā ꝑſonā ſcri-
bit̄. a q̄ reꝑhenſi fuerimus ſuꝑ aliq̄ loco hūano ſuꝑ q̄ fuerit
īnt̄ nos ɔtentio. cuius ep̄le tal' eſt regula ¶ Regula

¶ Si expurgatiuā ep̄lam ɔtentōis ad aliquā ꝑſonā ſcribe
revoluerimus. a q̄ fuerimus reꝑhenſi ſuꝑ aliq̄ loco ſuꝑ q̄ in
ter nos fuit aliq̄ ɔtrouerſia Scire ꝓus dēmus. q3 vt ꝑlimū

talis epl'a ſcribit ad aliquã terciã ꝑſonã. ꝓut epl'a ſuperioꝛi. apud quã huiuſcemõi ꝯtrouerſia tractat. ſed nihilominus pt ad ipam ꝑſonã dirigi. ad quã ſcribere intẽdimus. Sed vtcũq ſit. epl'a iſta ſilr in tres potiſſimũ ꝑtes diuidet. Inquorũ ꝑma faciẽ ꝑus exoꝛdiũ. declarãtes ꝙ cã ſumus icitati ad reſpõdendũ illi. ad quã ſcribere volumus. vl' de ꝙ loq̄ intendimus ⁊ ꝙ lȝ nõ ſit nrã ꝯſuetudo altercari ⁊ ꝑcipue cũ hoĩbus mal' ⁊ ignoꝛãtib tñ ne tacẽdo videamur ꝯſentire ſuis detractõib. voluerimus illi rñdere Et tũc adducemus rõnes aduerſarij nri. q̃s ipe ſcripſerit. ⁊ illas ꝯfutamus. ꝓut melius poterimus In ſcða vo ꝑte ex oppoſito demõſtrabimus aliquã ignoꝛãtiã aduerſarij nri. ꝙ oĩb ſit manifeſta. et tamẽ cum oĩmi moderatõe conabimur in ipm inuehi. oñdẽtes eũ penitus eẽ lrãꝝ oĩm vl' reꝝ expertem. In vltia ãt dicemus. ꝙ licet pl'a eſſent de tali hoĩe dicẽda. ꝙ ipius ignoꝛãtiam ꝑuiſſent tñ nolumus ea omnia recitare. n e videamur potius ꝓpter odiũ. q ꝓpter rei ỽitatem. in ipm inuehi. ſil'q dicemus nos voluiſſe hũc amicũ nrm̃ tanq̃ reꝝ iſtaꝝ iudicẽ cõſtituere. vt ipe intelligat ꝙ cã fuerimus ad ſcribendũ incitati. cui etiã offeremus oẽm opam nrãm in oĩmib eius voltis q libẽtiſſiẽ ꝑatã ⁊ penitus accõmodatã ¶ Propoſitõ

¶ Expurget ſe Batillus ab ignoꝛãtia. cuius fuerat accuſatus a gelio

i Pars Exemplum

¶ Accuſatus a gelio ſepe nũero ignoꝛãtie doctoꝛ excellẽtiſſime. nõ ſolũ ſuꝑ q̃buſdã humanis locis. in q̃b iã ꝑ mltos dies inuicẽ diſputauimus. ſed fere ſuꝑ oĩb ꝙ doctũ viꝝ intelligere decet. licet inuitus in hãc (vt ita dixerim) ſãguinariã paleſtrã deſcendã. nõ poſſum tñ differre. q̃n reſpõdeã. ne ſcðm publij mimographi ſententiã. veteres ferendo iniurias nouas inuitem. ⁊ ꝑfecto nihil mihi gratius eſt. q corã excellẽtia tua huiuſcemodi cõtrouerſiã agitari. q ⁊ totius humanitatis ⁊ vtriuſq ỽtutis laureã ꝯſecuta eſt Accuſat me ſimpliciſſimus iſte nebulo. ꝙ ỽbum impſonale dixerim numeris ⁊ ꝑſonis deficere. tanq̃ rem flãm. ⁊ ab oĩmi penitus ỽitate ſemotã. nititurq hoc ꝑſciani autoꝛitate ꝓbare. dicentis iõ ꝑſonas ⁊ numeros impſonali accidere. q2 accidẽtia ge-

neralia debēt eſſe omīb⁹ ſuis ſpēb⁹. Cui licet rñdere nō de-
berē tāq̄ ignaro ⁊ rudiſſimo viro tñ volo ipm liberalitatis
mee pticipē fieri. eiq̄ declarare qđ hactenus pcipe nō po-
tuit Accñtia duob⁹ mōis accipiūtur ſcꝫ ppe ⁊ cōiter. ſi p-
pria dicimus eſſe accñtia vbi. tūc verꝫ eſt q̄ oīb⁹ ſpēb⁹ ꝯueñ-
re debēt. ⁊ h̄ mō vbum impſonale numeros ⁊ pſonas hēbit
Si vo cōia. tūc vbum impſonale vt a pſonali diſtinguat᷑.
nūeris (vt ego exiſtimo) ⁊ pſonis carebit ij Hoc vo-
lui ipi ꝯdonaſſe munus Sed in reliq̄s cū tali viro ſilentiuꝫ
potius q̄ orōem mihi ſtatuo laudabiliorē. nō eñ mihi eſſꝫ
bonori cū tali viro diutius cōtendere q̄ etiā pma grāmati-
ce rudimēta ignorat. quiq̄ nihil vnq̄ de ſe boni pſtitit. niſi
plagiario quodā furta multa etiā enormiter elaborata. que
oīa ſi narrare vellem. viderer poti⁹ ex maliuolētia q̄ rei ve-
ritate in ipm inuehere iij Dimittā igit᷑ qđ dicenduꝫ
erat. in aliud tēp⁹ aperiendū ſi me ledere pſeuerabit. tua tñ
preſtātia bñ ꝯgnita vtruſq̄ ſnīa ſapiētiſſimū (vt eius moris
eſt) iudiciū feret. cui me ī oīb⁹ votꝭ ſuis offero patiſſimum.
Vale.

Domeſticū gen⁹ Caput. xv

Domeſticū gen⁹ eſt illud qđ fit cōiter qñ de reb⁹ nrīs
domeſticis ac familiarib⁹. aliquē amicū admonere ī-
tendimus. ⁊ huius gñis ſpēs ſunt due Una ſcꝫ de ppo ſta-
tu Altera vero de negocijs.

Domeſtica.

De pprio ſtatu — De negocijs

Domeſtica epl'a de pprio ſtatu eſt illa. q̄ ad aliquā pſonā
ſcribit᷑. quā de ſalute aut egritudīe nrā vl' aliena admonere
volumus. Cuius epl'e tal' eſt regula

Regula

Si domeſticā epl'am de pprio ſtatu ad aliquā pſonā ſcri-
bere voluerim⁹. quā admonē ītēdimus de nrā vl' aliena ſa-
lute aut egritudīe. Jllā in tres ptes diuidere debem⁹. Jn q̄-
rū pma ſcōm ꝯſuetudīem Ciceronis. ſolemus iſtā vl' ei ſi-
milem clauſulā apponere Si vales bñ eſt ego quidē valeo
Jn ſcōa vo recitam⁹ dilucide ac breuit᷑ vel ſalutē nrām vl'
ſalutis repatōem. ſi egroti fuerimus vl' forte etiā egritudīeꝫ
alic⁹ amici vl' ꝯgnati nrī ⁊ q̄ pacto ſe in pncipio egritudīs
habuerit. ⁊ tandē quib⁹ medijs ſit liberatus. ſp in oīb⁹ his

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

deo grâs agẽtes. q̃ ſic fieri voluerit Vl' etiã ſi caſus acciderit ſcribemꝰ de ꝯditõe nrã vl' in ꝑtis opibꝫ vl' dignitate q̃ſita ita vt videamur. de his rebꝫ amicũ admonere. q̃ vl' letari vl' dolere debeat de vtraqꝫ fortuna nrã. In tercia ãt ⁊ vltia ſolemꝰ apponẽ huiuſcemõi clauſulas Vale. ⁊ me ames, vt ſolitꝰ es. vl' me nõ mõ diligas. ſꝫ ames. qꝛ ita me dij amẽt. ego nõ ſolũ te diligo. ſed obſeruo. Poſſumꝰ etiã ſi volumꝰ ante tales clauſulas addere ope nrẽ in oibꝫ oblatõem. quẽadmodũ in oim ferme eplaꝝ fine ſeruatur.

¶ Propoſitio.

¶ Admoneat Curius Scipionẽ. de ſalute ſua quẽ poſt g̃uem egritudinem reparauit

i Pars Exemplum

¶ Si vales. bñ eſt. ego eq̃dem bonitate dei optimi in hunc vſqꝫ diẽ ſatis valeo. ⁊ ꝯualeſcere icipio ij Miratꝰ es fortaſſe Scipio. qꝛ cũ ſꝑ ãtea creberrĩas ad te lrãs dare ſolitus eẽm. nullas tñ iã multis diebꝫ dederim. ⁊ forte negligẽtiã ĩ me veritꝰ me negligẽtie crimĩs ĩſil'aſti. qđ vt tibi huiuſce rei cãm apiã. nõ negligẽtia fcm̃ eẽ ſcias. ſꝫ egritudĩe potius ⁊ morbo ĩpediẽte. q̃ cũ me diebꝫ exactis. exſperate cuiuſdã febris paroxiſmo occupaſſet. ĩ tãtã debilitatẽ corꝑis deduxit. vt vix me ſpũs ipẽ ſuꝑeẽt ad vitã. vñ deſꝑatis rebus cũ iã aĩam deo. miſerrĩaqꝫ corꝑis mẽbra medicis ꝯmẽdaſſẽ expectabã pauꝑrimꝰ hõ vltimã horã. q̃ mihi ex h̃ mũdo migrãdũ eẽt Sꝫ volẽte deo cuiꝰ beignitate cũcta reguntᷣ. nõ ſine tñ magna difficultate ⁊ numeroſa pecunia. ſum in pſtinã ſalutẽ reſtitutꝰ. debileqꝫ quondã corpus reſpirare cepit. ſperoqꝫ ĩdies melius ꝯualeſcere Hac igitᷣ egritudĩe ĩpediẽte. ñ potui officio in re meo ſatiſfacere. qđ tñ nunc reſtituta ſalute exeq̃ volui. Te igitᷣ nũc admoneo. me ſatis ſaluũ eſſe atqꝫ ĩcolumẽ. ĩdieſqꝫ meliꝰ habituꝝ. necnõ ꝑcupidũ eſſe de ſtatu tuo oĩmqꝫ tuoꝝ aliq̃d ꝑcipiẽdi. q̃s oẽs fauſte feliciťqꝫ valere ſꝑ exopto. q̃bꝫ etiã me offero in oĩbꝫ paratũ iij

¶ Vale ⁊ me vt facis ama. valitudinẽqꝫ tuã cura diligẽter.

Domeſtica de negocijs.

¶ Domeſtica epl'a đ negocijs eſt illa. q̃ ad aliquã ꝑſonã ſcribitur. quã familiaritᷣ de negocijs nrĩs admonere volumus

cuius epl'e talis ē regula ¶ Regula.

¶ Si domeſticā epl'am de negocijs ad aliquā ꝑſonā ſcribe-
re voluerimus quā admonere cupimus. de ſucceſſione ali-
cuius familiaris negocij qđ ad nos vl' ad ipam ꝑtineat. il-
lā ſil'r in tres ꝑtes diuidemꝰ In q̄ꝝ ꝓma clauſulā aliquā ſu-
periori ſil'em ponemꝰ. qꝛ iſte clauſule maxime ſunt cōes ad
huiuſcemodi epl'as incipiēdas In ſcđa ꝟo ſubito ad nego-
cioꝝ nrōꝝ narratōem accedemus. ea breuit'. dilucide. ⁊ ap-
te narrātes. nihil tñ ꝑtermittētes. qđ ad ipam rē facere vide-
atur In tercia aūt ꝯcluſionē nrām faciemꝰ dicētes. ꝙ volu-
erimus ipm amicū de tali negocio admonere. qꝛ ſcimꝰ vtrā-
qꝫ fortunā nrām illi eē cōem. ꝓpter amorē ⁊ beniuolētiā q̄ in
nos afficit' ſimulqꝫ adiūgemus cōes clauſulas finales offe-
rēdo ſcꝫ opam nrām ipi amico ꝑatā. ⁊ addēdo ſil'es clauſu-
las ꝓoribꝫ. q̄lis eſt iſta Uale ⁊ me toto corde perames. ego
eñi (ne mentiar) te mihi chariſſimū habeo.

¶ Propoſitio.

¶ Admoneat Lucillum Ualeriꝰ de familiaris negocij ſui
expeditione

i Pars Exemplum.

¶ Si vales. bñ eſt. ego q̄dem valeo. ⁊ te quoqꝫ valere cu-
pio ij ¶ Scio me tibi hodie Lucille chariſſime. tā-
to iucūdiorē nūciū eē laturꝝ. q̄nto maior ē amor ⁊ beniuolen-
tia ī me tua. q̄ vtrāqꝫ ſꝑ exiſtiauit fortunā nob eē cōem. Ex-
agitata tādē. ⁊ ꝑ aduerſarios meos varijs calūnijs in lōgū
deducta cā mea. q̄ diebꝫ exactis me ſepiſſime male hēbat ac
aīm meū ad diuerſa trahēs. ñ minꝰ tioꝛ q̄ꝫ ſolicitudis affe-
rebat. demū kalēdis Martijs. ſummo cū oīm applauſu ci-
uiū. ab equiſſimis iudicibꝫ. ſnīa nrā fuit expedita. aduerſa-
rijqꝫ nrī etiā maxio clamore cōuitioqꝫ iactati. ac penitꝰ re-
pulſi Qua in re tā dijs imortalibꝫ q̄ꝫ etiā amicoꝝ hūanitati
(q̄ mihi benigniſſimas tulere ſuppetias) ꝑpetuā ſcio me g̃ti-
am debiturꝝ iij Ab oibꝫ igit' q̄s q̄tidie moleſtias patie-
bar. liberatꝰ. trāq̄llū quietūqꝫ aīm meū deinceps ad ea peni-
tꝰ ſtudia nrā reducā. q̄bꝫ ſcđe res ornāt' aduerſe adiuuātur.
referāqꝫ me ad eū ꝯſuetudis nr̄e iucūdiſſimū fructū capien-
dū q̄ antea vtriqꝫ nrm̄ ꝑfrui licebat. vt mihi voluptatem et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

gaudiũ tibi vero nõ minus ſolacij adiũgam. cui etiã omnē opam meã offero. in oĩbꝫ optatis tuis q̃ꝫ libẽtiſſime paratam Uale ⁊ valitudiem tuã cura diligẽter ac me mutuo vt fac diligas.

¶ Cõmune genus Caput. xvi.

Commune gen⁹ eſt illud qd fit quotienſcũq̃ꝫ ad amicuꝫ ſcribere voluerim⁹. vt eũ p lrãs nrãs viſitem⁹ etiam ſi nihil accidat qd ſcribẽdi materiã preſtet. ⁊ hoc gen⁹ ſilr in duas ſpẽs diuiſum eſt: q̃ꝝ vna eſt de pprio ſtatu. Altera vero de negocijs

Cõmunis

De pprio ſtatu | De negocijs

¶ Cõmunis eplã de pprio ſtatu eſt illa q̃ ad aliquã pſonaꝫ ſcribit ad quã licet nullũ nobis argumẽtũ ſcribẽdi datuꝫ ſit tñ p lrãs viſitare volumus. ⁊ p ipaꝝ argumẽto de nrã tñ ſalute illã admonem⁹. cuius eplẽ tal eſt regula

¶ Regula

¶ Si cõem eplam de pprio ſtatu ad aliquã pſonã ſcribere valuerimus. quã p lrãs viſitare intẽdimus. ⁊ tñ nullũ ẽ nobis ſcribẽdi argumentũ relictũ. illã in tres potiſſimum partes diuidemus In q̃ꝝ pma a pſona nrã beniuolentiã captabimus dicẽtes. q licet nulla accidat nobis matia. ppter quã ſim⁹ incitati ad ſcribendũ ad ipm amicũ. tñ ppter beniuolentiã ⁊ amorẽ quo in ipm afficimur. nõ poſſim⁹ deſiſtere a ſcribẽdo. tum vt ipe ex lrĩs nrĩs aliquã voluptateꝫ capiat. tum vt ex eius reſpõſione. nos ſilr iucũditatẽ pcipiam⁹ cũ pcipue nulla ſit res q̃ magis abſentes amicos pñtes faciat q̃ꝫ eplã In ſcdã vero declarabim⁹ ei ſalutẽ nrãm ſimlr de eius ſalute aliqd ſcire cupiẽtes. quã deũ rogabimus ppetuam eſſe ⁊ felicem ſeruari In tercia aũt rogabim⁹ ipm amicum ad quẽ ſcribimus vt velit ſepiſſime nos lrĩs ſiis viſitare. ex qbꝫ intelligimus de e⁹ ſtatu ⁊ ſalute ut ex tali intelligẽtia iucunditatẽ capiamus Cui vt in alijs eplĩs fieri cõſuetũ eſt. offeremus oẽm opam nrãm: in oĩbꝫ ſuis optatis q̃ꝫ libẽtiſſime accõmodatã

¶ Propoſitio.

¶ Scribat ad Ciceronẽ Curio: ipm de ſalute ſua ac omnium ſuoꝝ certiorem faciens

i Pars | Exemplum

¶ Licet nullũ mihi ſcribẽdi argumentũ datũ ſit. ſuauiſſime Cicero. ꝗ potiſſimũ dieb⁹ iſtis vti poſſim. vt ad te aliquid ſcribã. qꝛ neqꝫ ī publicis. neqꝫ in ꝑuatis negocijs nr̄is nihil ſane noui ī hũc vſqꝫ diẽ euenit. Eſt tñ tãtus amor ꝛ beniuolentia. q̄ ī te afficior. vt nullũ vnq̄ꝫ poſſim vl' minimũ nũciũ preterire. quẽ ad te ꝑuẽturũ putẽ cui lr̄as meas ad te nõ tradã vt ijs ꝑlectis talẽ īn iucũditatẽ capias. q̄lẽ ego q̄ꝫ ꝑcipio. cũ lr̄as tuas video ij ¶ Cũ igit̄ nr̄ phania ſit ꝑ ꝑe diẽ hãc in ciuitatẽ ꝓfectur⁹. vt q̄buſdã negocijs ſuis finẽ īponat. ſtatui has ei ad te lr̄as dare. ex q̄b⁹ intelliges. me dei boītate ꝛ clemẽtia. cũ oīb⁹ meis ſaluũ eſſe atqꝫ incolumẽ. qđ etiã đ te tuiſqꝫ oīb⁹ ſcire deſidero. nã ꝓfecto nihil mihi chari⁹ accidere p̄t. nihil gratius. nihil ve iucũdius. q̄ꝫ de tuo felice ſtatu ac ſcđa fortuna intelligere. is em̄ amor h' me facere cogit. q̄ ab ineũte etate vterqꝫ nr̄m deuinctus ē iij ¶ Quẽ vt diutius integꝝ ꝛ ꝑpetuũ ſeruare poſſim⁹. te rogo. vt etiam me aliq̄n tuis lr̄is īuiſere vel'. vt reſarcita hac ꝯſuetudīe noſtra ꝑ lr̄as. q̄ īteruallo locoꝝ ac tp̄m videt̄ aliq̄ntulũ labefactari. poſſimus ſil' btã vitã ducere. q̄ vt ſepi⁹ facias. te rogo atqꝫ oro. cui etiã (vt ſp̄ feci) oẽm opam meã ꝓffero. in omnib⁹ optatis tuis q̄ꝫ libentiſſime ꝑatã. Vale

¶ Cõmunis de negocijs.

¶ Cõmunis ep̄la de negocijs q̄ etiã vulgaris appellat̄ ē illa que ad aliquã ꝑſonã ſcribit̄, ad quã ſil'r cũ nullũ ſcribendi argumentũ reliquũ ſit. lr̄as tamẽ ꝓ ꝯfirmatõne amicicie nr̄e ſcribere volumus ꝛ de aliq̄ re occurrẽte. q̄ tamen ad nos nõ pertineat. vl' pauci ſit momenti. ipam certiorẽ reddere cupimus Cuius ep̄le talis eſt regula

¶ Regula.

¶ Si cõem ep̄lam de negocijs ad aliquã ꝑſonã ſcribere voluerim⁹ ad quã licet nullũ ſit nob datũ ſcribẽdi argumentũ tamen ꝓ ꝯfirmatõe amicicie nr̄e. volum⁹ de aliq̄ re occurrẽte certiorem facere. aut de nouitate vl' negocio aliq̄ . qđ tamen ad nos nõ ꝑtineat illã in ꝑtes tres ſil'r diuidemus In q̄rum ꝑma qua cã potiſſimũ ad ſcribendũ incitati ſimus. ꝑ exordiũ qđ piã declarabimus: oñdentes. q̄ licet nulla nob' occurrat materia. q̄ neccãrio nos ad ſcribendũ impellat. vt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

tũ abſentẽ amicũ ꝑ lrãs viſitem⁹ ad amiciciã ꝯfirmandã. q̃ aliq̃ntulũ ꝓpter diuturnã abſentiã videt̃ labefactari. volumus ad ipm̃ amicũ lrãs nrãs dare. q̃bꝫ ꝑlectis talẽ iucũditatẽ ipe recipiat. qualẽ nos ex ſuis lrĩs recipe ſolemus. In ſcd̃a ṽo amicũ nrm̃ accõmodatis ṽbis ſalutabim⁹ ⁊ ſi q̃d forte diebꝫ ipis noui acciderit. illud breuit̃ dilucideqꝫ ei narrabimus vt videamur etiã nob̃ cure eſſe. amicũ ipm̃ reddere certiorẽ de aliq̃bꝫ rebꝫ. q̃ nouiter in ipa ciuitate v̓l regiõe acciderit. qꝛ vt plurimũ oẽs ſum⁹ facile incliati ad noua intelligẽda. In tercia aũt nos oĩa qꝫ nrã amico offerem⁹ quẽadmodũ in alijs eplĩs fieri ꝯſueuit noſqꝫ illi ꝯmẽdabimus rogãtes ꝙ ceteris q̃qꝫ amicis nrĩs nrõ noĩe ſalutes velit impartiri

Propoſitio.

Scribat ad Semproniũ Lucillus. de rebꝫ occurrentibus illũ certiorem faciens

i Pars Exemplũ

Licet ad te antea nullas dederĩ lrãs. Semprioni chariſſime id nõ cãe fuit. ꝙ tui obliuionẽ ceperim. ſꝫ ea potius q̃ alios ſil̓r a ſcribẽdo retinere ſolet qꝛ ſcꝫ nullũ mihi ſcribẽdi argumentũ dabat̃ q̃ te lrĩs meis reuiſere incitarer Nũc aũt dãte ſe ſcribẽdi opportunitate has breues ſtatui ad te mittere: q̃bꝫ ꝓmũ nos oẽs ſaluos ſupſtiteſqꝫ in hũc vſqꝫ dieꝫ tibi eſſe ſignifico ea potiſſimũ dei bonitate ꝓcedẽte. q̃ cũcta mortaliũ negocia diſponit ⁊ moderat̃. cui⁹ etiã maieſtatẽ exoro vt de te q̃qꝫ ac oĩbꝫ tuis idem ſentire poſſim q̃s oẽs hoĩes ſꝑ diuqꝫ fauſtos cupio feliceſqꝫ futuros ij Vocaũt argumentũ potiſſimũ quo nũc p̃cipue ad ſcribendũ incitat⁹ ſum. huiuſcemodi eẽ ſcias. Cuꝫ em̃ iaſonis viri p̃cipui ac ſingularis ⁊ nõ immerito iure cõſultoꝝ ꝓncipis. fama cõpulſus ex patria mea in vrbẽ patauinã me cõtulerim. vt eo legente. ad ceſareuꝫ ius aditũ impetrare poſſeꝫ. ijſqꝫ maxie codicibꝫ indigerem. q̃ (vt fama refert) iſthic venetijs apud publicos impreſſores abundãter reꝑiuntur. te ꝑ viribꝫ meis exoratum velim. vt iuris ciuilis textus. cũ bartholi diuinis cõmentarijs. meo nomine emere cures. ad meqꝫ fideli velis nũcio trãſmittere: ſcribaſqꝫ quid potiſſimum pecunie expoſueris. nam ꝑ eundem ſi volueris nũcium. eam tibi re

mittendam curabo. habeboqꝫ tibi grãs immortales. q̇ ſic neceſſitati mee opam tuam benigne pſtiteris iij Bene vale amicoꝝ optime. ⁊ me nõ diligas. ſed ames atqꝫ antonio cornelio nrõ meo nomie plures ſalutes dicito. ceteroſqꝫ amicos om̃is nr̃is verbis plurimũ ſalutato. q̇bꝫ omibꝫ et tibi in pmis. om̃ia mea bona. meqꝫ in pmis ipm. ⁊ cõmẽdo. ⁊ trado. atqꝫ dedo. Iteꝝ vale

¶ Iocoſum genus Caput. xvij.

Iocoſum genꝰ eſt illud. qđ fit quotieſcũqꝫ iocoſe ⁊ familiariter ad amicos animi cauſa excitandi ſcribere volumus. ⁊ huius gñis ſpẽs ſunt due Vna ſcꝫ de ſe Altera vero de alia. vel de tercia vľ ſecũda pſona

Iocoſa.

De ſe | De alio

Iocoſa de ſe.

¶ Iocoſa de ſe eſt illa q̃ ad aliquã pſonã ſcribit̃. cũ q̃ failiariter iocari volumꝰ ſup aliq̃ re q̃ i pſona nrã acciderit Cuius epľe taľ ẽ regula

¶ Regula

¶ Si iocoſam epľam de ſe ad aliquã pſonã ſcribere voluerimꝰ cũ q̃ failiarit̃ iocari cupimꝰ ĩ pſona nrã. illã potiſſimũ in tres ptes diuidemus In q̃ꝝ pma. aut uere aut veriſiľiter declarabimus aliquã rem ridiculam vľ iocoſam q̃ nob acciderit. ⁊ penitꝰ ad eaꝝ reꝝ ppoſitũ faciat. de quibꝫ poſtea dicturi ſumus. ita vt amicũ ipm ad riſum incitemꝰ qꝛ nulla eſt epľa failiarioꝛ iſta q̃ ſepe nũero etiã in rebꝫ g̃uibꝫ ⁊ arduis aliĳs epľis admiſceri ſolet. vt dicemꝰ ĩ epľa mixta Sꝫ in ſcđa pte epľe oportebit nos a talibꝫ iocꝭ ſubito redire ad rẽ ſeriã. ne nimiũ iocãdo hiſtriones eẽ videamur. In tercia ãt ſcđm ꝯſuetudiem aliaꝝ epľaꝝ: offeremꝰ amico nrõ oẽm operã nrãm. in oibꝫ ſuis optatis libentiſſime accõmodatã Sꝫ ſcire debemꝰ q̄ iſtud genꝰ epľe potiꝰ ẽ mixtũ q̃ꝫ ſimpľx. qꝛ ſp inter alias epľaꝝ clauſulas ſolemus huiuſcemõi potius iocos miſcere. q̃ꝫ ſiľr totã epľam iocoſam ſcribere

¶ Propoſitio

¶ Iocetur Fabius cũ Antonio q̇ verebat̃ ipm in exercitu cõtra hoſtes potius timidũ q̃ꝫ fortẽ futuꝝ.

i Pars | Exemplum.

¶Nõ miror Antoni. ſi in ħ acerrĩo bello qđ ꝯtra parthos
ſuſcepi⁹. me potius timidũ q̃ꝫ mḡnanimũ futuꝝ vereris q̃2
ſoleo ego nũq̃ꝫ matutinũ bellũ inchoare. niſi ꝑus optīa fcã
ſentatõe. bñ dormiuerim. vt fiãt vires tãto robuſtiores hac
adiuuãte q̇ete. quãto ꝑus ꝓpter labores fuerãt ĩbecilliores
effecte. ⁊ tñ adhuc euigilãs vix ſtare poſſuꝫ. qđ tibi forte ta
lem timendi cãm ꝑbet Sed ne ãplius hãc imbecillitatem
meã verearis. addã intentõi mee bonuꝫ maruiſiũ. optīaſq̃ꝫ
caſei cruſtas. q̃s Gerhard⁹ veronẽſis medic⁹ nr̃ deuorare ſo
lebat. cũ longũ pedibꝫ iter aggrederet̃. vt ꝯſolidatis pedum
baſibꝫ nihil tibi de me ſit reliquũ tĩoris. ij Sꝫ cupio
tecũ corã iocari Illud velim intelligas expeditionẽ mihi iſ
tã tãte cure eẽ. vt ꝑ deũ immortalẽ etiã ciboꝝ q̃nq̃ꝫ oblitus
ſim. vt reipublice vtilitatẽ curare poſſim: quaꝫ tñ diebꝫ illꝫ
tãto ſudore ꝯſecut⁹ ſum. vt in aciẽ milites ſepi⁹ educẽs. non
obſcure demrãuerim. q̇d patrie pietati debeat̃ ⁊ q̇d de me ꝺ
inceps ſperãdũ ſit. qđ ego nũc ad te nõ ſcribo q̃2 pauc; poſt
diebꝫ ad ſenatũ ſuꝑ hac re lr̃as publice mittã iij Tu
interim bñ valeto. ⁊ deũ exora. vt res ad vota ſuccedãt. q̇a
nũq̃ꝫ rei publice oꝑam meã negabo etiã ſi mihi millies mo-
riendũ eſſet Iteꝝ bñ vale ⁊ me ſcito: ſicut antea. ſꝑ in omni
bus votis ⁊ iuſſis tuis eſſe q̃ꝫ paratiſſimũ

Iocoſa de alia

¶Iocoſa epl'a de alio ẽ illa q̃ ad aliquã ꝑſonã ſcribit̃. cuꝫ q̃
ſil'r domeſtice iocari volum⁹ ſuꝑ aliq̃ re q̃ ĩ ꝑſona aliena acci
derit Cuius epl'e tal' ẽ regula ¶Regula

¶Si iocoſaꝫ epl'aꝫ de alio ſcribere volueri⁹ ad aliquẽ ami
cũ cũ q̃ iocari ĩtendim⁹ ſuꝑ aliq̃ re. q̃ ñ in ꝑſona nr̃ã ſꝫ aliena
cõtigerit. illã ſil'r ĩ tres ꝑtes didem⁹ In q̃ꝝ ꝑma ꝟo vl' ficto
ſed veriſimili tñ ioco. aut in eam ꝑſonã inuehemur ad quaꝫ
ſcribim⁹ aut in aliquã aliã de q̃ ſcribere intẽdimus. dũmo-
do tal' iocus ſit ad eas res accõmodatus de q̇bus poſtea in
ip̃a epl'a mentionẽ facere intẽdimus. In ſecũda ꝟo ſubito ſi
militer ad rẽ ip̃am ſeriem cõuertemur. ne nimiũ fabuloſi eẽ
videamur. narrabimuſq̃ꝫ ea que a nobis ſcribẽda erant ip̃a
cum ſuꝑioribꝫ adaptãdo. ne videamur diuertere ab eo qđ
ſuperius diximus In tercia ꝟo vtimur cõmunibꝫ clauſulis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

que ſolent in domeſticis ep̄lis ad amicos ſcribi. qꝛ hec ep̄la
iocoſa etiā cū domeſticis aliq̄n numerari ſolet ꝗuis vt dixi
mus potius habeat naturā mixtā quā ſimplicem.

¶ Propoſitio

¶ Iocetur q̄ntilianus cū valerio qui raras ad eum lr̄as da
re ſolitus eſt.

i Pars Exemplū.

¶ Cōſiderāti mihi i diebꝫ iſtis Valeri chariſſime. quā negli
gens in ſcribēdo fores. cū nullas adhuc poſt diſceſſum tuū
mihi lr̄as dederꝭ. facile illa icidebat ſuſpicio. in quā etiā bil
bilitanus ſepius vates incidē ſolebat. cū clientulū nihil prō
no porrigentem. chyragra laborare ſuſpicabat̄. Ego q̄dez
te ſemꝑ antea adeo in ſcribēdo diligentē ꝯgnoſcebā. vt quē
tecū ꝯferre poſſem. haberē pfecto neminē. nūc āt cū nullas
ampliꝰ ad me lr̄as te dare videā: ⁊ ad eū p̄cipue. q̄ maxime
ipaꝝ ꝑcupidus ē. nō poſſum ſuſpicari. te in chyragre fortaſ
ſe morbū incidiſſe. q̄ manus tuas quondā ad ſcribēdū pm-
ptiſſimas. tardiores efficiat Qđ ſi veruꝫ eſt (vt opinor) aut
oſculapiū ꝯſulas. q̄ te ab infeſta huiuſcemōi egritudīe libe
ret. calamūqꝫ tibi nūc grauē. facilē deinceps reddat. vel ſi
oīno incurabilꝭ eſt hec egritudo. qđ manibꝫ facere nō p̄t. id
ſaltē pedū officio pficias ij ¶ Sed cupio tecū coraꝫ
iocari Illud mihi ꝗ gratiſſimū feceris. ſi poſt iſta negocia
tua. q̄ aīm tuū diuerſe trahūt. ſepius ad me lr̄as miſeris. q̄
bus et de tua imprimis ſalute. ⁊ de his que iſthinc agun-
tur: certior fieri poſſim Noſti enim animum mentem. ſtu-
diumqꝫ meum in his precipue pernoſcendis que ad rem-
publicam attinēt. qđ ſi me crebro certiorem reddes. nihil ē
qđ a te magis hoc tꝑe impetrare ꝯtendam Ego quoqꝫ i hu
iuſcemōi ſcribēdi gn̄e te ſaturare ſpero. p̄ſertim ſi ſtudiū me
um nō aſpnaberis. Vale igit̄. ⁊ ſi q̄d eſt qđ mea tibi opa p
deſſe poſſit. vtere. cū volueris. ecce me tibi ad om̄ia optata
tua libentiſſime paratum.

Cōmiſſiuū genus Caput. xviij

Commiſſiuū genus eſt illud qđ fit q̄tienſcūqꝫ ad ali-
quā pſonā ſcribere volumus. cui ſuꝑ negocijs nr̄is expediē
dis. mādatū aliquod dare intēdimus. ⁊ huius gn̄is ſimilr̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

ſpecies.ſunt due. Una ſcꝫ generalis. ⁊ altera ꝑticularis

Commiſſiua

Generalis Particularis

¶ Cõmiſſiua epl'a gñalis eſt illa q̃ ad aliquã ꝑſonã ſcribit. cui gñal'r ſuꝑ oib' negocijs nr̃is. in aliq̃ regione vl' ciuitate expediẽdis. gñale mandatũ dare volumus Cuius epl'e tal' eſt regula

¶ Regula.

¶ Si cõmiſſiuã epl'am gñalem ad aliquã ꝑſonã ſcribere vo luerimꝰ. cui ſuꝑ oib' negocijs nr̃is. tã ꝑticularib' q̃ꝫ gñali bus. in aliq̃ regione ſiue ci̅tate tractãdis. volumus gñale mãdatũ vl' ꝯmiſſionẽ dare. illã in ꝑtes q̃ttuor ꝑ̃ncipalit' di uidemꝰ In q̃ꝝ ꝑ̃ma ꝑ̃us tã q̃ꝫ ꝑ exordiũ. beniuolẽtiã captabi mus ab ea ꝑſona ad quã ſcribimꝰ. oñdẽtes q̃ntã fiduciã ha beamꝰ in ipa. ꝓpt' fidẽ ⁊ ĩtegritatẽ ſuã. q' bñ tractabit ipa ne gocia nr̃a. q̃ ei volumꝰ ꝯmittere. deiñ ponemꝰ ſpẽ quã habe mus ĩ ipo amico. q' ꝓpt' amorẽ ſeu beniuolẽtiã q̃ ĩ nos affici tur. bñ ⁊ diligẽter oĩa tractabit In ſc̃da ꝑ̃o negocia nr̃a nar rabimꝰ. cuiuſmodi ſint ⁊ cũ q̃. ⁊ vbi ꝑagẽda. vt ſciat ipe a micus nr̃. q̃d potiſſimũ nr̃a cã exeq̃ debeat. In t̃cia ãt pone mus autoritatẽ quã tali amico tradere volumꝰ. ſuꝑ ipi' ne gocijs ꝑtractãdis. cũ oib' clauſul' q̃ videant' eẽ nec̃arie. ad forẽſes cãs ꝑagẽdas In q̃rta ꝑ̃o ⁊ vltĩa ponemꝰ ꝯ̃tificatio nem nr̃ãm. dicẽtes nos velle ea firma tenere. q̃ ꝑ ipꝫ amicũ nr̃m fuerit ĩ talib' negocijs nr̃is expedita. adiũgentes ali quã penã vl' obligatõem bonoꝝ nr̃oꝝ. ꝑut nob' videbit' ma gis ⁊ ipis reb' ⁊ amico ꝯueĩre. Addẽtes deiñ diẽ ⁊ annũ q̃ tales lr̃e ſcripte fuerĩt. cũ titulo aut' ſigno ꝯſueto

¶ Propoſitio.

¶ Cõmittat Scipioni Cicero vices ſuas in omib' nego cijs ſuis Rhome peragendis

i Pars Exemplũ

¶ Nihil eſt tã arduũ tãq̃ꝫ difficile Scipio chariſſime. q̃d ego tui cã ñ libẽt' ſubirẽ. q2 ſic amor ⁊ beniuolãtia nr̃a poſtu lat ⁊ req̃rit Uñ efficit' vt de te q̃ꝫ ñ minorẽ fiduciã habeam q' in oib' negocijs meis ꝑagẽdis. in q̃b' mihi poſſis opam tuã ꝑ̃ſtare. illã fideliſſimã exactiſſimãq̃ꝫ a te expectẽ ij

¶ Quapropter cũ multa mihi ſint in hac ciuitate negocia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

peragēda q̄ ego nūc potiſſimū expedire nō poſſum. cū regē
deb ꝯ ꝓuincie pōdere ſim ipeditus. ſtatui ea tibi cōmittere
vt qꝛ p̄ns oīa faciliꝰ agere potes. ea ꝯmodius expedias. i q̄
rū oīꝫ ꝑactōe. vt nemīe obſtāte. vicē ⁊ autoritatē meā ſub/
eas ꝑ p̄ntes lrās te meū ꝓcuratorē ac nūciū ſpēalez ꝯſtituo
iiij ¶ Et ſpēaliter ſuꝑ ea cā q̄ mihi eſt cuꝫ marco ātonio
in ꝯtrouerſia. quā etiā credo tibi notiſſimā eē. gn̄alr̄ ꝓ ad
oīa mea negocia. tā iſthic rhome q̄ꝫ etiā alibi meo noīe tra/
ctāda. ad vocādū quēcū qꝫ opꝰ erit in iudiciū. ⁊ ſuꝑ ip̄is ne
gocijs libellos ꝓducendos. teſtes. ⁊ inſtrumenta. ⁊ ſi ab ad
uerſario vocatus fueris ad r̄ndendū. ⁊ meo nomine obijci
endum. ad lites conteſtandas et earum ſententias audien/
das ad appellādū. ⁊ appellatōes ꝓſeq̄ndas ⁊ gn̄alr̄ ad om/
nia ꝑagenda. q̄ merita cauſaꝝ exigūt ⁊ req̄rūt. Suꝑ q̄bꝫ re
bus do tibi om̄em autoritatem ⁊ ꝑtātez vt eas agere ⁊ tra/
ctare poſſis. ac ſi ego ip̄e ꝑſonalr̄ adeſſem iiij Promit
tens me om̄ia ⁊ ſingula. q̄ ꝑ te in his negocijs meis geſta fu
erint. gta ⁊ rata habituꝝ ſub obligatōe om̄iū bonoꝝ meo/
rū Tibi igit̄ om̄em cām ꝯmendo. meqꝫ ip̄m tibi trado ⁊ de
do cui volo om̄eꝫ oꝑam meā q̄ꝫ libentiſſime eſſe paratā Va
le. Ex gymnaſio athenienſi Kalendis ianuarijs. olympia
dis ducenteſime. anno tercio Ego Marcus Tullius Ci/
cero propria manu ſcripſi.

Cōmiſſiua particularis.

¶ Cōmiſſiua epl̄a particularis eſt illa. q̄ ad aliquā perſonā
ſcribit̄ cui particularit̄ ſuper aliq̄ tm̄ negocio nr̄o peragen/
do. vices nrās credere volumꝰ. cuius epl̄e talis eſt regula

¶ Regula

¶ Si ꝯmiſſiuā epl̄am particulareꝫ ad atiquā perſonā ſcri
bere voluerimꝰ. cui particularit̄ tm̄ volumus aliqđ ſim/
pl̄r negociū ꝯmendare. illā ſil̄r in partes q̄ttuor diuidemus
In q̄ꝝ ꝑma vt fecimus in ſuperiore. beniuolentiā captabiꝰ
ab ea ꝑſoā. ad quā ſcribimus. demrāntes nos h̄re maximā
ſpeꝫ ⁊ fiduciā in ip̄a. qđ ꝓpt̄ amoreꝫ ⁊ beniuolētiā q̄ in nos
afficit̄. ip̄e bn̄ ⁊ diligent̄ om̄ia pertractabit. In ſcda ꝓ ex/
ponemus ip̄m negociū peragendū. ſi vnū fuerit vl̄ plura. ſi
plura fuerint. ſeruato ſuo ordine. ⁊ ſuper quocunqꝫ nego/

cio declarabimus eas ꝑticulares clauſulas. q̄ videbunt̄ eē
ad eius expeditōem neccārie vel potius referemus huiuſce-
modi declaratōem ad ſingulaꝝ cauſaꝝ ꝓceſſus. q̄s ad ipm̄
amicū dicemus mittere vl̄ breui eſſe miſſuros. ſuꝑ q̄bꝫ po-
terit de rebꝫ ipis certiſſime informari In t̄cia āt apponemus
eā autoritatem. ſuꝑ ipis negocijs agēdis. per quā ei volu-
mus cōcedere. ſil̄r addēdo oēs clauſulas. q̄ ad cās forenſes
pertinere dicunt̄. In q̄rta ꝑo ꝓmittemus. nos eē oīa appro-
baturos. q̄ ipe amicus ſuꝑ ijs negocijs tractauerit. appon̄-
do ſil̄r bonoꝝ nrōꝝ obligatōem cū tp̄e. loco. ⁊ titulo. ad ta-
les lrās corroborādas neceſſarijs

¶ Propoſitio.

¶ Cōmittat Appius Ciceroni vices ſuas. ſuꝑ ſacerdotio
ſuo in cilicia expediendo.

i Pars Exemplum.

¶ Fides ⁊ integritas tua marce tulli qua ſemꝑ in amicorū
negocijs vſus es. ⁊ quā ego q̄ꝫ in rebꝫ meis a te ꝑfectā co-
gnoui. nō paruā mihi impſentiaꝝ fiduciā affert. vt p̄ter a-
morem ⁊ beniuolētiam. q̄ a tenell̄ annis inter ſe vterq̄ꝫ nrm̄
deuinctus ē. ex tua hūanitate ⁊ ꝓbitate. ſi tibi negocia mea
cōmēdauero. illa ac ſi tua eēnt diligētiſſime expedies ij

¶ Ut igit̄ intelligas. q̄d mihi nūc potiſſimū oꝑa tua affer-
re poſſit. Scias me hac in ꝓuincia tua. dū ei preeſſem. ſa-
cerdotiū publicū geſſiſſe q̄d oībꝫ magiſtratibꝫ. q̄ a rhoma-
no ſenatu ꝓ cōſulari dignitate iſthuc ꝓficiſcunt̄ aduenire ſo-
let. ⁊ q̄r ꝯſuetos reddit̄ ex tali ſacerdotio adhuc ꝑcipere
nō potui. ſtatui hoc tibi negociū demādare. q̄ in ꝓuīcia pre-
ſens es. ⁊ oīa facilius expedire potes iij Quapꝑt
ſuper ijs pecunijs. q̄ mihi ex hoc ſacerdotio debent̄. accura-
tiſſime exigēdis. per p̄ntes lrās te meū ꝓcuratorē ac nunci-
um ſpēalem ꝯſtituo. ad eas penitus exigēdas. ⁊ ſi fortaſſe
ex publicis queſtoribꝫ reſiſtentem quempiā inuenires. do
tibi plenā autoritatē. ac ſi ipe perſonal̄r adeſſem ad eum in
iudiciū vocādum. ⁊ cōtra talē aduerſariū libellos ꝓducen-
dū. litē cōteſtandā. ſnīas audiēdas. ⁊ ſi opus fuerit ab eis
appellandū. appellatōeſq̄ꝫ ꝓſequēdas. ac oīa facienda q̄ fo-
rēſes huiuſcemodi cāe exigūt ⁊ req̄runt iiij ¶ Promit

tens meo oīa cōprobatuꝝ. q̄ ſup̄ h̄ negocio ꝑ te fuerint ex
pedita: ſub obligatōe oīm bonoꝝ meoꝝ. tibiqꝫ oēm rē ipaꝫ
atqꝫ cām plurimū ꝯmēdo. cui etiā volo oēm opam meā eſſe
paratā Vale. Ex vrbe. Idibus q̄ntilibꝫ. ducēteſime olim
piadis āno ſcdo Ego appi⁹ pulcher ꝓpria manu ſcripſi

¶ Regium genus Caput. xix.

REgium gen⁹ eſt illd qd fit quotienſcūqꝫ ſcribit p̄nce
ps ep̄lam aliquā vl' publicā. vl' p̄uatā. ⁊ huius q̄dem gn̄is
ſpēs ſunt q̄nqꝫ. p̄ma ſcꝫ fidei. ſcda familiaritatis. tercia edi-
ctiua. quarta inhibitoria. quinta vo ꝓmotiua

¶ Regia.

Fidei Failiaritatꝭ Edictia. Inhibitiua Promotiua

¶ Regia ep̄la fidei ē illa quā ſcribit p̄nceps ſclaris vl' ſpūal'
ad aliquā ꝑſonā ꝑ fide alicui faciēda. cui⁹ ep̄le tal' ē regula.

¶ Regula

¶ Si voluerit p̄nceps ep̄lam fidei ad aliquā ꝑſonā ſcribe-
re cui fidē adhiberi cupiat. notare dꝫ ꝙ tal' ep̄la p̄t ſcribi aut
ad ipaꝫ ꝑſonā. q̄ talē fidē ſibi fieri petit. aut ad aliquā aliā p̄
uatā. ſiue publicā. apud quā tali ꝑſone fidē haberi ꝯtēdat.
Sed vtcūqꝫ ſit tal' ep̄la in tres potiſſimū ꝑtes diuidet. In
quaꝝ p̄ma apponet p̄nceps nomē ⁊ titulū ſuū. cū oībꝫ adie
ctōibꝫ q̄ ſuo vident impio ꝯuenire. In ſcda vo apponet ali-
qd exordiū in quo demōſtret viros ꝓbos eſſe ſumma laude
afficiēdos. ⁊ omi bn̄ficio ꝓſequēdos In tercia āt captabit
beniuolētiā ab ea ꝑſona. cui fidē facere cupit. laudādo ipaꝫ
ab aliq̄ vtute ꝑticulari. ⁊ ipam oībꝫ ꝯmēdādo. ad q̄ꝝ ma
nus tales lr̄e deuenerint. adiūgendo ſibi fore gratiſſimuꝫ. ſi
tal' ꝑſona fuerit ꝯmēdata. vl' benigno fauore ab aliq̄ affecta

¶ Propoſitio.

¶ Fidem faciat venetoꝝ p̄nceps georgio alexādrino. de ea
humanitate. qua preditus eſt.

i Pars Exemplum.

¶ Auguſtin⁹ barbadicus dei grā dux venetiaꝝ ⁊c̄. vniuerſ
ac ſingul'. ad quoꝝ man⁹ he nr̄e lr̄e ꝑuenerit ſalutē ⁊ dilectō
nis affectū ij Sicut dignū eſt ⁊ laudabile vt q̄ vicijs
ac ſceleribꝫ vallati ſunt. eos p̄ncipū nō tm̄ vindicta caſtigꝫ
ſed maxio et iā dedecore ꝓſequat. ita iuſtū ⁊ honeſtū cenſe-

mus. vt bonos viros. ꝟtutiqȝ deditos. nō ſoluȝ bn̄ficijs et
meritis cumulem⁹. ſȝ etiā benigno fauore. ⁊ summo laudū p//
conio pſeqmur iiij Quapropt̄ cū iā p multos ānos
georgio alexādrino. viro ſane in vtraqȝ lingua doctiſſimo.
vſi ſim⁹. cuius eloq̄ntiā grauitatē ⁊ ſapiam. nemo ē q̄ nō co//
lat. nō deamet. nō admiret̄ pter ea bn̄ficia. q̄ in ipm merito
cōtulimus. dignū exiſtimauimus vt eū q̄qȝ n̄ obſcuro lau//
dū teſtimonio ſubleuem⁹ Hūc igit̄ viꝝ oibꝫ ſummope cō//
mēdamus. ad q̄s ſe ꝯtulerit. qꝛ pfecto felix nrō iudicio illa
ciuitas exiſtimari poterit. ad quaȝ ipe diuertere voluerit.
Si q̄d pterea in eū bn̄ficij fauoris. grē collatū fuerit. illud
totū exiſtimabim⁹ in nrām pſonā fuiſſe collatū. ⁊ p tali bn̄
ficio volumus ei ppetuas grās habere In quoꝝ fideȝ has
publicas lrās fieri iuſſimus. ac noſtri ſigilli appenſione mu
niri. Ex vrbe veneta Kalendis martijs anno ſalutis dn̄ice
Millesimo. cccc. lxxxvij.

Regia familiaritatis

¶ Regia ep̄la familiaritatis eſt illa q̄ ſcribit̄ ab aliq̄ pncipe
tā ſeculari q̄ȝ ſpūali: in fidē. q ipe aliquā pſonā in ſuā fami
liaritatē ſuſceperit. cuius ep̄le tal' eſt regula

¶ Regula

¶ Si voluerit pnceps regiā ep̄lam fāiliaritatis ad aliquē
ſcribē. h̄ duobꝫ medijs facere poterit. vno ſcȝ mō qn̄ ipa e//
p̄la dirigit̄ ad ppriā pſonā. quā voluerit pnceps in fāiliari
tatē ſuā ſuſcipe. Altero ꝟo qn̄ ep̄la dirigit̄ ad aliquā vniuer
ſitatē vl' locū ad quē tal' pſona ſe ꝯferre voluerit. vl' gn̄alr ad
oēs ad q̄s tales lr̄e puenerit. vt apud ipos benigne ſuſcipiat̄.
Sed quocūqȝ mō fiat. illā ſilr in tres ptes diuidem⁹ In q̄ꝝ
pma ſcdm ꝯſuetū ſcribēdi modū. apponet pnceps nomen ⁊
titulos ſuos cū ſalutatōe. In ſcda ꝟo faciet exordiū. decla//
rādo q̄liter oēs viri pbi nō ſolū ſint in pncipū fāiliaritateȝ
ſuſcipiēdi. ſed etiā ſummo fauore ⁊ meritis pſequēdi. ⁊ tūc
ſubiūget q ppt̄ ꝟtutes ⁊ optīas ꝯditōes tal' viri. quē ipe cō
mendare intēdit. fuerit incitatus ad ſuſcipiendū eū in fami
liā ſuā In tercia āt facta fide iſti⁹ familiaritatis ꝯmēdabit
eū apud illā vniuerſitatē vl' locū ad quē ipſe voluerit ſe con
ferre. dicens ei fore gratiſſimū. quicquid in talē perſonā pri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

uatim ſiue publice cōferetur

¶ Propoſitio.

¶ Fidē familiaritatis faciat cardinalis ſancti Marci Joā
ni veneto ſecretario ſuo in galliā pficiſcenti.

i Pars Exemplum.

¶ Marcus barbꝰ. diuīa fauēte clemētia. ſacro ſcē rhoma-
ne eccl'e titulo ſci Marci ep̄s cardinal' Ludouico xpianiſſi
mo galloꝝ regi ſalutē ij Nrā eſt ꝯſuetudo xpianiſſime
rex. vt ſi q̄s inuenerimꝰ int' faīliares nrōs. v̄tutis floribꝫ or
natos. ⁊ ſolidiſſime fidei ſplēdore decoratos eos nob̄ potiſ
ſimū chariſſimos habeamꝰ. nec vn̄q̄ȝ illos ceſſemꝰ meritis
et bn̄ficijs ſubleuare. pter em̄ illud qd̄ iuſtū ⁊ honeſtū exiſti
mamꝰ. tales ſcȝ viros ſumma laude afficiēdos. accedit' ⁊ n̄
mediocris q̄dā vtilitas int' ceteros domeſticos nrōs. q̇ ſi vi
derit. merita v̄tutū ſuaꝝ p̄mia bonos viros fuiſſe ꝯſecutos
co libētiꝰ ad v̄tutē aſpirabūt. q̇ ſe potiora bn̄ficia acq̇ſitu-
ros ſperabūt iij ¶ Cū igit' Joānes venetꝰ faīliaris nr.
vir q̇dē īgenio ⁊ doctrina nemi cedēs. hāc ī regionē tuā pfi
ciſcat' ſua q̄dā negocia expediturꝰ Tue p̄mū ſerenitati no
tū facimꝰ. ip̄m eſſe ex p̄mis faīliaribꝫ nris vnū quē ſummo
amore ⁊ beniuolētia pſeq̇mur Cui ſi nri grā ī rebꝫ ſuis a tua
ſerenitate opitulatū fuiſſe ſenſerimꝰ. erit q̇dē adeo nob̄ ḡtū
ac ſi bn̄ficia ip̄a in noſmetip̄os collata fuiſſe letaremur. Ti
bi igit' eū ꝯmēdamꝰ. tāq̄ȝ oīm ceteroꝝ nob̄ gratiſſimū cha-
riſſimū q̄ȝ tueq̄ȝ ſerenitati ſil'r offerimꝰ opam nrāȝ in oībꝫ tu
is optatis q̄ȝ libentiſſime patam. Vale

¶ Regia edictiua

¶ Regia ep̄l'a edictiua ē illa q̄ ſcribit' a p̄ncipe tam ſcl'ari q̄ȝ
ſpūali ad aliquā pſonā. l' publicā vl' p̄uatā. p re aliq̄ ad pu-
blicū bonū ptinēte ſignificāda. cuius ep̄l'e tal' eſt regula.

¶ Regula.

¶ Si voluerimꝰ ep̄l'aȝ edictiuā regiā ad aliquā pſonā ſcri-
bere ſcire dēmꝰ q tal' ep̄l'a ſcribi p̄t. vl' gn̄al'r ad aliquā vni-
uerſitatē vl' cōl'm. vel pticulariter ad aliquā pſonā publicā.
vt faciūt p̄ncipes ad alios p̄ncipes. p edicēda pace. vl' bel-
lo. federe. vl' lege. ſiue p ſilibꝫ. ⁊ tūc ip̄a ep̄l'a diuidet' in tres
ptes p̄ncipales. In q̄ꝝ p̄ma ponemus nomē p̄ncipis cum

ſuis titulis oi̅b9. put fecim9 in alijs ep̄lis ſupioꝛib9. cū ſalu
tatōe ad eā pſonā ad quā ſcribit ep̄la In ſcd̄a ꝟo ponemus
cām ppt quā ſum9 incitati. ad talē ep̄lam ſcribēdam. oñdē//
do cām illā eſſe iuſtā ꝛ honeſtā. ꝛ quātum poterim9 conabi
mur ꝑtes nr̄as approbare. ꝛ ꝑ oppoſitū aduerſarij deprimere.
vt potius videamur nobiſcū iuſticiā ꝛ eq̄tatē oñdere. quaꝫ
cū eo ad quē ſcribim9 In tercia āt narrabimus id qđ ſcribē
intendim9. ſi de bello pſonā ipam ad bellū incitātes. ſi đ pa
ce. ſil'r ad pacē. ꝛ ſic de federe. aut lege pmulgāda. addendo
clauſulas illas finales q̄ magis videbūtur ad ppoſitū facere
et ipam ep̄lam ↄcludere. qđ ex ſupioꝛib9 ep̄lis ſatis ſupq̄ꝫ
colligere poſſumus. ſi ad eas aduerterimus

¶ Propoſitio

¶ Edicat ceſar pacem pannonio regi ꝑ ſua in eum liberali//
tate ac munificentia

i Pars Exemplum

¶ Fredericus terci9. diuia fauēte clemētia. rhomanoꝝ ipa
toꝛ ſp auguſtus Auſtrie. ſtirie. carinthie. carrioleq̄ꝫ dux. co
meſq̄ꝫ tirolis ꝛc̄. Mathie vtriuſq̄ꝫ pānonie regi Salutem

ij Licet multe cāe inuicē ↄcurrāt. q̄ me potius ad bel//
lū tecū gerendū q̄ꝫ ad pacē firmandā inducāt. q̄s h̄ recitare
mihi ſupuacaneū videt. tu em̄ eas bn̄ optimeq̄ꝫ nnſti. vt ti
bi tn̄ tuiſq̄ꝫ om̄ib9 oſtendā. quātū poti9 mea in vos valeat
liberalitas q̄ꝫ vr̄a in me ingtitudo. deliberaui penit9 tecum
pacem firmare vt cū ab armis diſceſſerimus. poſſint mili//
tes nr̄i (q̄ ex vtraq̄ꝫ ꝑte ſummopē ↄſumpti ſunt) ad deſidera
tā q̄etem redire. ꝛ diſſipatas res ſuas aliq̄ntulū inſtaurare.

iij Tibi igit pn̄tiū tenoꝛe ſignifico. q ab h̄ die in po//
ſterꝝ relicta om̄i penit9 diſcoꝛdia ac ſimultate. q̄ ꝑus int nos
fuerat. volo tecū firmiſſimā pacē habere. cū his tn̄ pactis ꝛ
cōditōib9 q̄ ꝑus fuerāt inter nos vnanimi volūtate ↄcluſa
Teq̄ꝫ hoꝛtoꝛ. vt hāc a tuis ſaltē deſideratā pacē. velis ꝛ li//
bētiſſima frōte ſuſcipe. ꝛ bn̄ficioꝝ ↄmunicatōe ꝑpetuā ſer//
uare. nos em̄ ex ꝑte nr̄a hoc tibi volumus eſſe pollicitū ꝛ cō
ſtātiſſime obſeruatū. qđ nulla vnq̄ꝫ cā a tua beniuolētia de
cidemus. q̄ ad ipam volueris nob illeſaꝫ tenere· Uale

Regia inhibitoria

¶ Regia ep̄la inhibitoria eſt illa. q̄ ſcribit̄ a ꝑncipe ad aliq̄ꝫ perſonā vl̄ publicā vl̄ ꝑuatā. cui inhibere intendit aliquod opus vl̄ iā inceptū vel qđ ꝑpediem incipiendum ſuſpicet̄. Cuius ep̄le tal̄ ē regula ¶ Regia.

¶ Si voluerit ꝑnceps inhibitoriā ep̄lam ad aliquā ꝑſonā vl̄ publicā vl̄ ꝑuatā ſcribere. cui ĩhibere velit aliq̄d faciēdū vl̄ qđ iā fieri ceptū ſit deſinendū. illā ſil̄r ĩ tres ꝑtes diuidere debebit. In q̄ꝝ ꝑma ponet nomē ꝛ titulos ſuos ſcđm ꝯſuetudiem taliū ep̄laꝝ. In ſcđa ꝟo qđ erit exordiū ep̄le declarabit ſe intellexiſſe: ꝙ tal̄ ꝑſona ad quā ip̄e ſcribit. vl̄ iā inceperit vel incipe velit aliqđ op⁹. qđ ip̄e ꝑnceps nullo pacto futuꝝ ĩtendit. ꝛ ſil̄ in h̄ loco declarabit cām vl̄ rōem aliquā verā. aut ſaltē veriſimilem: ꝑpter quā ip̄e ſit ĩcitatus ad tale opus inhibendū. In tercia āt inhibitōem ip̄am ponet. ꝟbis breuib⁹ ꝛ dilucidis. q̄ꝓprie ad ꝑncipē attinēt addēdo regales minas. ſi a tali ope faciēdo nō deſtiterit. cū oī tñ modeſtia ꝛ hūanitate. ne videat̄ ſubito velle in irā exire. qđ ad prudētem ꝛ ſapientē viꝝ nō attinet. ꝛ ſic abſolute finiet epiſtolā ſuā. addēdo tamen diem ꝛ locū. q̄ date fuerint lr̄e

¶ Propoſitio

¶ Inhibeat pōtifex maximus regi Ferdināđo edificatōneꝫ cuiuſdam caſtelli. in finitimis.

i Pars Exemplum.

¶ Innocētius ep̄s ſeru⁹ ſeruoꝝ dei. Illuſtriſſimo regi Appulie Ferdināđo Salutē ꝛ ap̄licā bn̄dictōem ij ¶ Ex lr̄is venerabil̄ fr̄is nr̄i. cardinal̄ ſc̄i Petri ad vincula. de noſtro mādato. toti⁹ agripiceni gubernatoris ꝛ legati ĩtellexim⁹ te munitiſſima q̄đā caſtella. in finitimis Appulie termis verſus agꝝ picenū. q̄ nr̄e ditioni ſubiacet. ꝯtra pacta ꝛ ꝯuēctiones nr̄as edificare velle. qđ ſe dicit ex ml̄tis nūcijs. iſthic venientib⁹ intellexiſſe ꝛ qꝛ vt ſcit ſerenitas tua huiuſcemōi caſtella q̄ noua quapiā ediſicatōe erigunt̄. ꝛ ꝑſerti in ill̄ locis vbi maior poſſet dari occaſio nocēdi. ſꝑ in malū inducit hoīm ſuſpitōem. iđ n̄ poſſum⁹ ſatis admirari. te ꝯ nos talia moliri iij Quapropt̄ rogam⁹ ſerenitatē tuā. vt penit⁹ a tali edificatōe deſiſtat. ſi nobiſcū voluerit ꝑpetuā pacē hr̄e. qđ ſi fortaſſe neglexeris. coacti erimus oēm ĩiuriam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

noſtrā p viribꝰ ꝓpulſare. cū pſertim vim vi repellere liceat.
Sed bn̄ ꝯſidim⁹ te talia eē facturū: q̄ regiā pſonā tuā dece/
ant. cui etiā nos offerem⁹ oēm opam nrām in oībꝰ optatis
libētiſſime patā Date apud ſcm̄ Petꝝ Anno ab incarnatōe
dn̄ica octogeſimoſexto ſup̄ milleſimū ⁊ q̄dringenteſimum
Pontificatus aūt noſtri. anno pmo

Regia promotiua.

¶ Regia epl'a ꝓmotiua ē illa q̄ ſcribit a pncipe ad aliquā p
ſonā quā ad dignitatē quampiam ſeu gradū ꝓmouere intē
dit Cuius epl'e tal' eſt regula

¶ Regula.

¶ Si voluerit pnceps ꝓmotiuā epl'am ad aliquā pſonam
ſcribere h̄ dupl'r facere poterit Vno ſcꝫ mō qn̄ ipaꝫ epl'am
dirigit ad aliquā terciā pſonā. cui mādat vt amicū quēpiā
vl' familiarem ad aliquā dignitatē ꝓmoueat. Altero ꝟo mō
qn̄ ad ipam pſonā ꝓpriā ſcribit quā ꝓmouere intēdit Sed
quocūqꝫ mō fiat. illā in tres ptes diuidet In q̄ꝝ pma ſcdm̄
iſtaꝝ epl'aꝝ ꝯſuetudinē. apponet nomē ⁊ titulos ſuos cum
breui ſalutatōe. In ſcda ꝟo captabit beniuolentiā ab ea p/
ſona quē ꝓmouere intendit. ipam ſcꝫ laudādo ab aliq̄ ꝟtu
te pticulari. q̄ ſpēaliter in ipa refulgeat. dicens. Qꝙ ꝓpter ꝟ/
tutes ſuas ipa merer oīm fauorē acq̄rere. In tercia aūt ca/
ptabit beniuolentiā a pſona ꝓpria. dicens. ꝙ ꝓpter iſtā cāꝫ
ipe ſit incitatus. ad porrigendū ei omnem fauorem ⁊ grām
et tunc ſubiūget ꝙ vacāte nūc tali bn̄ficio vl' dignitate ipſe
voluerit eā tradere ipi amico. q̄uis nō ſit ſufficiens vel eq̄l'
ad eius ꝟtutes ⁊ ꝯditōes remunerādas. offerēdo tn̄ ei poſt
hac omnem opam ſuā. ita ꝙ facile intelliget ab eo magni ex
iſtimari ⁊ plurimi fieri

¶ Propoſitio

¶ Promoueat dux mediolanēſis Franciſcū veturium. ad
ticinenſem pontificatum

i Pars Exemplum.

¶ Joannes galeacius maria. dei grā dux mediolani. papie
comes ac genue dn̄s Frāciſco veturio. abbati leonēſi reuerē
diſſimo ſalutē. ac dilectōis affectū ij ¶ Eximie virtu
tes ac ſingulares quedā animi tui ꝯditōes que nō obſcuro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

nec vario ſermone ſed ⁊ clariſſima ⁊ vna oīm voce p̄dicant
adeo dieb⁹ iſtis ad aures nr̄as gratiſſime aduolarūt: vt me
rito animus noſter iā inclinatus ſit ad eū tibi fauorē in om
nib⁹ reb⁹ ⁊ optatis tuis exhibendū. quē vnicuiqȝ familiari
ac domeſtico nr̄o exhibendū exiſtimam⁹. ijs em̄ medijs du
ximus viros bonos ad ꝟtutē alliciendos. q̄ cū ꝟtutū ſuarū
aliq̄ ſe viderit p̄mia ꝯſecutos. eo facilius ad meliora ſꝑ ac//
cendant. iij Qđ vt apti⁹ iſta in te affectio nr̄a pateſcat
vacāte nūc ticinēſ pōtificat⁹ ſede. te p̄ter oēs duxim⁹ huic
pōtificio mūeri p̄ficiendū. vt h̄ ſit tibi animi nr̄i firmiſſimū
monumentū His igit lr̄is nr̄is declaramus te huius eccl'e
papienſ ep̄m benemeritū. rogamuſqȝ vt hoc munuſculum
nr̄m grato aīo ſuſcipe vel'. q̄ꝫuis multo ſit tuis meritis īferi
us. Sȝ poſt hac ſi dabit facultas. vt merita poſſim⁹ ꝟtuti//
bus p̄mia ꝯdonare. ſenties ꝑfecto. nos tāti ſapiam tuā exi
ſtimaſſe. quāti ab oīb⁹ exiſtimāda erat. cui etiā volum⁹ oēȝ
oꝑam nr̄ā. in oīb⁹ optatis tuis eſſe ꝑatā Date mediolani.
in nr̄o ducali palatio. anno ſalutis. M.cccc.lxxxvij

Mixtum genus Caput.xx..

Mixtum gen⁹ eſt illud qđ fit. quotienſcūqȝ ſcđm diuerſo
rū negocioꝝ exigētiā. in vno lrāꝝ volumīe. diuerſoꝝ ge
neꝝ ep'le cōtinent. ⁊ hui⁹ gn̄is ſpēs ſunt due. nā aut ex duo
bus generib⁹ eſt mixta ep'la. aut ex pluribus.

Mixta.

Ex duobus	Ex pluribus

¶ Mixta ep'la ex duob⁹ gn̄ib⁹. eſt illa q̄ duo tm̄ gn̄a cōple//
ctit. vl' etiā duas ſpēs. de his q̄ ſupius expoſite ſunt. cuius
ep'le tal' eſt regula ¶ Regula

¶ Si mixtā ep'lam ex duob⁹ gn̄ib⁹. vel duab⁹ ſpēb⁹ ad ali//
quē amicū ſcribere voluerim⁹. illā p̄ncipalit in duas ꝑtes
diuidemus In q̄ꝝ p̄ma ponemus eā ꝑtē ep'le ſcribendaȝ. q̄
magis nob̄ videbit eſſe nccāria. In ſcđa. ꝟo ſubiūgemus il
lā q̄ minorē in ſe ⁊ minus nccāriā cām hȝ Sed tn̄ notare de
bemus ꝙ ī tali ep'la mixta ſolemus ī p̄ncipio ſꝑ facere exor
diū h̄ mō ſcȝ ſi ep'la fuerit p̄ncipal'. ⁊ p̄mo ſcp̄ta ad amicū. đ
claramus ei tāq̄ꝫ ꝑ exordiū. ꝙ cū nob̄ multa ⁊ varia ad eum
ſcribēda occurrāt. ꝑ has lrās volum⁹ cū đ oīb⁹ admonere ⁊

tūc ꝑticulari. et ſeruādo ordinē oīm ſcribēdoꝝ. ſingula bre//
uiter ⁊ dilucide exponemus Si vero ſcd̄aria fuerit epl̄a. ⁊ re
ſpōſiua. dicemus in ṗncipio. nos recipiſſe ab amico nr̄o lit
teras. q̄ nobis ḡtiſſime fuerūt. ⁊ ꝙ ad oīa illa ꝑticulariť re//
ſcribemus q̄ videbūtur rn̄ſione digna. ⁊ tūc ſimiliter ꝑ ordi
nem ad om̄ia reſpōdebimus Si vero aliq̇d etiā nob̄ ſcriben//
dum acciderit. illud in fine epl̄e. ſcribemus. offerendo ipi a//
mico omnem operam noſtrā in omnibꝫ paratā. vt in aliïs
epiſtolis fieri conſuetum eſt.

¶ Propoſitio

¶ Scribat excuſatoriam ſil' ⁊ domeſticā epl̄am ad curionē
Cicero ipm̄ de negociïs ſuis admouendo

i Pars — Exemplum.

¶ Accepi abs te lr̄ās Curio chariſſime. q̄ licet mihi iucun
diſſime fuerit. cū ex ill' itellexeri. de tua tuorūq; oīm ſalute.
aliq̇d tn̄ moleſtie attulerūt. cū te videā me negligētie crimīe
ſuſpectū habere. qd̄ ſcꝫ vt optabas. ſepiſſimas ad te lr̄ās n̄
dederi. ⁊ ꝑfecto q̄q̄ hoc mihi moleſtum ſit. qꝛ me ſentio ab
om̄i penitꝰ culpa vacare. eſt tn̄ aliq̄ntulum ex altera ꝑte iu//
cundū. cū hec ṗſertim lr̄āꝝ mearum expoſtulatio. nō ꝑuuꝫ
in me amorē tuum oſtendit. Dabo igiť opam. vt q̄uis ne//
minē ṗtermiſerim: quem q̇dem ad te ꝑuentuꝝ putauerim.
cui lr̄ās nō dederim. te etiā h̄ i ſcribēdi gn̄e expleā. ṗſertim
ſi videro officiū meū abs te nō vilipēdi Sed de lr̄is hacte//
nus ii ¶ Scribis ad me vt de negocio tuo te certio
rem reddā. ſcias nos die noctuq; laborare. vt expediať. ſꝫ ē
tāta aduerſarioꝝ tuoꝝ iniq̇tas. vt res ſꝑ ſic ipis cogentibꝫ.
in lōgum ꝓtrahať ſperamus tamē. vt demū infracta ipoꝝ
iniq̇tate. tuā ſis dignitatē retēturus Qd̄ aūt ſcribis. vt ad
te libros iuris ciuilis trāſmittā. faciā id eq̇dem libētiſſime
ſed qꝛ ꝓpter hec bella inteſtina. q̄ adhuc ſedata nō ſunt. nul
lus hinc poteſt nūcius tuto diſcedere. expectabiť ad paucos
dies. quouſq; pax. q̄ inter ꝑtes tractať. ad ꝯcluſionem veni
at. tunc voto tuo ſecurius ⁊ meliꝰ ſatiſfiet Si q̇d eſt aliud.
quod mea tibi opa ꝓdeſſe poſſit. tuum eſt iubere. meum āt
mādata tua q̄ libentiſſime exequi. Vale

¶ Mixta ex pluribus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

¶ Mixta epl'a ex pluribꝫ ē illa q̄ pl'a in ſe gn̄a ꝯplectit᷑. vel plures diuerſas ſpēs. Cuius epl'e tal' breuiter eſt regula.

¶ Regula

¶ Si voluerimus mixtā epl'am ex pl'ibꝫ ad aliquā pſonā ſcribere illā in tot ptes diuidemꝰ q̄t erūt gn̄a vl' ſpēs epl'aꝝ ex q̄bꝫ ipa erit ꝯpoſita. ⁊ tūc a maiore ſp ⁊ maioris momēti incipiemꝰ. p oīa ſeruādo regulā ſuā. ꝓut in ſuo capl'o decla ratū ē. deīn ad ꝓpinquā deſcēdemꝰ. deīn ad minorē. donec oīs reꝝ ſcribēdaꝝ nūerus ꝯpleat᷑. ſp in oībꝫ ſeruādo regulā ſuā ſicut in ſuo loco fuit ſuperius definitū Sed illō addere debemꝰ qō ſp eſt faciendū aliqō exordiū ī tali epl'a. per qō declaremus ea gn̄al'r q̄ ſcribere intēdimꝰ. vl' ſaltē vt p ipm demus aliquē introitū ad ipam epl'am ꝯponendā. In fine pterea epl'e adiūgimus oblatōes ꝯſuetas addēdo etiā ſi no bis videbit᷑. expōnem alicuius negocij nr̄i. qō ad ipm ami cum ſcribere intēdimus. q̄ negocia. niſi fuerit alicuius ma gni momēti. ſuntq; ſp poſtponēda. q2 amicoꝝ cāe ſunt pus re citāde ⁊ expediēde. q̄ꝫ ꝓprie. vt videamur ipoꝝ negocia ma gis cordi habere. q̄ꝫ nr̄a

¶ Propoſitio

¶ Scribat ꝯſolatoriā ſimul. ⁊ grauē. ⁊ domeſticā epl'aꝫ ad pompilium marcus curius

i Pars

Exemplum.

¶ Intellexi pompili chariſſime ex amicoꝝ nr̄oꝝ lr̄is. q̄ mi hi diebꝫ iſtis reddite fuerūt. prēm tuū. viꝝ optimuꝫ. ex hac vita deceſſiſſe. qō mihi pfecto tāto moleſtius fuit q̄nto mi hi tu charior es. cuius ego exiſtimo oēm fortunā mihi eē cō munem. hāc iō calamitatē tāq̄ꝫ ꝓpriā exiſtimaui. ſꝫ cū ex al tera pte ꝯſidero. q̄ꝫ bn̄ natus fuerit q̄ꝫ optīe educatus. q̄bꝫ honoribꝫ int᷑ ceteros ſui ordīs viros functus. q̄ꝫ facili mor bo correptus. ⁊ dū tempus erat vt nature ꝯcederet. q̄ꝫ ſciſſi me mortuus. certe nihil eſt qō doleā. immo ꝟo potius decꝫ vt deo maximā grām habeamus q̄ pus illū tātis muneribꝫ donauit. deīn placidiſſima morte nō ad tenebras. ſed de te nebris ad lucē reuocauit

ij

¶ Sed his omiſſis ad ea veniamus q̄ ad nos magis attinēt. Scias diebꝫ iſtis ſena tui nrō nunciatū fuiſſe. ſamnites maximū ꝯtra remp. nr̄āꝫ exercitū preparaſſe. ac q̄tidie in agꝝ nrm̄ icurſionē facere Vn̄

centuriatus comitijs celebratis decreuerūt p̄res vt contra
hoſtes arma ſumātur eiqꝫ rei pōpeiū nr̄ꝫ ꝓpoſuerē q̄ ꝯſilio
ſapientia ⁊ autoritate nemini cedens facillime poſſit re iſtā
cōficere Tu ſi me audies ex cumano tuo q̄ꝫ p̄mū in vrbem
venies ne tumultuario bello ingruente aliq̄d dāni patiariſ

iij Quod ſcrib vt a debitoribꝫ tuis pecunias exigā per
ficerē illud ꝑfcō libentiſſime ſꝫ in h̄ tā gūi tumultu neqꝫ fo
renſiū cāꝝ neqꝫ ſenatorie actōis āplius locus eſt: q̄uiſqꝫ r̄s
ad aliq̄d melius tendāt Sꝫ h̄ vnū tibi audeo ſcribere quod
ſi,te ad nos q̄ꝫ p̄mū ꝯtuleris. n̄ ſolū poteris p̄uatis ſed etiaꝫ
publicis fortaſſe rebꝫ nō mediocre ſubſidiū ferre. qꝺ vt faci
as te hortor. ⁊ moneo tibi tn̄ nūq̄ꝫ defuturam ogam meam
polliceor Vale.

Explicit libellus p̄mus.

Elegātie definitio ac regule que ad ſuperiores ep̄l'as faci
unt Libellus ſecūdus

Legātia ē venuſta ꝟborū ꝯcīnitas. dulcem auribꝫ af
ferēs ſonū. cꝰ q̄dē gn̄ales regule ſunt trigīta.

Prima regula.

Laudabit illa orō q̄ obliq̄ dr̄. ⁊ a poſterioribꝫ incipiens
dictōibꝫ. in ꝟbū ſepiꝰ. q̄ꝫ in aliā orōis ꝑtē finiat. vt ceſar ade
ptꝰ eſt monarchiā imperij ſummis viribꝫ. qꝺ elegātius dr̄
ſummis viribꝫ imperij monarchiā ceſar adeptus eſt

Secūda regula

Cōmēdabit quoq̄ꝫ orō que dcōem habeat vniuerſalē af-
firmatiuā ⁊ negatiuā in fine vl' aliqꝺ inſigne nomē vel ad-
uerbiū Exēplū p̄mi Oēs laudāt ea: q̄ vir bonꝰ facit. qꝺ ve
nuſtius dr̄ Que vir bonꝰ facit laudāt oēs Exēplū ſcd̄i Ego
neminē habeo quē magis diligā te. qꝺ pulchrius dr̄ Queꝫ
te magis diligā: habeo neminē Exemplū tercij Egregia ſt̄
ea q̄ ſcribis ad me. quod ꝯcinniꝰ ē Que ad me ſcrib ſt̄ egre
gia Exēplū q̄rti. Ego oīa diligēter ꝑfeci q̄ iuſſiſti mihi. qꝺ
eloquentius dicitur. Que mihi iuſſiſti perfeci omnia: dili-
genter

Tercia regula.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

¶ Nomen adiectiuū elegātius ſubſtātiuo ꝑponit᷑. vt ꝟtus ſumma impiū mḡnū ꝯſiliū vtile. melius em̄ d᷑ ſumma virtus. magnū imperiū vtile ꝯſiliuꝫ ⁊ huiōi

¶ Quarta regula

¶ Int᷑ adiectiuū ⁊ ſubſtātiuū ſemper eſt aliq̇d int᷑ponendū vt maxima ꝟtus ceſarꝭ ſūma laude ſemper extollēda eſt quod elegātius d᷑ Maxima ceſarꝭ ꝟtus ſumma ſemper laude extollenda eſt

¶ Quinta regula

¶ Quotiēſcūqꝫ ab oppoīto alicuius ꝟbi ſcd̄arij orō īcipiat quod ſubito relatiuū ſeq̄t᷑ elegātius inter relatiuū ⁊ añs ſcd̄ariū ꝟbū ponit᷑ vt Gneū pompeiū q̇ rhomanoꝝ auxit imperiū ſummopere diligo Venuſtius em̄ d᷑ Gneū pōpeium ſummopere diligo q̇ rhomanū imperiū auxit

¶ Sexta regula

¶ Si fuerit relatiuū in obliq̄ caſu poſituꝫ venuſtius añs in relatiui caſu poſitū poſtponet᷑ vt Virtutes q̇bꝰ ab ineunte etate ſtuduiſti immortalitati nomē tuū ꝯmēdabūt. qd̄ elegātius d᷑ Quibꝰ ꝟtutibꝰ ab ineūte etate ſtuduiſti immortalitati nomē tuū cōmendabunt

¶ Septima regula

¶ Qn̄ eſt aliqd̄ ſubſtātiuū cū ꝑpōne aliq̄ iunctū qd̄ ſit de natura ꝑcedētis vl' ſubſequentis clauſule: ꝑpōem in relatiuū vertimus ⁊ ꝟbū ſubſtātiuū adiūgimus vt ꝓ tua hūanitate multa in me bñficia ꝯtuliſti qd̄ elegātius d᷑ Que tua hūanitas eſt multa in me bñficia ꝯtuliſti ⁊ ſic in ceteris

¶ Octaua regula

¶ Sepius relatiuū qd̄ ꝟbo ꝑmario additū ē ad ſcd̄ariū trāſferimus: vt cicero q̇ eloquētiſſimus fuit ceterꝭ oratoribꝰ in dicēdo ꝑſtitit qd̄ elegātius dicemus Cicero eloq̄ntiſſimus fuit q̇ ceteris oratoribꝰ in dicendo ꝑſtitit

¶ Nona regula

¶ Si aliqd̄ habuerimus vl' nomē vl' aduerbiū inſigne elegātius illd̄ cū q̇dē vl' idē ꝓnomine poſtponemus Exemplū ꝑmi Marcus tullius orator ſinglarꝭ fuit qd̄ venuſtius d᷑ Marcus tullius orator fuit ⁊ q̇dē ſinglarꝭ Exemplum ſcd̄i Que mihi iuſſiſti oīa libent᷑ perfeci qd̄ eloq̄ntius d᷑ Que mihi iuſſiſti oīa perfeci, ⁊ q̇dem libenter

Decima regula

¶ Sicut in mediocri ſtilo dicēdi. a re nuda ꝑus incipe opꝫ deiñ illā exornare Sic in ſtilo graui. ab exornatu initiū ſumere debemus Exemplū ꝑmi Pompeius oim rhomanorū. tum armis. tum ꝯſilio facile ꝑnceps fuit Exemplū ſcdi Oim rhomanoꝝ tum armis. tum ꝯſilio. facile ꝑnceps magnus pompeius fuit

¶ Undecima regula

¶ Genitiuus caſus ſemꝑ ceteris ꝑponit̃. vt cōſilium optimi viri. quod elegātius dr̃ Optimi viri cōſilium.

Duodecima regula

¶ Si gerūdiuū ṽbū habuerimus cū ſuo appoſito. appoſitū illud in gerūdij caſu ponemus. ac ābo inuicē ꝯcordabimus vt veni grã amādi ṽtutem. qd venuſtius dr̃ Ueni amāde ṽtutis grã

¶ Terciadecima regula

¶ Si fuerit aliqd relatīm inter duo ſubſtātiua. illd potius cū ſequēti q̃ꝫ cū ꝑcedēti ꝯcordamus Ut eſt locus ĩ carcere qd tullianū appellat̃

¶ Quartadecia regula.

¶ Si dcōis alicuius ṽcatōem augere volumus. poſitio ꝑ aut perq̃ꝫ. ꝯꝑatio lōge. ſuꝑlatiuo āt q̃ꝫ iūgere debemus Exemplū oim Perbeatus. vl' ꝑq̃ꝫ btūs fuit ceſar. ſed lōge beatior auguſtus: q̃ꝫ btiſſimus āt traianus

¶ Quintadecima regula

¶ Noia greca tercie decliatōis ſi ꝑ os grecū gtīm fecerit ad ſcdaꝫ decliatōeꝫ referunt̃ vt delphin delphinis: delphinus delphini. elephas elephātis: elephātus elephāti

¶ Sextadecima regula

¶ Si aliqd adiectīm habuerimus ſignificās laudē vl' vituperiū. vtile vl' iutile: illud potius in dtīm ſubſtātiuū vertemus cū ſum es eſt Ut ṽtutes ſunt mihi iucūditati

¶ Decimaſeptima regula

¶ In reb9 parib9 tum vl' et gemiatū ponimus in ĩparibus vero cū ⁊ tum: ſed leuius ꝑponit̃ Exemplū ꝑmi Cicero tū laude tum reꝝ ſciētia valet Ul' eneas ⁊ fortis ⁊ pius fuit: Exēplū ſcdū Ceſarē plīmū valuiſſe cū ppl's tum ſenatus affirmat

¶ Decimaoctaua regula

¶ Si aliquā perſonā aut laudare aut vituperare volueri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

mus. id trifariã facere poterimus aut cũ gtõ. quod magis poeticum eſt. vt Marcꝰ cato vir eſt magne virtutis. aut cũ ntõ ⁊ ablatio ſolo. vt marcus cato vir eſt magna ꝟtute.

¶ Decimanona regula

¶ Sepenumero verbũ infinitũ ꝟtemus in pticipiũ tã ablatiui q̃ acci caſus. ſi ꝟbum aliqđ p̃cedat Exemplum ꝑmi Mihi opꝰ eſt ꝯſulere. qđ melius dr. mihi cõſulto opus eſt Exẽplũ ſcđi Bonã tibi fortunã iueire curabo. qđ venuſtiꝰ dicit Bonã tibi fortunã inuentã curabo

¶ Uiceſima regula

¶ Cũ adiectm̃ ⁊ ſubſtantm̃ in eodez caſu poſita acciderint ſubſtantm̃ in gtõ ponemꝰ. adiectm̃ ꝟo in eo caſu in q̃ poni debet. ſed in numero ſingulari ⁊ genere neutro locamus. vt multa pecunia. ꝑua ſapia. aliq̃s lrãs. quod melius dr multum pecunie. paꝝ ſapie. aliqđ lrãꝝ

¶ Uiceſimaprima regula

¶ Cum duobus ſubſtantiuis idem adiectm̃ adijci debeat. adiectiuũ in ꝑncipio oratõis collocamus ⁊ ſubſtãtiua cum et vel cum geminato poſtponimus. vt ceſar fuit magnꝰ vir et magnus imperator. quod ornatius dicit Ceſar fuit magnus ⁊ vir ⁊ imperator.

¶ Uiceſimaſecunda regula.

¶ Cum adiectm̃ ⁊ ſubſtantiuũ ſimul fuerit: quoꝝ ſubſtantiuũ ab adiectiuo formatũ. fuerit diuerſe ſignificatõis a primo ſubſtãtiuo. in duo ſunt potius ſubſtãtiua trãſferẽda. vt Cauendũ eſt. ab honeſtate naturali diſcedamꝰ. qđ melius dicit Cauendũ eſt ab honeſtate naturaq̧ diſcedamus

¶ Uiceſimatercia regula.

¶ Cum gerundiũ accuſatiue vocis habuerimus potiꝰ illđ in ſupinũ ablatiue vocis trãſferemꝰ. vt Hoc ẽ mirabile ad dicendũ. qđ elegãtius dicit. hoc eſt mirabile dictu

¶ Uiſecimaquarta regula

¶ Si aliqđ ſuꝑlatiuum durius acciderit. p eo poſitiuũ ponemus. ac ei aduerbiũ ſuꝑlatm̃ addemus. vt neceſſariſſimus. quod elegãtius dicimus. maxime neceſſarius

¶ Uiceſimaquinta regula.

¶ Si aliquẽ maximoꝑe laudare. vl vituꝑare. voluerimus

laudatoīs vl' vitupatoīs cām in gtō ꝯſtituemus ac huiuſ=
cemodi nomina. ſple ndorem fulgorem. gloriaꝫ. vl' laudem
vitiū facinus. crimē. aut ſcelus addemus Exēplum pmi.
M. antonius plurimū eloqntia valuit. qđ melius dicitur
Marcus antonius plimū eloqntie gl'a valuit Exēplū ſcđi
Lucius catilina ꝯiuratoīs ſcelere dānatus eſt.

Vicesima ſexta regula.

Quotiens nomina ſingularis vl' pluralis ⁊ numeri con
nectunt: viciniori ſp rn̄dendū eſt. Si vo plis nūeri fuerit.
ad nobiliꝰ trāſeundū erit. Exēplū pmi Ceſar reſcꝫ publica
rhomana merito pompeio infeſta fuit. Exemplū ſcđi Exer
citus nr̄i rhomanorūcꝫ turme turpiter fugati ſunt.

Vicesima ſeptima regula

Nōnunqꝫ cōpatiua p poſitiuis ponūtur. vt vehemētiꝰ
pro vehementer. ⁊ ſepius p ſepe

Vicesima octaua regula.

Subiunctiuus modus elegātius p indicatiuo ponitur
vt velim p volo. fecerim p feci.

Vicesima nona regula

Si vbū ſubiūctiuū habuerimꝰ cū ꝙ ꝯiūctoē ea remota
elegātius illđ ad īfinitū reducemꝰ. vt gaudeo. ꝙ tribuniti
am ptātē ꝯſecutꝰ fueris. qđ melius đr Te tribunitiā ptātēꝫ
cōſecutū fuiſſe gaudeo

Tricesima regula

Cū aliqđ adiectm̄ exornare voluerimꝰ pferemus illud p
ſuū oppoſitū. addita negatoē. Vt cicero fuit lr̃aꝝ peritꝰ qđ
elegātius dicit Cicero fuit haud neſcius lr̃aꝝ.

Explicit libellus ſecūdus

Tituli vnicuicꝫ pſonaꝝ ordini tribuendi. ſcđm caꝝ ꝯdi
tionem Libellus Tertius

Titulus eſt epithetū vnū vl' plura. q̄ tam in epl'aruꝫ
frōte: q̄ꝫ in tergo. vnicuicꝫ pſonaꝝ ꝯditoī accōmo=
dari ſolēt. quoꝝ regule ſunt decē ⁊ octo

Ad ſummū pontificē pma regula

Pōtificē. maximū. ſummū rhomanū. dn̄ici gregis paſto
rē ſacroꝝ āntiſtitē. xpiani cultus moderatorē. xpiani nomis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

vexilliferꝝ. prẽm. diuũ clemẽtiſſimũ. ſciſſimũ tutiſſimũ. be
atiſſimũ ampliſſimũ. pientiſſimũqꝫ dicem⁹ Cui talẽ in lrã//
rũ tergo titulũ dari licebit Diuo paulo ſcd̃o. dñici greg̃ pa
ſtori pientiſſimo rhomaneqꝫ baſilice põtifici maximo opti
moqꝫ In ep̃le ãt medio eius clementiã. ſanctitãtẽ. btitudĩeꝫ
amplitudinẽ. pietatemqꝫ appellabimus

Summus aũt pontifex minores quoſcũqꝫ põtifices fra
tres reliq̃s ãt filios ꝑ lrãs publicas appellabit Vñ ad põti//
fices ſcribẽs inferiores. ſic in lrãꝝ frõte ꝑfat. Paulus ſecun
dus. diuĩo dei nutu. ouilis dñice cuſtos deſignat⁹. dilectis
frĩbꝫ. germanis ep̃is Salutem ⁊ benedictõem.

Ceſarẽ ṽo ſic aggredit̃ Paul⁹ ſcd̃s. diuĩa diſpõne. xp̃iani
cultus moderator. dilcõ filio Frederico t̃cio. rhomanoꝝ im
peratori Auguſto. fauſtoqꝫ ſalutẽ ⁊ ap̃licã bñdcõem

Sciſmaticos ãt gẽtileſqꝫ huiuſcemodi titulo ſalutabit.
Paul⁹ ſcd̃s dei grã xp̃iane pleb̃ ãtiſtes. mahumeto. turco//
rũ regi maxio. ſanioris mẽtis ſp̃m. rectiuſqꝫ ꝯſiliũ exoptat.

Ad minores põtifices. ſcd̃a regula

Põtifices mĩores cardialẽ. p̃riarchã. archiep̃m. ep̃m. ꝓ
tonotariũ. abbatẽqꝫ appellabim⁹ q̇bꝫ hos titulos adijcie⁹.
Põtificẽ nãqꝫ miorẽ. in ꝑtẽ dñici gregis aſcitũ. ãpliſſimuꝫ
venerãdiſſimũ obſeruãdiſſimũ. pientiſſimũqꝫ dicẽtes. talẽ
in ep̃laꝝ tergo Si cardiali ſcribendũ erit. titulũ aſſignam⁹
Petro fuſcaro. titulo diui nicolai cardiali põtifici p̃ri pien
tiſſimo obſeruãdiſſimoqꝫ In ep̃le aũt medio eius ãplitudi
nem obſeruantiã preſtantiã pietatẽqꝫ appellabimus

Si p̃riarche ãt aut archiep̃o. vl̃ ep̃o ſcribere voluerim⁹.
ſic in lrãꝝ tergo dicem⁹ Laurẽtio zani. ãtiocheno p̃riarche
obſeruãdiſſimo p̃ri nõ min⁹ pientiſſimo q̃ venerãdo In e//
piſtole ãt medio eiſdẽ ferme ⁊ ſuꝑioribꝫ titul̃ vtemur

Protonotariuꝫ ṽo in lrãꝝ tergo ſic aggrediemur Petro
dãdulo rhomane baſilice ꝓtonotario. nõ min⁹ accuratiſſiõ
quã fideli dñio ſingulari

Abbates p̃tea ⁊ reliq̃ ſacerdotes tali ĩ ep̃laꝝ tergo ſꝫ ti//
tulo decorãdi Petro cornelio diui frãciſci cenobitaꝝ ãtiſti//
ti ⁊ religioſo ⁊ optio Itẽ Petro nigro. diuo iuliano dicate
edis antiſtiti. flamini pientiſſimo optimoqꝫ In ep̃le auteꝫ

medio reuerentiā. dignitatē. paternitatē appellabimus

¶ Ad Ceſarem. tercia regula.

¶ Rhomanoꝝ imꝑatorē. diuū ceſarē. ceſareā maieſtatē. xpi=
ane reip. tutorē. vexilliferūq. triūphatorē. patrē patrie. au=
guſtū. inuictiſſimū. fauſtiſſimū. pientiſſimūq dicemꝰ Cui
tales in epl'aꝝ tergo tituli tribuūtur Frederico tercio. diuio
afflāte ſpū. rhomanoꝝ imꝑatori. ceſariq auguſtiſſimo fau=
ſtiſſimoq In epl'e ꝟo medio. maieſtatē ſerenitatē āplitudi=
nem ꝑtātem celſitudinemq appellabimus

¶ Ad regē vel minorē ꝓncipē. q̄rta regula.

¶ Regē. ducē. ꝓncipē ꝗq3 ac comitē. regie vl' ducalis celſi=
tudis ſiue dignitatis decꝰ. heroicaꝝ cultorē ꝟtutū ꝓncipa=
tus ornamētū. regij culmis ſplēdorē. ⁊ vnicū firmamentu3
xpianiſſimū potētiſſimū. magnificētiſſimū mḡnanimū for=
tiſſimū. inclitū. feliciſſimū ſereniſſimū illuſtriſſimūq3 appel=
labimus Cui tales in epl'aꝝ tergo titulos adijciemꝰ karolo
triplicis gallie regi xpianiſſimo. regijq3 culmis. ſplēdori ſe=
reniſſimo illuſtriſſimoq3 In epl'e ꝟo medio maieſtatē ſereni=
tatē celſitudinē potentiā amplitudiem magnanimitatē. feli=
citatēq3 dicemus ¶ Ad equitē auratū. q̄nta regula

¶ Equitē. eq̄ſtris ordis viꝝ militie decꝰ. reip. columē pat'e
ſpem ampliſſimā fidiſſimāq3 ſplēdidiſſimū gn̄oſum. excel=
lentiſſimū clariſſimū inclytū magnanimū potētem fortem
ſtrēnuiſſimūq3 dicemꝰ Cui in lrāꝝ tergo hos titulos tribu=
emꝰ Bernardo iuſtiniano ſplēdidiſſimo eq̄ſtris ordis viro
patricio veneto militie decori reiq3 publice firmamēto. In
epl'e ꝟo medio. ſplēdorē gn̄oſitatē excellentiā claritatē ſtren=
nuitatēq3 appellabimus ¶ Ad patriciū. ſexta regula

¶ Patriciū: ſenatorij ordis viꝝ ſenatorē mḡnificū ſpectatiſ=
ſimū nobilē gn̄oſum ornatiſſimū clariſſimū inſignē ſpecta=
bilem. integerrimū. prudētiſſimū ſapientiſſimūq3 dicemꝰ
Cui in epl'aꝝ tergo hos titulos dare licebit Joāni fuſcare=
no: patricio veneto: ſenatorijq3 ordis viro ītegerrīo. optimo=
q3. In epl'e ꝟo medio mḡnificētiā ſpectabilitatē nobilitatē
gn̄oſitatē claritudinē ītegritatē prudētiā ſapiāmq3 dicemꝰ

¶ Illō ꝗq3 ānotatōe dignū cēſemꝰ Nō tm̄ patricios. veꝝ ⁊
cōſulares q̄ſcūq3 viros. vrbiū ꝓfectos. ꝯſules ꝓcōſules. ꝑ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

toꝛes.honoꝛatꝭ faſcibꝫ decoꝛatos.necnō ⁊ ceteros mḡratꝰ
bis plerūqꝫ titulis nō abſurde ſalutādos. vt ſupiꝰ dixímꝰ.

¶ Ad plebeios.ſeptima regula

¶ Plebeios viros triptitos repimꝰ.aut em̄ maioꝛes ſunt.
aut medioximi.aut mioꝛes. ¶ Maioꝛē plebeiū.ſpecta
bilē.ſapientē.ꝑſtantē ṗcipuū.ſingularē officioſuꝫ. ꝯſūma-
tū viꝝ.ītegerrimū.oꝛnatiſſimū bn̄ficentiſſimū ſpectatiſſi-
mūqꝫ dicemꝰ Cui ī epl'aꝝ tergo.tales titulos adījciemꝰ Ja
cobo philetio.plebei oꝛdīs.viro ṗcipuo ac ſingulari In e-
pl'e ṽo medio ſpectabilitatē ſapiaꝫ.ꝑſtātiā:itegritatē.bn̄fi-
cētiāqꝫ appellamꝰ ¶ Medioximū plebeiū.egregiū pru-
dentē.hūaniſſimū beigniſſimū ꝓbiſſimūqꝫ dicemꝰ Cui in
lrāꝝ tergo tales titulos dabimus Hieronymo malatheno
plebei oꝛdīs viro hūaniſſimo ꝓbiſſimoqꝫ In epl'e ṽo medio
prudentiā.hūanitatē beignitatē.ꝓbitatemqꝫ appellabimꝰ.
¶ Minoꝛē āt plebeiū diſcretū moꝛatū.induſtriū ſolertem.
exptū.diligētiſſimūqꝫ viꝝ.obſeq̄ntē accuratū fideliſſimum
qꝫ dicemꝰ Cui in epl'aꝝ tergo tales titulos tribuemꝰ Anto
nio piceno architecto viro tā induſtrio q̄ꝫ accurato In epl'e
vero medio.induſtriā ſolertiā.diligētiā fideqꝫ dicemus

Ad ſtudioſos viros.⁊ ṗmo ad theologū.octaua regl'a.

¶ Studioſos viros oēs appellamꝰ q̄s cuicūqꝫ ſcīe deditos
ſcimꝰ q̄ꝝ titulos ꝑ oꝛdinē ſuiſqꝫ locis oꝛdīabimꝰ.⁊ ṗmo de
theologis Theologū igiꝉ.diuiaꝝ hūanarūqꝫ reꝝ īterp̄tē ſa
craꝝ lrāꝝ cultoꝛē.ſacrepagie ꝓfeſſoꝛē.diuini cultꝰ modera-
toꝛē.diuie volūtatis expolitoꝛē ſapiētiſſimū.eximiū excellē
tiſſimū diuinūqꝫ dicemus Cui tales ī lrāꝝ tergo titulos da
bimꝰ Paulo ꝑgulēſi.ſacrapagie ꝓfeſſoꝛi.tā ſapiētiſſimo q̄ꝫ
diuiſſimo In epl'e ṽo medio.ſapiaꝫ excellētiāqꝫ dicemus

¶ Ad iure cōſultum.nona regula

¶ Iure cōſultū diuiaꝝ hūanarūqꝫ reꝝ īterp̄tē.pōtificij vel
ceſarei iuris doctoꝛē.vl' loꝛicā.diuini vl' hūani iuris mode
ratoꝛē.utriuſqꝫ iuris ꝓfeſſoꝛē.iurecōſultoꝝ ꝯſultiſſimū.ſa
piētiſſimū optimū.eximiū.excellētiſſimū eq̄ſſimū.ītegerri
mūqꝫ dicemꝰ Cui ī epl'aꝝ t̄go tales titulos dabimꝰ Alexā-
dro neuo.diuiaꝝ hūanarūqꝫ legū interp̄ti.tā excellētiſſimo
q̄ꝫ eq̄ſſimo In epl'e āt medio.ſap[illegible]am.ꝓbitatē excel[illegible]ētiā eq̄-

tatē. ītegritatēq; dicem⁹ ¶ Ad medicū decīa regula.

¶ Medicū humane ſalutis moderatorē. auxiliatorez tuto
rē ↄſeruatorē. remediūq; medici artis pfeſſorem. morboꝝ
curatorē. egritudinū ꝓpulſatorem accuratiſſimū pmptiſſi-
mū expitiſſimū diligētiſſimūq; dicemus Cui tales in epl'a
rū tergo tituli aſſignātur Gerardo veronēſi. medice artis p
feſſori. tā accuratiſſimo q̄ȝ doctiſſimo Sȝ in epl'e medio. ſa
pientiā excellentiā. doctrināq; dicemus

¶ Ad philoſophū. dialecticūq;. vndecima regula

¶ Phm ſophie filiū nature exploratorē cāꝝ ſpeculatotē. ſa
piētie amatorē. filiūq; ſapientiſſimū modeſtiſſimū excellen
tiſſimū grauiſſimū acutiſſimū. ſpeculatiſſimūq; dicemus
Cui ī epl'aꝝ tergo tales titulos trademus Antoīo cornelio
pho. excellētiſſimo natureq; exploratori n̄ minus acurato
q̄ȝ acuratiſſimo In epl'e āt medio. ſapiām modeſtiā excellen
tiam grauitatē ſpeculatorē acumenq; dicemus.

¶ Ad mathematicū. duodecima regula

¶ Mathematicū arithmetice. l' geometrie l' ſideral' ſcīe pfeſ
ſorem fatoꝝ expoſitorē diuini numīs ↄſciū ſideꝝ ſpeculato
rem. phetōtei curſus exploratorē vl' īmobil' mḡnitudīs me
titorē l' diſcrete q̄ȝtitatis ſuꝑputatorē acuratiſſimū ſubtiliſſi
mū acutiſſimū prudentiſſimū pſpicacē excellētiſſimū diui
nū. ſapiētiſſimūq; dicem⁹ Cui tales ī epl'aꝝ tergo tituli aſ-
ſignant' Dn̄ico bragadeno. mathematice artis pfeſſori. nō
min⁹ acuratiſſimo q̄ȝ doctiſſimo In epl'e ꝟo medio. acumē
ſubtilitatē prudētiā ſapiām excellētiā pſpicacitatēq; dice⁹

¶ Ad muſicū vatēq; terciadecia regula

¶ Muſicū vatemq; eiſdez ferme titul' decora⁹ celeſt' armo
nie imitatorez appellātes pieridū filiū. muſaꝝ alūnū apolli
ni ſacratū theſpiadū choro dicatū hippocrenidū choro ſa-
cratū peſagidū amicū libetridū cultorez. peſageo liq̄re ſatu
ratū. laura īſignez. pallida decoratū hedera pireneo fonte
potū caſtalij fōt' domeſticū parnaſij fluīs n̄ ignaꝝ cephiſi
gurgitis l' fluīs n̄ expertez heliconie rupis accolā parnaſij
nemoris exploratorez. cyrrhei iugi n̄ alienū aonij mōt' ha
bitatoez. phebei numīs interp̄tem. teſtudinee lyre modera
torem nouenaꝝ ſoroꝝ decātatorez. parnaſie edis ciuem ſa-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

crũ diuinũ elegãtiſſimũ facũdiſſimũ ſuauiſſimũ. iucũdiſſi
mũ ornatiſſimũ canoꝝ ſonoꝝ argutũ decentiſſimũ celebra
tiſſimũ expolitiſſimũ altiſonũ. dulciſonũ mellifluũqʒ dice
mus Cui i epl'aꝝ t'go tales merito titulos tribuemꝰ Joãni
mario philelpho muſaꝝ cultori tã ornatiſſimo q̄ʒ elegãti Jn
epl'e ꝟo medio diuitatez elegãtiã facũdiã ſuauitatez ornatũ
integritatez. nobilitatez excellentiamqʒ dicemus.

Ad oratorem Quartadecima regula

¶ Oratorez. forenſiũ cãꝝ tutorem latini eloquij moderato
rem pedeſtris orõis decꝰ patꝫ ligue vnicũ ſplendorez reip.
cõſultorez. ſcãꝝ legũ aſſeruatorez. canorã ꝟtutis tubã rhõa-
ne ligue decꝰ. facũdiſſimũ diſertiſſimũ eloq̄ntiſſimũ. elegã
tiſſimũ limatiſſimũ expolitiſſimũ. amãtiſſimũ. copioſiſſi-
mũ grauiſſimũqʒ dicemus Cui in epl'aꝝ tergo tales titl'os
dabimus Bñdicto brognolo. oratori facũdiſſimo rhomãe
qʒ ligue moderatori diſertiſſimo eloq̄ntiſſimoqʒ Jn epl'aꝝ
vero medio. facũdiã elegãtiã eloq̄ntiã grauitatem nobilita
tem p̄ſtantiã. excellentiã integritatemqʒ dicemus.

Ad grãmaticũ. quintadecima regula

¶ Grãmaticũ reip. lr̃arie colu en latini ſermoĩs explora-
torem. hũani ſtudij p̄ncipez lr̃arie diſciplĩe moderatorez au
torem poetarũqʒ iterp̄tem hũani codicꝭ expoſitorez. latine
origĩs exploratorez hũaniſſimũ accuratiſſimũ diſertiſſimũ
ornatiſſimũ copioſiſſimũ doctiſſimũqʒ dicemꝰ Cui t'l'es in
epl'aꝝ tergo titulos dabimus Põponio rhomano. vtꝰuſqʒ
ligue moderatori tã hũaniſſimo q̄ʒ ornatiſſimo. Jn epl'e ãt
medio hũanitatem elegantiã eloq̄ntiã doctrinã excellentiã
nobilitatez p̄ſtantiã. itegritatemqʒ dicemus ſeu appellabiꝰ

¶ Ad ſcholaſticũ ſextadecima regula

¶ Scholaſticũ quemqʒ de ꝟtute bñ meritũ lr̃arie diſciplĩe
dicatũ vtꝰuſqʒ ꝟtutꝭ floribꝰ ornatũ lr̃aꝝ haud exptem: bona
rũ artiũ ſtudioſiſſimũ eruditũ doctũ ſtudijqʒ decus hũani
dicemus Cui tales i epl'aꝝ tergo titulos dabimus Jacobo
cõtareno. vtꝰuſqʒ ꝟtutis cultori. tã ſtudioſiſſimo q̄ʒ accura
tiſſimo Jn epl'e ꝟo medio hũanitatez elegãtiã eloq̄ntiã do-
ctrinã excellẽtiã nobilitatez p̄ſtãtiã itrgritatemqʒ dicemus

¶ Ad cognatos Decimaſeptima regula

¶ Pater filiũ vł nepotem chariſſimũ dulciſſimũ pientiſſi-
mũ dilectiſſimũ lepidiſſimũ ſuauiſſimumqꝫ appellat: Fili⁹
aũt prēm vł patruũ honorādũ obſeruādũ pientiſſimũ ꝓbiſ
ſimũ humaniſſimum. venerādum. colendũqꝫ dicit Quibꝫ
tales in epłaꝝ tergo tituli tribuunť Filius ad patrem Pe-
tro cornelio. patri ſuauiſſimo pientiſſimoqꝫ Pater ꝟo ad fi
lium Joāni cornelio filio chariſſimo ſuauiſſimoqꝫ In epła
rũ aũt medio pater ad filiũ pietatem charitatem amorem.
beniuolentiāqꝫ appellabit Jtidem fili⁹ ad patreꝫ. ſed pater
nitatem obſeruantiā dignitatem. ꝓbitatemqꝫ dicere ſolet.

¶ Ad feminas Decimaoctaua regula

¶ Feminā caſtitatis decus pudicicie exemplũ. honeſtatis
ſpeculũ pudiciſſimā caſtiſſimā integerrimā honeſtiſſimā. ꝓ
mariāqꝫ dicemus Cui in epłaruꝫ tergo tales titulos dabi
mus Lucrecie cornelie. femine ꝓmarieītegerrimeqꝫ In e-
płe vero medio honeſtatem pudiciciā caſtitatē integritateꝫ
qꝫ appellabimus Jllud āt ſciendũ eſt. ꝙ feīe viroꝝ ſuoꝝ ti-
tulis decorāde ſunt Proiñ ex ſupioribꝫ ſcđm rei ꝑſoneqꝫ exi
gentiā nō tm̄ in hoc ſexu. veꝝ etiā in altero vir accuratiſſi-
mus q̇ſqꝫ ex ſe poterit cōdecentes titulos aſſignare ꝛ maxīe
quia multi ſunt. q̇bus diuerſi ſunt attribuendi tituli. ꝓpter
variam coꝝ cōditionem

¶ Peroratio

¶ Jā ānuente deo mḡnifice Jacobe ad peroptatũ finem de
ductũ eſt op⁹ nrm̄. qđ eo libentius ꝑfeci quo illud magnifi
centiā tuā maxīe ꝑoptare intelligebā ꝛ pleroſqꝫ etiā huius
noue artis mee ꝑcupidos videbā q̇bꝫ omībꝫ ſatiſſfaciendũ
eſſe duxi Et tibi p̄cipue quem ego ꝛ amo ꝛ mirifice obſeruo
Nā cũ tua in me bñficia memori mente reuoluo q̇bꝫ me nō
ſolũ exacto tꝑe aſſidue affeciſti ſꝫ etiā q̇ttidie afficere nō deſi
nis ſꝑ ꝯſidero quonā potiſſimũ pacto tue poſſim volũtati
morem gerere Et mihi ꝓfecto ḡtiſſimũ iucundiſſimũqꝫ ſꝑ
accidit q̇cq̇d ꝓ tua dignitate etiā cũ maximo labore meo r̄n
dere poſſum Nec id q̇dem iniuria cũ em̄ magꝭ magiſqꝫ in-
dies emoliar vt tecũ bñficij certare poſſim tu magis magiſ
qꝫ adeo r̄ndes vt me ſemꝑ benignitate ac liberalitate ꝛ ma-
gnificentia a te victum eſſe fatear neceſſe ſit Et merito illud

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

poeticũ figmẽtũ in te ɔpleri video. qđ illi ſimplicez dicunt charitatẽ. duplices ſp ſorores remittere ſolitã Tu ẽm nũq̃ʒ vnicã euphroſinẽ meã recepiſti. q̇n mihi eglen thaliãqʒ cuʒ ſumma bñficẽtia remiſeris Hinc ortũ eſt. vt nõ ego ſolũ. q̇ int̃ ceteros oratores ſiue poetas mĩmꝰ ſum appellãdꝰ. ſʒ ⁊ ceteri qʒ oẽs q̇ tuam hanc liberalitatem agnoſcũt. quottidie meditent̃ quibꝫ potiſſimũ ſis muneribꝫ afficiendus Suſ⸗cipe igit̃ leto vultu hilariqʒ facie q̃ tibi munera damus Et fac vt nr̃i memor ſis. q̇ maximo cupimus ardore. vt aliquã do intelligas. hanc tibi etiam animã nr̃ãʒ ꝑpetua ſeruitute dicatam eſſe Vale

¶ Jacobus geroldus. ſtyrus. knitelfeldẽſis bonaꝝ artiuʒ doctor. ac patauine. academie moderator Excellentiſſimo doctori Franciſco nigro. veneto tam oratorum, q̃ʒ poetarũ principi felicitatem

¶ Excogitabam mecum ipe diebꝫ iſtis Frãciſce chariſſime quo nã potiſſimũ pacto tibi poſſem (ſi nõ maiores) pares tamen: pro tantis in me beneficijs tuis gratias referre. Nã agere quidem ſatis poſſe confidebam. ſed nõ in verbis conſiſtit humane ſocietatis cõfederatio Aſt potius in beneficiorum multorum viciſſitudine Et ꝑfecto nihil reperire po⸗teram tua preſtãtia dignũ ex quo intelligeres animũ meuʒ tibi eſſe gratiſſimũ Sed cum in hac diutius dubitatõe manerem Suguenit etiã preſtãtiſſimum opus tuũ. mihi nuperrime dedicatum In quo tam facundiſſime tanq̃ʒ copioſiſſime. nouam epiſtolarum cõponẽdarum artem inueniſti vt nequeã profecto illã vł ſatis mirari vł etiã ſatis cõmendare Unde ſi prius mens mea dubitauerat. quo pacto poſſem pro tantis in me beneficijs tuis tibi pares grãs reddere. nũc multomagis dubia relinq̇tur. nec penitus ſcio. quẽadmo⸗dum poſſim tãta beneficia etiam ſumma animi mei gratitudine conſequi. nã non eſt ad diuine huius beneficentie tue laudem. a mea remuneratione. aliqua vel par vł ſimilis cõparatio. hec ẽm fluxa ⁊ vana. illa vero ſtabilis ⁊ immorta⸗lis. ⁊ ideo non niſi ab immortali corpore exequenda Proinde hoc eſt ad animũ deferendũ Animꝰ igit̃ qui per ſe immortalis eſt ⁊ diuinus quod corpꝰ tibi nec agere nec referre po

teſt illud ꝑpetuã ac memori mēte. ſꝑ habere pollicet. Tibi igit Frãciſce chariſſime ꝑter hãc immortalē apđ me tui memoriã. ſi qđ ē. q̄ mea oꝑa vti volueris. tuū eſt ꝑcipe. meū ãt iuſſa tua q̄ꝫ libentiſſime exequi Vale

¶ Tabula epłaꝝ failiariū eiuſdē frãciſci Nigri in gñib⁹ vigĩti. ſpēbuſq̄ʒ vniciuiq̄ʒ ſubiūctꝭ ſeq̄t.

Epł'a Cõmēdaticia	Expētia	fo. iij:
	Civilis	iiij
	Diceanica	
	Crimiał	iiij
Epł'a petitoria	Gratie	folio. v.
	Rei	folio. vi.
Epł'a munifica	Gratie	folio. vi
	Rei	folio vij
Epł'a demõſtratiua.	Laudis	folio vij
	Vituperij	folio viij
Epł'a eucharistia	Pro munē	folio viij
	Pro bñficio.	folio ix
Epł'a amatoria	Honeſta	folio. ix.
	Turpis	folio. x
Epł'a lamētatoria	Pro iiuria	folio. xi
	Pro re ꝑdita.	fo. xij
	Pro exilio	Ibidem.
Epł'a cõſolatoria	Pro iiuria	folio xiij
	Pro re ꝑdita	folio. xiiij
	Pro exilio	Ibidem.
Epł'a expoſitiua	Teſtionū	fo. xv
	Hiſtorie	fo. xvi
	Noticie	fo. xvij.
Epł'a gratulatoria	Pro fortuna	fo. xvij
	Pro ſalute	fo. xviij
Epł'a exhortatoria	Ad leticiã	fo. xviij
	Ad dolorē	folio. xix
Epł'a diſſuaſoria	A leticia	folio. xx
	A dolore	Ibidem

Epl'a inuectiua	Criminis	folio.xxi
	Cōtentōis	fo.xxij
Epl'a expurgatiua	Criminis	fo.xxiij
	Cōtētōis	folio.xxiiij
Epl'a domeſtica	De p̄p̄o ſtatu	fo.xxv
	De negocijs	Ibidē
Epl'a cōmunis	de p̄p̄o ſtatu	fo.xxvi
	De negocijs	fo.xvij.
Epl'a iocoſa	De ſe	folio.xxviij
	De alio	Ibidem.
Epl'a cōmiſſiua	Generalis	Ibidem
	Particl'aris:	fo.xxix
	Fidei	folio.xxx
	Faili aritat3.	Ibidem
Epl'a regia	Edictiua	folio.xxxi
	Inhibitoria	folio.xxxij
	Promotiua.	Ibidem.
Epl'a mixta	Ex duob9	folio.xxxiij
	Ex plurib9	folio.xxxiiij

¶ Opuſculū hoc de arte ſcribēdi ep'las quādi-
ligētiſſime emēdatū Charactere et impēſis Ja-
cobi de breyda Impreſſū eſt Anno dn̄i ce incar-
natōis. M.cccc.xciiij. Ultima Julij. Dauētrie.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 30